DIGITAL GOVERNMENT DEVELOPMENT AGENCY



รายงานผลการสำรวจ

ระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัล

ของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปี 2568 (ฉบับย่อ)

โครงการสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย ประจำปี 2568 ของสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร 1

ความเป็นมา 1

ภาพรวมการเปรียบเทียบระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลฯ ประจำปี 2568 และ 2567 3

ภาพรวมผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัล ประจำปี 2568 4

ภาพรวมผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัล หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า ประจำปี 2568 4

ภาพรวมผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลคณะกรรมการผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงระดับจังหวัด ประจำปี 2568 7

ภาพรวมระดับความพร้อมฯ การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า จำแนกตามประเภทการดำเนินงาน 10

ภาพรวมระดับความพร้อมฯ การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า แยกตามประเภทหน่วยงานเปรียบเทียบปี 2568 และ ปี 2567 10

การเปรียบเทียบระดับความพร้อมฯ ในแต่ละตัวชี้วัด หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่จัดทำนโยบาย กำกับดูแล หรือประสานงานเป็นหลัก และหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่ให้บริการเป็นหลัก ประจำปี 2568 11

ภาพรวมระดับความพร้อมการพัฒนาด้านดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปี 2568 จำแนกตามประเภทหน่วยงาน 12

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหรือยกระดับหน่วยงานภาครัฐด้านรัฐบาลดิจิทัล 13

1 บทนำ 21

1.1 ความเป็นมา 21

1.2 วัตถุประสงค์ 22

2 กรอบแนวคิดการสำรวจ 23

2.1 กรอบการสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัล ประจำปี 2568 23

2.1.1 ตัวชี้วัดที่ 1 แนวนโยบายและหลักปฏิบัติ (Policies and Practices) 24

2.1.2 ตัวชี้วัดที่ 2 กระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices) 24

2.1.3 ตัวชี้วัดที่ 3 ศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capabilities) 25

2.1.4 ตัวชี้วัดที่ 4 บริการภาครัฐ (Public Services) 25

2.1.5 ตัวชี้วัดที่ 5 การบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office).....26

2.1.6 ตัวชี้วัดที่ 6 โครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure) 27

2.1.7 ตัวชี้วัดที่ 7 เทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ (Digital Technological Practices).....27

3 การจัดกลุ่มหน่วยงานตามผลการสำรวจระดับความพร้อมการพัฒนาด้านดิจิทัล ปี 2568.....28

4 ผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย ปี 2568 29

4.1 ผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลในภาพรวมของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าปี 2568 29

4.2 ผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลในภาพรวมของจังหวัดประจำปี 2568.....54

4.3 ผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลในภาพรวมของหน่วยงานระดับกรมประจำปี 2568 โดยจำแนกตามประเภทหน่วยงาน 69

5 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหรือยกระดับหน่วยงานภาครัฐด้านรัฐบาลดิจิทัล 71

บทสรุปผู้บริหาร

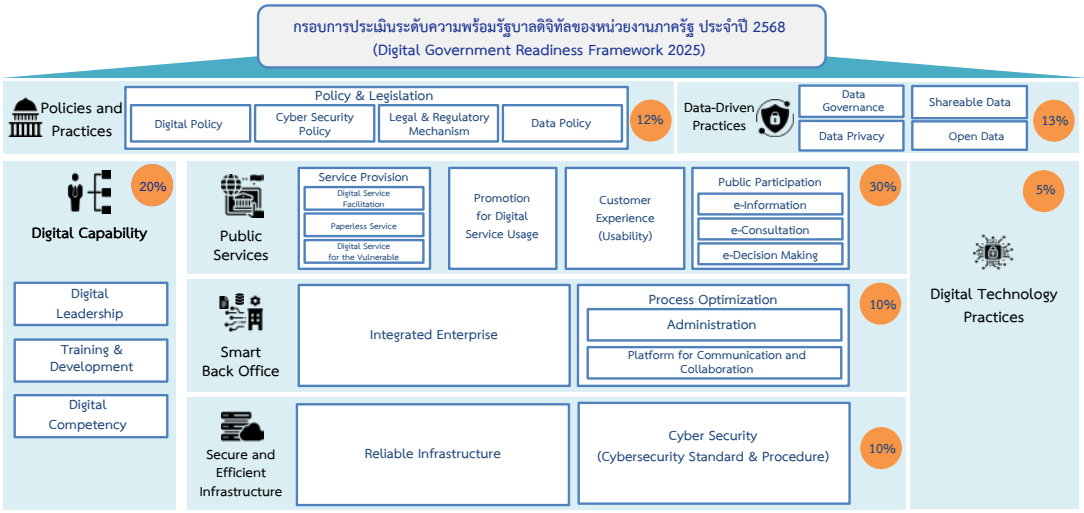
ความเป็นมา

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม โดย สพร. เล็งเห็นว่าในการขับเคลื่อนการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย จำเป็นต้องทราบสถานะและปัญหาอุปสรรคต่างๆ ในการดำเนินงาน รวมถึงรับความพร้อมในการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของแต่ละหน่วยงาน สพร. จึงได้จัดทำโครงการสำรวจระดับสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทยขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 อย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี โดยมุ่งหวังว่าข้อมูลที่ได้จากการสำรวจจะสามารถสะท้อนถึงปัญหา ความท้าทาย อุปสรรค รวมถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จในการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล อันจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในการจัดทำนโยบายและการจัดสรรงบประมาณด้านการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล รวมถึงเป็นแหล่งข้อมูลด้านการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลที่มีความน่าเชื่อถือ และให้หน่วยงานระดับนโยบายได้นำไปประกอบการจัดทำแผนและติดตามงานด้านนโยบายอย่างเหมาะสม

การจัดทำโครงการสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย ประจำปี 2568 จะเกี่ยวกับประเมินความพร้อมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทยให้สามารถสะท้อนสถานภาพความพร้อมการเป็นรัฐบาลดิจิทัล และสามารถช่วยยกระดับดัชนีการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government Development Index: EGDI) ของประเทศไทยให้อยู่ใน 40 อันดับแรก ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) และตามเป้าหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - 2570

การสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย จะเป็นการรวบรวมข้อมูลระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัล ตามกรอบการสำรวจที่ สพร. ได้พัฒนาขึ้น ซึ่งแบบจำลองระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลของ สพร. จะมีความสอดคล้องกับแนวคิด กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือแนวทางการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลในระดับสากล และของประเทศไทย เช่น E-Government Development Index: EGDI, Waseda-IAC World Digital Government Ranking ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เป็นต้น

สพร. ได้ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาแบบสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย ประจำปี 2568 ให้สอดคล้องกับแบบจำลองระดับความพร้อมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (Digital Government Maturity Model) ทั้ง 7 มิติ ซึ่งสามารถสรุปกรอบการสำรวจ และแบบจำลองระดับความพร้อมฯ ปี 2568 ได้ ดังต่อไปนี้



รูปที่ 1: กรอบการประเมินระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปี 2568

	ระดับที่ 1 ระดับขั้นริเริ่ม	ระดับที่ 2 ระดับขั้นต้น	ระดับที่ 3 ระดับขั้นกลาง	ระดับที่ 4 ระดับขั้นสูง	ระดับที่ 5 ระดับขั้นสูงสุด
Factors	**Initial (e-Government)**	**Developing (Open)**	**Defined (Data-centric)**	**Integrated (Fully Digital)**	**Optimizing (Smart)**
Policies and Practices	Compliance	Transparency	Constituent Value	Insight-driven Transformation	Sustainability
Data-driven Practices	Foundational	Standardized	Optimized	Integrated	Exemplary
Digital Capability	Inefficient	Elementary	Intermediate	Effective	Digital Savvy
Public Service	Reactive	Intermediated	Proactive	Embedded	Predictive
Smart Back Office	Basic	Co-ordinated	Digital	Strategic	Transformational
Secure & Efficient Infrastructure	Obsolete	Fundamental	Cross-channel	Integrated	Digitized
Digital Technology Practices	Outdated	Standard	Disruptive-tech	Leading-tech	Future-tech

รูปที่ 2: แบบจำลองระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปี 2568

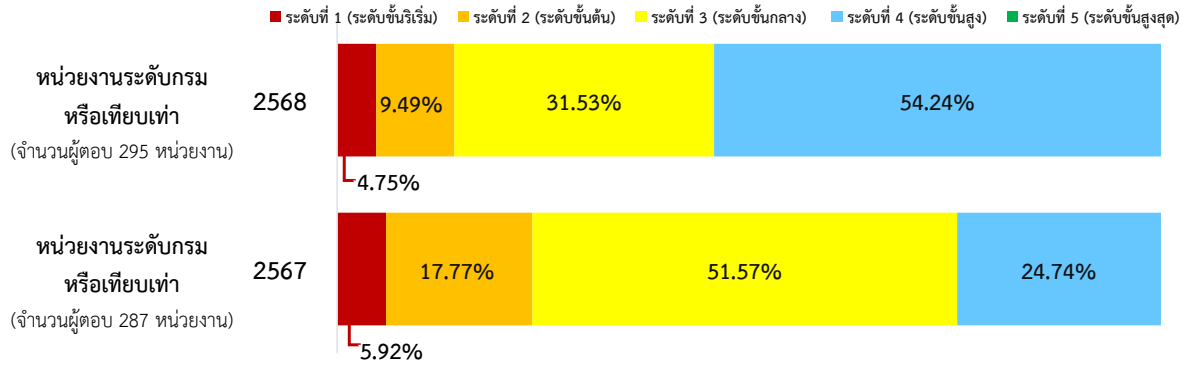
สำหรับกรอบแนวคิดในการสำรวจฯ ปี 2568 จะมีเกณฑ์การคำนวณน้ำหนักรายตัวชี้วัด เพื่อสะท้อนระดับความพร้อมด้านรัฐบาลดิจิทัลของภาครัฐที่มีแนวคิดสอดคล้องกับการประเมินด้านรัฐบาลดิจิทัลในระดับสากล และมีการคำนวณระดับความพร้อมฯ ในภาพรวม รวมถึงรายตัวชี้วัดย่อยของตัวชี้วัดทั้ง 7 มิติ

การสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย ปี 2568 ได้ดำเนินการสำรวจหน่วยงานภาครัฐทั่วประเทศ รวมทั้งหมด 378 หน่วยงาน มีหน่วยงานที่ตอบแบบสำรวจทั้งสิ้น 371 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 98.15 ประกอบด้วย

1) หน่วยงานภาครัฐระดับกรมหรือเทียบเท่า จำนวน 302 หน่วยงาน มีหน่วยงานตอบแบบสำรวจฯ จำนวน 295 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 97.68

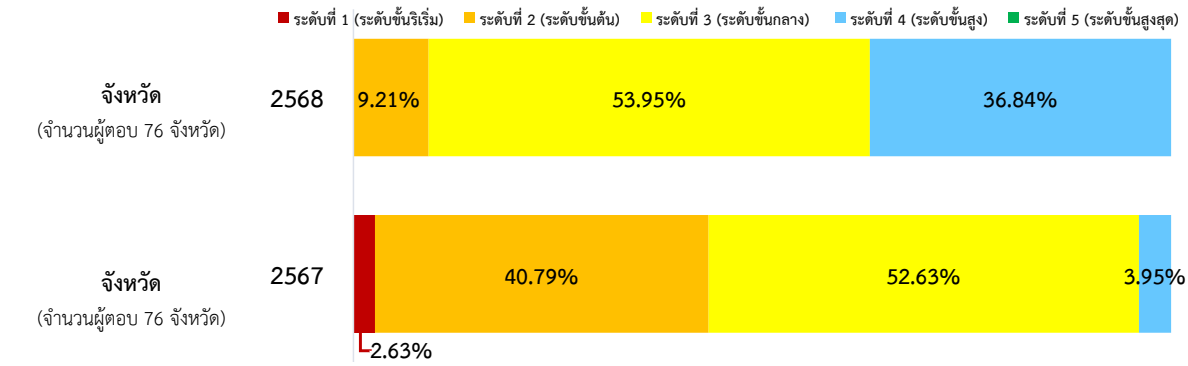
2) จังหวัด โดยสำรวจผ่านคณะกรรมการผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงระดับจังหวัด (Provincial Chief Information Officer Committee: PCIO) จำนวน 76 จังหวัด (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ซึ่งมีหน่วยงานตอบแบบสำรวจฯ จำนวน 76 จังหวัด คิดเป็นร้อยละ 100.00

ภาพรวมการเปรียบเทียบระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลฯ ประจำปี 2568 และ 2567



รูปที่ 3: ภาพรวมการเปรียบเทียบระดับความรัฐบาลดิจิทัลฯ ประจำปี 2568 และ 2567 ระดับกรมหรือเทียบเท่า

หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 24.74 เป็นร้อยละ 54.24 เมื่อเปรียบเทียบกับผลสำรวจระดับความพร้อมฯ ในปี 2567 และมีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ลดลงจากร้อยละ 5.92 เป็นร้อยละ 4.75 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ลดลงจากร้อยละ 17.77 เป็นร้อยละ 9.49 และมีสัดส่วนในระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ลดลงจากร้อยละ 51.57 เป็นร้อยละ 31.53 โดยไม่มีหน่วยงานที่มีความพร้อมในระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)

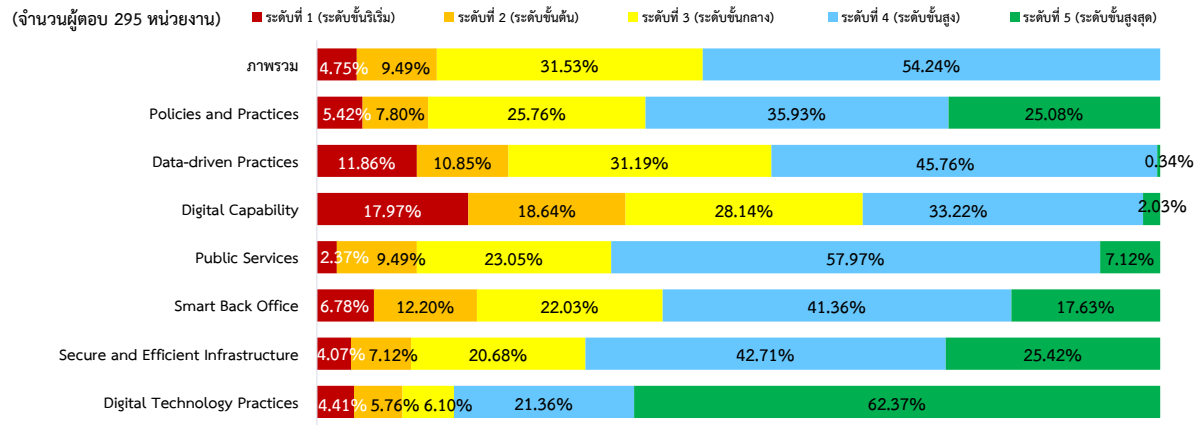


รูปที่ 4: ภาพรวมการเปรียบเทียบระดับความรัฐบาลดิจิทัลฯ ประจำปี 2568 และ 2567 จังหวัด

คณะกรรมการผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงระดับจังหวัด (PCIO) มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ในระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 52.63 เป็นร้อยละ 53.95 ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.95 เป็นร้อยละ 36.84 เมื่อเปรียบเทียบกับผลสำรวจระดับความพร้อมฯ ในปี 2567 และมีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ลดลงจากร้อยละ 40.79 เป็นร้อยละ 9.21 โดยในปี 2568 ไม่มีหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) และระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)

ภาพรวมผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัล ประจำปี 2568

ภาพรวมผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัล หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า ประจำปี 2568



รูปที่ 5: ภาพรวมผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัล ของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า ปี 2568

ผลการสำรวจฯ ในปี 2568 พบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่ตอบแบบสำรวจจำนวน 295 หน่วยงาน เมื่อจำแนกความพร้อมฯ ในภาพรวม พบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าส่วนใหญ่ มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) มากที่สุด ร้อยละ 54.24 รองลงมา คือ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 31.53 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 9.49 และระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 4.75 ตามลำดับ โดยไม่มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีความพร้อมฯ ในระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)

เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดพบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าส่วนใหญ่มีระดับความพร้อมฯ ในแต่ละตัวชี้วัดที่แตกต่างกัน และเมื่อเรียงระดับความพร้อมฯ ในแต่ละตัวชี้วัดของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า ตามสัดส่วนการมีระดับความพร้อมตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป สามารถเรียงได้ดังนี้

อันดับ 1 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 7 เทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ (Digital Technological Practices) มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 89.83 และหน่วยงานส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 62.37 รองลงมาคือ ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 21.36 ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 6.10 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 5.76 และระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 4.41

อันดับ 2 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 6 โครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure) มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 88.81 และหน่วยงานส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 42.71 รองลงมาคือ ระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 25.42 ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 20.68 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 7.12 และระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 4.07

อันดับ 3 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 4 บริการภาครัฐ (Public Services) มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 88.14 และหน่วยงานส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 57.97 รองลงมาคือ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 23.05 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 9.49 ระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 7.12 และระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 2.37

อันดับ 4 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 1 ด้านแนวนโยบายและปฏิบัติ (Policies & Practice) มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 86.77 และหน่วยงานส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 35.93 รองลงมาคือ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 25.76 ระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 25.08 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 7.80 และระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 5.42

อันดับ 5 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 5 การบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office) มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 81.02 และหน่วยงานส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 41.36 รองลงมาคือ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 22.03 ระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 17.63 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 12.20 และระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 6.78

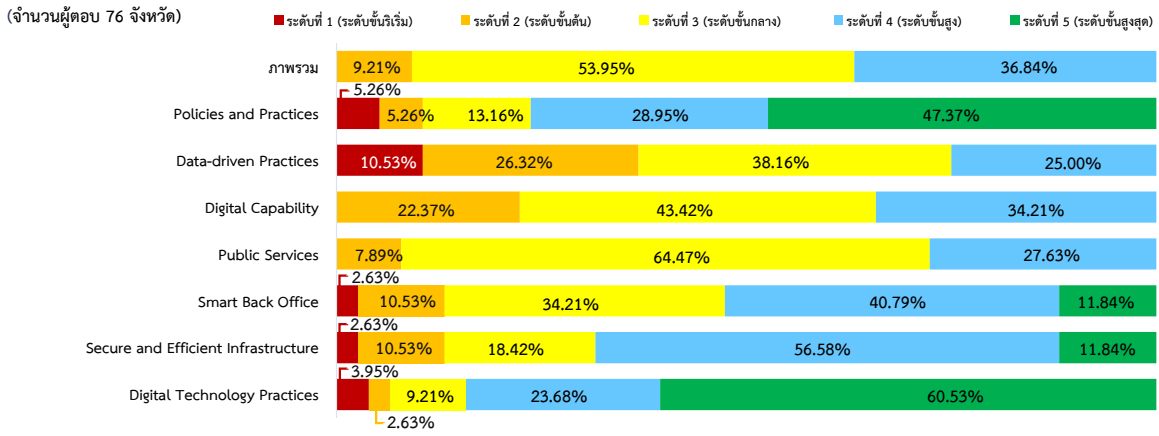
อันดับ 6 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 2 กระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices) มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 77.29 และหน่วยงานส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 45.76 รองลงมาคือ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 31.19 ระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 11.86 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 10.85 และระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 0.34

อันดับ 7 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 3 ศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capabilities) มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 63.39 และหน่วยงานส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 33.22 รองลงมาคือ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 28.14 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 18.64 ระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 17.97 และระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 2.03

บทวิเคราะห์การสำรวจระดับความพร้อมฯ หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า

หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) มากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าส่วนใหญ่ในภาพรวม มีระดับความพร้อมฯ ในระดับสูง ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดย่อย จะพบว่า ตัวชี้วัดที่ 7 เทคโนโลยีดิจิทัลและการไปใช้ (Digital Technological Practices) ถือเป็นตัวชี้วัดที่โดดเด่นมากที่สุด เนื่องจากมีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไปมากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 89.83 รองลงมาคือ ตัวชี้วัดที่ 6 โครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure) ที่มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 88.81 ต่อมาคือ ตัวชี้วัดที่ 4 บริการภาครัฐ (Public Services) ที่มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 88.14 ตัวชี้วัดที่ 1 แนวนโยบายและหลักปฏิบัติ (Policies & Practices) ที่มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 86.77 ตัวชี้วัดที่ 5 การบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office) ที่มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 81.02 ตัวชี้วัดที่ 2 กระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices) ที่มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 77.29 ทั้งนี้ ตัวชี้วัดที่ 3 ศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capabilities) เป็นด้านที่หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีความโดดเด่นน้อยที่สุด เนื่องจาก เป็นตัวชี้วัดที่มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไปน้อยที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 63.39 จึงเป็นหมุดหมายสำคัญที่ควรจะยกระดับขีดความสามารถด้านบุคลากรด้านดิจิทัลเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาเป็นรัฐบาลดิจิทัล

ภาพรวมผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลคณะกรรมการผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงระดับจังหวัด ประจำปี 2568



รูปที่ 6: ภาพรวมผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลคณะกรรมการผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงระดับจังหวัด ประจำปี 2568

ผลการสำรวจฯ ในปี 2568 พบว่า จังหวัดตอบแบบสำรวจจำนวน 76 จังหวัด เมื่อจำแนกความพร้อมฯ ในภาพรวม พบว่า หน่วยงานระดับจังหวัดส่วนใหญ่ มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) มากที่สุด ร้อยละ 53.95 รองลงมา คือ ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 36.84 และระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 9.21 ตามลำดับ โดยไม่มีหน่วยงานระดับจังหวัดที่มีความพร้อมฯ ในระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) และระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)

เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า จังหวัดมีระดับความพร้อมฯ ในแต่ละตัวชี้วัดที่แตกต่างกัน และเมื่อเรียงระดับความพร้อมฯ ในแต่ละตัวชี้วัดของจังหวัด ตามสัดส่วนการมีระดับความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป สามารถเรียงได้ ดังนี้

อันดับ 1 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 7 ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ (Digital Technology Practices) จังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 93.42 และจังหวัด ส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 60.53 รองลงมา คือ ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 23.68 ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 9.21 ระดับ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 3.95 และระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

อันดับ 2 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 4 ด้านบริการภาครัฐ (Public Services) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 92.10 และจังหวัดส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 64.47 รองลงมา คือ ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 27.63 และระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 7.89 ตามลำดับ โดยไม่มีจังหวัดที่มีความพร้อมในระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) และระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)

อันดับ 3 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 1 ด้านแนวนโยบายและหลักปฏิบัติ (Policies & Practices) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 89.48 และจังหวัดส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 47.37 รองลงมา คือ ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 28.95 ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 13.16 และระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) และระดับ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ในสัดส่วนที่เท่ากัน ที่ร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

อันดับ 4 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 5 ด้านการบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office) และตัวชี้วัดที่ 6 ด้านโครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure) โดยตัวชี้วัดที่ 5 ด้านการบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 86.84 และจังหวัดส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 40.79 รองลงมา คือ ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 34.21 ระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 11.84 ระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 10.53 และระดับ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 2.63 ตามลำดับ และ**ตัวชี้วัดที่ 6 ด้านโครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure)** มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 86.84 และจังหวัดส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 56.58 รองลงมา คือ ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 18.42 ระดับ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 11.84 ระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 10.53 และระดับ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

อันดับ 5 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 3 ด้านศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capability) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 77.63 และจังหวัดส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 43.42 รองลงมา คือ ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 34.21 ระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 22.37 โดยไม่มีจังหวัดที่มีความพร้อมในระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) และระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)

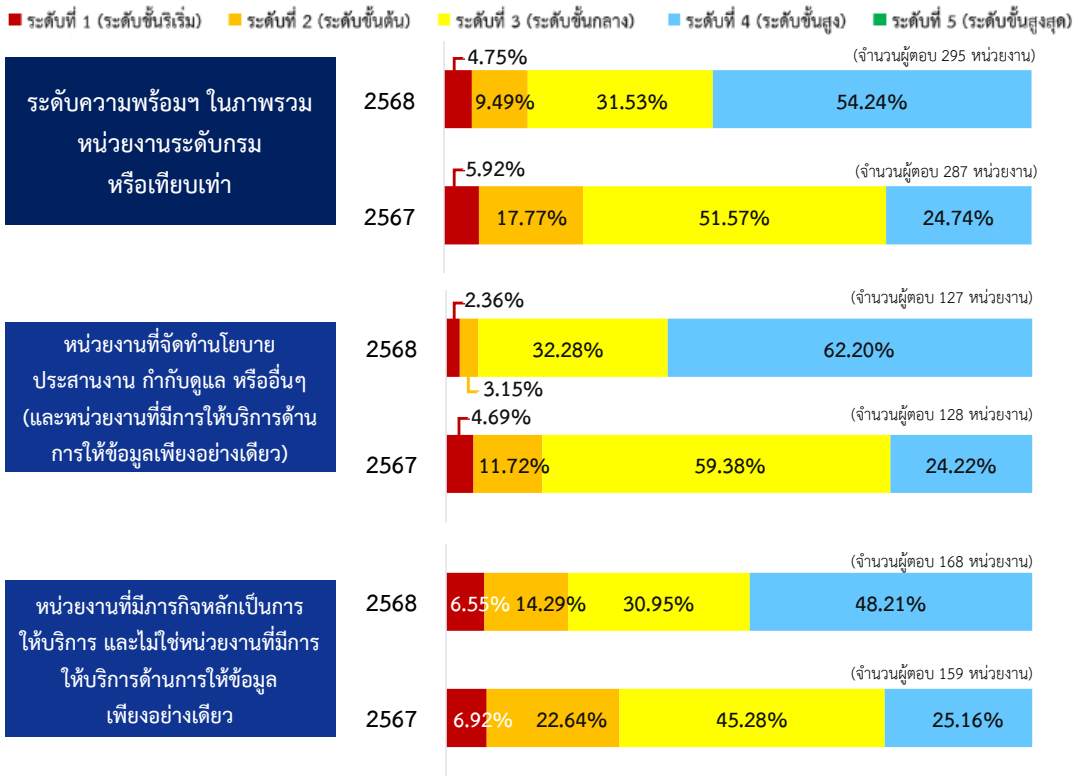
อันดับ 6 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 2 ด้านกระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 63.16 และจังหวัดส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 38.16 รองลงมา คือ ระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 26.32 ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 25.00 และระดับ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 10.53 ตามลำดับ โดยไม่มีจังหวัดที่มีความพร้อมในระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)

บทวิเคราะห์การสำรวจระดับความพร้อมฯ จังหวัด

หน่วยงานระดับจังหวัด มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) มากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานระดับจังหวัดส่วนใหญ่ในภาพรวม มีระดับความพร้อมฯ ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดย่อย พบว่า ตัวชี้วัดที่ 7 ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ (Digital Technology Practices) ถือว่าเป็นตัวชี้วัดที่โดดเด่นมากที่สุด เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไปมากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 93.42 รองลงมา คือ ตัวชี้วัดที่ 4 ด้านบริการภาครัฐ (Public Services) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 92.10 ต่อมา คือ ตัวชี้วัดที่ 1 ด้านแนวนโยบายและหลักปฏิบัติ (Policies & Practices) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 89.48 ตัวชี้วัดที่ 5 ด้านการบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office) และตัวชี้วัดที่ 6 ด้านโครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure) จังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 86.84 ในสัดส่วนที่เท่ากัน ตัวชี้วัดที่ 3 ด้านศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capability) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 77.63 ทั้งนี้ ตัวชี้วัดที่ 2 ด้านกระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices) เป็นด้านที่หน่วยงานระดับจังหวัดมีความโดดเด่นน้อยที่สุด เนื่องจาก เป็นตัวชี้วัดที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไปน้อยที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 63.16 จึงเป็นหมุดหมายสำคัญที่ควรจะยกระดับขีดความสามารถกระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูลเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาเป็นรัฐบาลดิจิทัล

ภาพรวมระดับความพร้อมฯ การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า จำแนกตามประเภทการดำเนินงาน

ภาพรวมระดับความพร้อมฯ การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า แยกตามประเภทหน่วยงานเปรียบเทียบปี 2568 และ ปี 2567

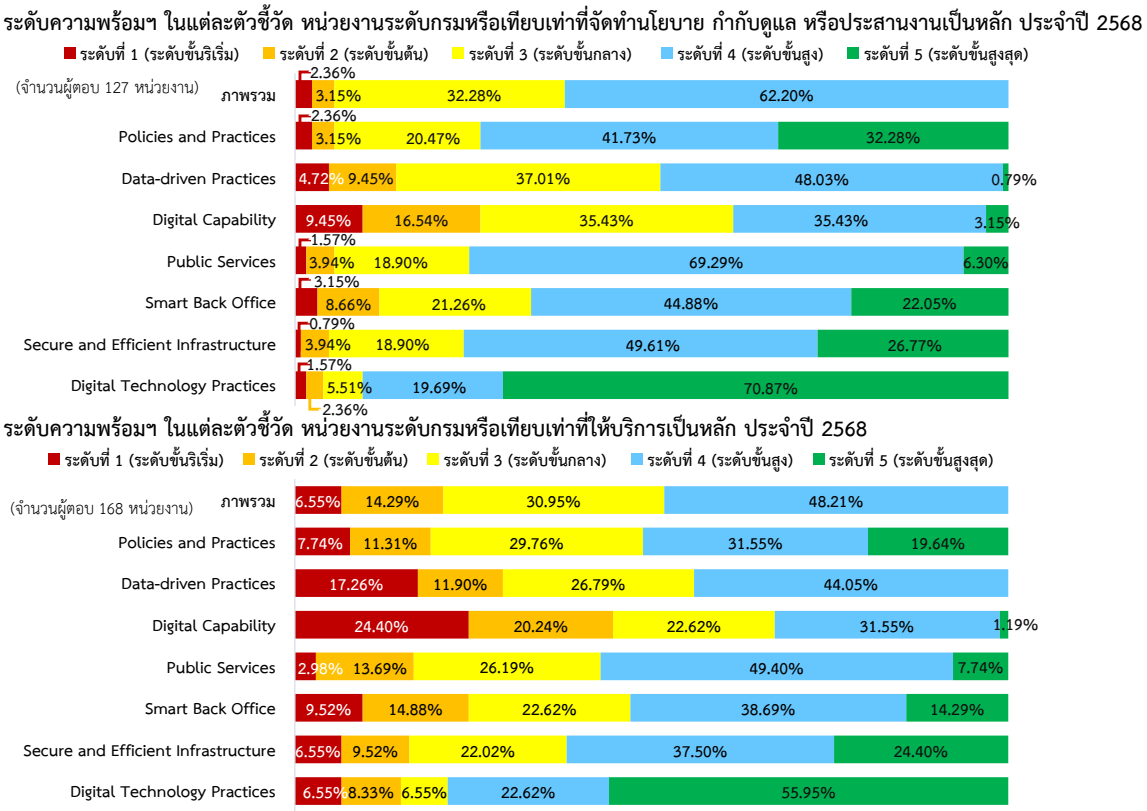


รูปที่ 7: ภาพรวมระดับความพร้อมฯ การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า แยกตามประเภทหน่วยงานเปรียบเทียบปี 2568 และ ปี 2567

หน่วยงานที่จัดทำนโยบาย ประสานงาน กำกับดูแล หรืออื่นๆ (และหน่วยงานที่มีการให้บริการด้านการให้ข้อมูลเพียงอย่างเดียว) ในปี 2568 มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีระดับความพร้อมฯ ในระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) และระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับผลสำรวจระดับความพร้อมฯ ในปี 2567 และมีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) เพิ่มขึ้น โดยไม่มีหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ในระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)

หน่วยงานที่มีภารกิจหลักเป็นการให้บริการ และไม่ใช่หน่วยงานที่มีการให้บริการด้านการให้ข้อมูลเพียงอย่างเดียว ในปี 2568 มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีระดับความพร้อมฯ ในระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) และระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับผลสำรวจระดับความพร้อมฯ ในปี 2567 และมีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) เพิ่มขึ้น โดยไม่มีหน่วยงานที่มีพร้อมฯ ในระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)

การเปรียบเทียบระดับความพร้อมฯ ในแต่ละตัวชี้วัด หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่จัดทำนโยบาย กำกับดูแล หรือประสานงานเป็นหลัก และหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่ให้บริการเป็นหลัก ประจำปี 2568



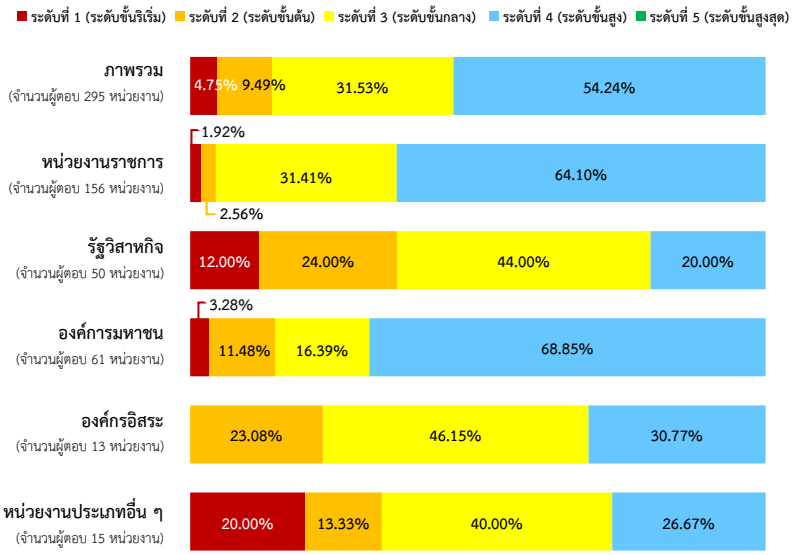
รูปที่ 8: การเปรียบเทียบระดับความพร้อมฯ ในแต่ละตัวชี้วัด หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่จัดทำนโยบาย กำกับดูแล หรือประสานงานเป็นหลัก และหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่ให้บริการเป็นหลัก ประจำปี 2568

ปี 2568 พบว่า หน่วยงานที่จัดทำนโยบาย ประสานงาน กำกับดูแล หรืออื่นๆ (และหน่วยงานที่มีการให้บริการด้านการให้ข้อมูลเพียงอย่างเดียว) ในภาพรวม มีระดับความพร้อมฯ ส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 62.20 และมีสัดส่วนระดับความพร้อมฯ ของหน่วยงานที่อยู่ในระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) และระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) มากกว่า หน่วยงานที่มีภารกิจหลักเป็นการให้บริการ และไม่ใช่หน่วยงานที่มีการให้บริการด้านการให้ข้อมูลเพียงอย่างเดียว อีกทั้ง สัดส่วนในความพร้อมฯ ระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) น้อยกว่า หน่วยงานที่ให้บริการเป็นหลัก

ตัวชี้วัดที่ 7 ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ (Digital Technology Practices) เป็นตัวชี้วัดที่หน่วยงานระดับกรม หรือเทียบเท่า มีความโดดเด่นมากที่สุด โดยมีสัดส่วนความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไปมากที่สุดเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดอื่น อย่างไรก็ตาม หน่วยงานที่จัดทำนโยบายประสานงาน กำกับดูแล หรืออื่นๆ (และหน่วยงานที่มีการให้บริการด้านการให้ข้อมูลเพียงอย่างเดียว) มีสัดส่วนระดับความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป ร้อยละ 96.07 ซึ่งมากกว่าหน่วยงานที่ให้บริการเป็นหลัก ซึ่งมีสัดส่วนระดับความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 85.12 และมีสัดส่วนระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) มากกว่าหน่วยงานที่ให้บริการเป็นหลัก

ตัวชี้วัดที่ 3 ด้านศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capability) เป็นตัวชี้วัดที่หน่วยงานระดับกรม หรือเทียบเท่า มีความโดดเด่นน้อยที่สุด เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไปน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดอื่น อย่างไรก็ตาม หน่วยงานที่มีภารกิจหลักเป็นการให้บริการ มีสัดส่วนระดับความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป ร้อยละ 55.36 ซึ่งน้อยกว่าหน่วยงานที่จัดทำนโยบายประสานงาน กำกับดูแล หรืออื่นๆ (และหน่วยงานที่มีการให้บริการด้านการให้ข้อมูลเพียงอย่างเดียว) ซึ่งมีสัดส่วนระดับความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 74.01

ภาพรวมระดับความพร้อมการพัฒนาด้านดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปี 2568 จำแนกตามประเภทหน่วยงาน



รูปที่ 9: ภาพรวมระดับความพร้อมการพัฒนาด้านดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปี 2568 จำแนกตามประเภทหน่วยงาน

เมื่อพิจารณาความพร้อมฯ ของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่จำแนกตามประเภทหน่วยงาน พบว่า

1) **หน่วยงานราชการ** มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป ร้อยละ 95.51 และมีความพร้อมฯ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 64.10
2) **รัฐวิสาหกิจ** มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป ร้อยละ 64.00 และมีความพร้อมฯ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 20.00
3) **องค์การมหาชน** มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป ร้อยละ 85.24 และมีความพร้อมฯ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 68.85
4) **องค์กรอิสระ** มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป ร้อยละ 76.92 และมีความพร้อมฯ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 30.77
5) **หน่วยงานประเภทอื่น ๆ** หน่วยงานที่ไม่ได้อยู่ในประเภทของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน องค์กรอิสระ เช่น กองทุน หน่วยบริการรูปแบบพิเศษ เป็นต้น มีสัดส่วนหน่วยงานที่มี

ความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป ร้อยละ 66.67 และมีความพร้อมฯ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 26.67

บทวิเคราะห์ระดับความพร้อมฯ จำแนกตามประเภทหน่วยงาน

เมื่อพิจารณาการกระจายตัวของระดับความพร้อมฯ ตามประเภทหน่วยงานพบว่า หน่วยงานราชการมีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไปมากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 95.51 ตามด้วย องค์การมหาชน องค์กรอิสระ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานประเภทอื่น ๆ คือ หน่วยงานที่ไม่ได้อยู่ในประเภทของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน องค์กรอิสระ เช่น กองทุน หน่วยบริการรูปแบบพิเศษ เป็นต้น มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไปอยู่ที่ร้อยละ 85.24 ร้อยละ 76.92 ร้อยละ 64.00 และร้อยละ 66.67 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมสะท้อนให้เห็นว่าหน่วยงานราชการมีแนวโน้มในการพัฒนาศักยภาพของหน่วยงานตนเองตามกรอบการพัฒนาดิจิทัลโดยรวมได้ดีที่สุดเมื่อเทียบกับหน่วยงานประเภทอื่น

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหรือยกระดับหน่วยงานภาครัฐด้านรัฐบาลดิจิทัล

การเปลี่ยนแปลงสู่รัฐบาลดิจิทัลเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วนสำหรับประเทศไทยเพื่อตอบสนองความคาดหวังของประชาชนในยุคดิจิทัล และเพิ่มขีดความสามารถในการเผชิญกับความท้าทายที่ซับซ้อน จากการประเมินสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศไทยโดยอิงตามผลสำรวจความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐ ประจำปี 2568 ร่วมกับการวิเคราะห์กรอบการประเมินและแนวทางปฏิบัติระดับสากลของ OECD Digital Government Index (DGI) และ UN E-Government Survey (EGDI) พบว่า ประเทศไทยมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงานอย่างแพร่หลาย แต่ยังมีบางมิติที่ต้องการการผลักดันและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อยกระดับสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพ จึงได้มีการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อยกระดับการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ทั้งหมด 5 ประเด็น ดังนี้



1. สร้างระบบข้อมูลภาครัฐที่เชื่อมโยง ใช้ซ้ำ เปิดเผย และรองรับการใช้ AI ได้จริง (Thailand Data as an Infrastructure)

ผลการสำรวจในปี 2568 พบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีความพร้อมในการดำเนินการด้านกระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices) โดยเฉพาะในด้าน Data Privacy ที่มีหน่วยงานส่วนใหญ่พร้อมในระดับขั้นกลางขึ้นไปถึงร้อยละ 86.44 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตาม PDPA อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ Shareable Data ยังคงเป็นจุดที่หน่วยงานระดับกรมมีความพร้อมน้อยที่สุด โดยมีสัดส่วนความพร้อมในระดับเริ่มต้นและต้นสูงถึงร้อยละ 36.95 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าต้องการการส่งเสริมในการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐให้มากขึ้น

สำหรับหน่วยงานระดับจังหวัด พบว่า ความพร้อมในด้าน Open Data สูงถึงร้อยละ 100 ซึ่งสะท้อนถึงการดำเนินงานที่โดดเด่นในการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐให้สาธารณะเข้าถึงได้ ขณะที่ Shareable Data ยังคงมีความพร้อมในระดับเริ่มต้นสูงถึงร้อยละ 40.79 ซึ่งต้องส่งเสริมให้มีการแบ่งปันข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐมากยิ่งขึ้น

จากผลการสำรวจเกี่ยวกับกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ พบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลให้แก่คณะกรรมการธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐแล้วเสร็จร้อยละ 52.20 และมีการปรับปรุงนโยบายด้านธรรมาภิบาลข้อมูลให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนไป ร้อยละ 55.93 แต่ยังมีหน่วยงานจำนวนมากที่ยังไม่มีการดำเนินการในด้านนี้หรืออยู่ระหว่างดำเนินการ โดยเฉพาะในด้านการแบ่งปันข้อมูล ซึ่งมีเพียงร้อยละ 22.03 ของหน่วยงานที่สามารถดำเนินการได้อย่างครบถ้วน

ในด้านการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) พบว่า หน่วยงานระดับกรมมีการพัฒนา AI-Driven Operations โดยอ้างอิงข้อมูลภายในองค์กรร้อยละ 64.54 แต่ยังมีหน่วยงานที่ยังไม่ได้ดำเนินการเนื่องจากขาดองค์ความรู้ร้อยละ 59.09 ขณะที่หน่วยงานระดับจังหวัดมีการพัฒนา AI-Enabled Data Use และ AI Training ร้อยละ 21.05

ในมิติของการ เปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Government Data) พบว่า หน่วยงานระดับกรมเผยแพร่ข้อมูลแล้วร้อยละ 85.08 โดยเน้นข้อมูลในรูปแบบ Structured Data in a machine-readable format ส่วนหน่วยงานระดับจังหวัดมีการเผยแพร่ข้อมูลเปิดร้อยละ 100 โดยส่วนใหญ่เป็นข้อมูลในรูปแบบ Structured Data in a machine-readable format

นอกจากข้อมูลที่ได้รับจากผลการสำรวจระดับความพร้อมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 แล้ว จากการศึกษากรอบแนวคิดในระดับสากล พบว่า OECD[1] เน้นย้ำถึงแนวคิด "ภาคส่วนภาครัฐที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (Data-driven public sector)" เป็นมิติสำคัญ โดยหน่วยงานภาครัฐต้องเสริมสร้างธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ และเพิ่มการเข้าถึงและการแบ่งปันข้อมูล นอกจากนี้ UN[2] ได้ระบุถึง "การให้ความสำคัญกับข้อมูล (Data Centricity)" เพื่อเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาบริการและแอปพลิเคชันดิจิทัล โดยมีแนวคิด "แหล่งข้อมูลเดียวที่น่าเชื่อถือ (Single Source of Truth - SSOT)" เป็นหลักปฏิบัติในการรวมศูนย์และสร้างความน่าเชื่อถือของข้อมูลภาครัฐ

อย่างไรก็ตาม แม้หลายประเทศจะมีการนำ Open Data มาใช้ แต่ยังคงเผชิญกับความท้าทายในการผลักดันให้เกิดการใช้งานจริง เช่น การมีนโยบายสนับสนุนการใช้งานที่ยังจำกัด ดังนั้น การพัฒนาระบบข้อมูลภาครัฐที่เชื่อมโยง ใช้ซ้ำ เปิดเผย และรองรับการใช้ AI ได้จริงจึงจำเป็นต้องเสริมสร้างธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐให้เข้มแข็ง โดยการเปิดเผยและใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อสร้างมูลค่าสาธารณะ และบูรณาการข้อมูลเพื่อขับเคลื่อนการตัดสินใจและการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการสร้างระบบข้อมูลภาครัฐที่เชื่อมโยง ใช้ซ้ำ เปิดเผย และรองรับการใช้ AI ได้จริง ประกอบด้วย 4 ด้านหลัก ได้แก่

1) **ยกระดับการจัดทำข้อมูลธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance)** หน่วยงานภาครัฐควรพิจารณาจัดตั้งกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ โดยจัดทำรายงานผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งปรับปรุงและทบทวนนโยบายอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทและความเปลี่ยนแปลงของหน่วยงาน รวมทั้งจำแนกประเภทข้อมูลเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแบ่งปันข้อมูลระหว่างหน่วยงาน
2) **ส่งเสริมการจัดทำ Data Roadmap** หน่วยงานรัฐควรพิจารณาจัดทำแผนและแนวทางการพัฒนาข้อมูล (Data Roadmap) เพื่อกำหนดทิศทางในการจัดเก็บ พัฒนา และใช้ประโยชน์จากข้อมูลภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงาน รวมถึงการพัฒนา AI-Driven Operations เพื่อรองรับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในภาครัฐ
3) **ยกระดับกิจกรรมการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเปิดภาครัฐ** สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ควรสนับสนุนการจัดกิจกรรม Hackathon/Challenge ที่ใช้ประโยชน์จากชุดข้อมูลเปิดภาครัฐ โดยสนับสนุนด้วย micro-grants และออกแบบเส้นทางต่อเนื่องหลังการแข่งขัน (post-hack adoption) เพื่อคัดเลือกผลงานที่มีประสิทธิผลนำไปต่อยอดเป็นโครงการนำร่องภายในหน่วยงาน

[1] OECD (2020), *The OECD Digital Government Policy Framework: Six Dimensions of a Digital Government*, OECD Public Governance Policy Papers.

[2] United Nations Department of Economic and Social Affairs. (2024). United Nations E-Government Survey 2024: Accelerating digital transformation for sustainable development

4) **ปรับเปลี่ยนแนวทางการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ** หน่วยงานภาครัฐควรปรับแนวทางการเปิดเผยข้อมูลจาก "เปิดเท่าที่มี" ไปสู่ User-Centric Open Data โดยเปิดข้อมูลที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งาน พร้อมยกระดับการเผยแพร่ข้อมูลในรูปแบบที่สามารถอ่านและประมวลผลได้โดยคอมพิวเตอร์ (machine-readable format) และสร้างกลไกการร้องขอข้อมูลเปิดที่โปร่งใสและตรวจสอบได้

2. ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์ (Central Portal Integration for Public Services)

ผลการสำรวจในปี 2568 พบว่า หน่วยงานระดับกรมมีความพร้อมในการให้บริการภาครัฐผ่านช่องทางดิจิทัลสูงสุด โดยมีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมในระดับขั้นสูงถึงร้อยละ 57.97 และตัวชี้วัดย่อยด้าน Customer Experience มีสัดส่วนความพร้อมในระดับขั้นสูงสุดถึงร้อยละ 60.68 ซึ่งสะท้อนถึงความโดดเด่นของหน่วยงานระดับกรมในการออกแบบเว็บไซต์ที่ตอบสนองต่อผู้ใช้งานได้ดี อย่างไรก็ตาม ตัวชี้วัดย่อยด้าน Promotion for Digital Service Usage ยังมีความพร้อมในระดับที่ต่ำที่สุด โดยมีหน่วยงานที่พร้อมเพียงร้อยละ 39.66 ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นที่ต้องส่งเสริมการใช้บริการดิจิทัลมากยิ่งขึ้น

ในขณะเดียวกัน หน่วยงานระดับจังหวัดมีการดำเนินการด้าน Promotion for Digital Service Usage ในระดับขั้นสูงทั้งหมด แต่ยังคงมีความท้าทายในด้านการบริการภาครัฐ (Service Provision) และการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) ซึ่งยังคงอยู่ในระดับริเริ่มและขั้นต้น ส่วนหนึ่งเนื่องจากขาดการบูรณาการบริการที่เหมาะสม

จากผลการสำรวจพบว่า หน่วยงานระดับกรมและจังหวัดยังมีการให้บริการที่กระจัดกระจายและไม่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลได้อย่างครบวงจร ซึ่งส่งผลให้ประชาชนและภาคธุรกิจต้องใช้เวลานานในการเข้าถึงบริการ อีกทั้งหน่วยงานกว่าร้อยละ 52.20 ยังไม่มีช่องทางบริการผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลกลางภาครัฐ และบริการที่จังหวัดพัฒนาขึ้นเองมีมากถึงร้อยละ 42.92 ที่ยังไม่ได้พัฒนาเป็นรูปแบบดิจิทัล การขาดการเชื่อมโยงระหว่างบริการของหน่วยงานต่าง ๆ จึงเป็นอุปสรรคสำคัญในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร และใช้งานได้ง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์ ประกอบด้วย 3 ด้านหลัก ได้แก่

1) **การจัดทำมาตรฐานการออกแบบที่ยึดผู้ใช้งานเป็นศูนย์กลาง** สำนักงานพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ควรร่วมกันกำหนดมาตรฐาน UX/UI ของบริการภาครัฐที่เป็นแบบแผนเดียวกัน ซึ่งควรครอบคลุมการออกแบบประสบการณ์ผู้ใช้ (User Experience Design), รายการบริการทั้งหมด (Service List), การออกแบบเนื้อหา (Content Design) และมาตรฐานสากล เพื่อรองรับกลุ่มเปราะบาง เช่น ผู้พิการและผู้สูงอายุ
2) **เชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐ** หน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจในการให้บริการควรเพิ่มช่องทางการให้บริการผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลกลาง เพื่อเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงบริการ และส่งเสริมการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานสำหรับบริการออนไลน์แบบ

End-to-End พร้อมทั้งสำนักงานคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (สคส.) ควรผลักดันให้มีการจัดทำกระบวนการประเมินผลกระทบด้านความเป็นส่วนตัว (DPIA) และ Privacy Impact Assessment (PIA) เพื่อตอบสนองหลักการสากล

3) **เพิ่มช่องทาง e-Participation และยกระดับสู่ e-Decision Making** สำนักงานพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ควรจัดทำแพลตฟอร์มกลางสำหรับการตัดสินใจที่มีส่วนร่วมของประชาชน (e-Decision Making) ซึ่งควรครอบคลุมการเก็บข้อมูลเชิงลึกต่อประเด็นนโยบาย กฎหมาย หรือโครงการต่าง ๆ โดยการจัดทำ Participatory Budgeting หรือการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญของบริการภาครัฐ พร้อมจัดทำตัวชี้วัดผลลัพธ์หลังการดำเนินการ

3. บริการออนไลน์ของรัฐที่คำนึงถึงประชาชนทุกกลุ่ม ให้สามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม (Digital Inclusion & Accessibility)

ผลการสำรวจในปี 2568 พบว่า หน่วยงานระดับกรมและหน่วยงานระดับจังหวัดมีการดำเนินการในด้านประสบการณ์การใช้บริการ (Customer Experience) อยู่ในระดับสูง โดยหน่วยงานระดับกรมมีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับขั้นสูง และระดับขั้นสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับหน่วยงานระดับจังหวัดที่มีการดำเนินการอยู่ในระดับขั้นสูงทั้งหมด อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาประเด็นคุณสมบัติเว็บไซต์ของหน่วยงานที่สอดคล้องกับการบริการออนไลน์ของรัฐ พบว่า หน่วยงานทั้งระดับกรมและระดับจังหวัดมีการดำเนินการในด้านความสอดคล้องกับมาตรฐาน WCAG 2.0 หรือ WCAG 3.0 น้อยกว่าร้อยละ 50 ซึ่งเป็นมาตรฐานกลางที่กำหนดโดย World Wide Web Consortium (W3C) เพื่อให้เว็บไซต์สามารถเข้าถึงได้โดยผู้ใช้งานทุกคน รวมถึงผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย การมองเห็น การได้ยิน และสติปัญญา ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าหน่วยงานยังขาดการดำเนินการเพื่อให้บริการแก่กลุ่มเปราะบางอย่างเต็มที่

ด้านการเข้าถึงข้อมูลหรือบริการดิจิทัลที่ออกแบบเพื่อกลุ่มเปราะบาง พบว่า หน่วยงานระดับกรมมากถึงร้อยละ 21.38 ยังไม่มีบริการที่ออกแบบสำหรับกลุ่มเปราะบาง ซึ่งตรงกับหน่วยงานระดับจังหวัดที่ไม่มีการออกแบบบริการแก่กลุ่มเปราะบางถึงร้อยละ 17.11 สะท้อนให้เห็นถึงช่องว่างในการออกแบบบริการของภาครัฐที่ยังไม่สามารถรองรับกลุ่มเปราะบางได้อย่างครบถ้วน

จากผลการสำรวจนี้ จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในด้านการพัฒนาและออกแบบบริการออนไลน์ของรัฐเพื่อให้สามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม สำหรับประชาชนทุกกลุ่ม โดยมีข้อเสนอแนะ 2 ด้านหลัก ได้แก่

1) **การออกแบบบริการภาครัฐให้เข้าถึงสำหรับทุกกลุ่ม** โดยการปรับปรุงเว็บไซต์ให้ตรงตามมาตรฐาน WCAG 2.0 เพื่อให้ผู้ใช้บริการจากกลุ่มเปราะบางสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ตามหลักการที่กำหนด คือ การรับรู้ได้ (Perceivable), การใช้งานได้ (Operable), และการเข้าใจได้ (Understandable)
2) **ผลักดันแนวคิด Inclusion by Design มาใช้** โดยหน่วยงานภาครัฐควรออกแบบบริการออนไลน์โดยคำนึงถึงอุปสรรคที่กลุ่มเปราะบางอาจพบ เช่น ความเร็วอินเทอร์เน็ตต่ำ การขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัย ความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยิน และความเข้าใจภาษาราชการ พร้อมจัดทำทางเลือกการใช้

งานที่เท่าเทียม เช่น โหมดตัวอักษรใหญ่/คอนทราสต์สูง, เวอร์ชันภาษาง่าย, ช่องทางเสียง หรือภาษามือ เพื่อให้ทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเท่าเทียม

4. วางรากฐานใช้ AI ภาครัฐอย่างมีธรรมาภิบาล โปร่งใส และลดความเสี่ยง (Responsible AI for Digital Government)

ผลการสำรวจปี 2568 พบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าได้เริ่มจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์ในการใช้งานปัญญาประดิษฐ์ (AI) ร้อยละ 60.34 โดยส่วนใหญ่ได้ดำเนินการจัดทำนโยบายหรือแผนกลยุทธ์ในการใช้ AI ร้อยละ 68.54 แต่ยังมีหน่วยงานที่ไม่ดำเนินการเนื่องจากขาดองค์ความรู้ในด้านนี้ถึงร้อยละ 39.66 ซึ่งสะท้อนถึงความท้าทายในการพัฒนาทักษะด้าน AI สำหรับหน่วยงานภาครัฐ ขณะที่หน่วยงานระดับจังหวัดมีความพร้อมในการจัดทำนโยบายหรือยุทธศาสตร์การใช้งาน AI เพียงร้อยละ 28.95 โดยส่วนใหญ่ยังขาดองค์ความรู้ถึงร้อยละ 79.63

สำหรับการนำ AI มาใช้งานอย่างมีธรรมาภิบาล หน่วยงานระดับกรมมีการจัดทำนโยบายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องเพียงร้อยละ 28.47 และการกำกับดูแลการใช้งาน AI ในระดับที่น่าพอใจร้อยละ 55.95 แต่ยังมีหน่วยงานจำนวนมากที่ขาดการดำเนินงานในด้านนี้ เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมาภิบาล AI ขณะที่จังหวัดมีการจัดทำนโยบายและแนวปฏิบัติในการใช้ AI อย่างมีธรรมาภิบาลเพียงร้อยละ 14.47 โดยส่วนใหญ่ยังขาดการกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากการใช้ AI

ในด้านการพัฒนาความรู้ของบุคลากร หน่วยงานระดับกรมมีการอบรมบุคลากรในด้าน AI ถึงร้อยละ 85.42 โดยเน้นในด้านความรู้พื้นฐานและการเสริมศักยภาพของบุคลากร ขณะที่หน่วยงานระดับจังหวัดมีการอบรมด้าน AI ร้อยละ 82.89 แต่ยังขาดการพัฒนาในบางด้านที่สำคัญ เช่น การประเมินผลและผลกระทบของการใช้ AI

ผลการสำรวจจาก OECD[3] และ UN[4] ยังแสดงให้เห็นว่า การพัฒนา AI ในภาครัฐต้องคำนึงถึงการบริหารจัดการความเสี่ยง และการปฏิบัติตามหลักจริยธรรมอย่างมีความรับผิดชอบ โดยในหลายประเทศเพิ่งเริ่มพัฒนา AI Governance และ AI Ethics ซึ่งต้องมีการบูรณาการกับกรอบธรรมาภิบาลดิจิทัลในระดับสากล

จากผลการสำรวจและการศึกษาในระดับสากล ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการวางรากฐานใช้ AI ภาครัฐอย่างมีธรรมาภิบาล โปร่งใส และลดความเสี่ยง (Responsible AI for Digital Government) ประกอบด้วย 2 ประเด็นหลัก ได้แก่

1) **การจัดทำ AI Policy และ AI Governance และส่งเสริมการพัฒนาความรู้ด้าน AI Literacy สำหรับบุคลากรภาครัฐ** โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะ AI ทั้งในด้านพื้นฐานและการประเมินผล รวมถึงการจัดการอบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรภาครัฐสามารถใช้งาน AI ได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

[3] OECD (2024). 2023 OECD Digital Government Index: Results and key findings

[4] United Nations Department of Economic and Social Affairs. (2024). United Nations E-Government Survey 2024: Accelerating digital transformation for sustainable development.

2) **การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน AI และส่งเสริมการใช้งาน AI Model ภายในประเทศไทย** โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างศูนย์กลาง AI Infrastructure เพื่อสนับสนุนการพัฒนา AI ที่เหมาะสมกับบริบทของไทย และส่งเสริมให้หน่วยงานต่าง ๆ เข้าถึงและใช้งาน AI Models ที่มีอยู่ เช่น Pathumma LLM และ OpenThaiGPT

5. พัฒนาและยกระดับขีดความสามารถบุคลากรดิจิทัล (Cultivating Digital Competency for Digital Government)

ผลการสำรวจปี 2568 พบว่า ขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐด้านดิจิทัลยังอยู่ในระดับเริ่มต้น โดยหน่วยงานระดับกรมที่อยู่ในระดับริเริ่มและขั้นต้นสูงถึง ร้อยละ 36.61 ขณะที่ตัวชี้วัดย่อยด้านการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะ (Training and Development) เป็นตัวชี้วัดที่หน่วยงานมีความโดดเด่นน้อยที่สุด โดยมีสัดส่วนเพียง ร้อยละ 40.34 ซึ่งสะท้อนถึงการขาดการพัฒนาทักษะดิจิทัลในระดับที่ต้องการ หน่วยงานระดับจังหวัดพบว่า ในภาพรวมมีความพร้อมในด้าน Digital Capability ที่ระดับกลางถึง ร้อยละ 43.42 แต่ยังขาดการพัฒนาในด้าน Training and Development ที่มีสัดส่วนอยู่ในระดับเริ่มต้นและขั้นต้นถึง ร้อยละ 28.94 ทั้งนี้ผลสำรวจยังพบว่า บุคลากรทั้งในหน่วยงานระดับกรมและจังหวัดมีจำนวนที่ยังไม่ได้รับการฝึกอบรมด้านดิจิทัลมากถึง ร้อยละ 42.12 โดยเฉพาะบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ยังขาดการพัฒนา

หน่วยงานระดับกรมได้ส่งเสริมการพัฒนาทักษะในด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) มากที่สุด แต่ยังมีการประเมินผลการฝึกอบรมไม่ครอบคลุมทุกด้าน เมื่อพิจารณาการวัดผลทักษะดิจิทัลพบว่า บุคลากรส่วนใหญ่ยังมีคะแนนการประเมินตัวเองอยู่ในระดับปานกลาง ประมาณ ร้อยละ 65 ซึ่งสะท้อนถึงความท้าทายในกระบวนการพัฒนาทักษะดิจิทัลอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ผลการศึกษาในระดับสากลจาก OECD[5] และ UN[6] ยังเน้นย้ำถึงการพัฒนาขีดความสามารถที่จำเป็น (Necessary Capacities) ของบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการอบรมให้กับบุคลากรภาครัฐในด้านต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาความรู้ความเข้าใจด้านรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-government literacy) เพื่อให้ประชาชนและบุคลากรภาครัฐสามารถใช้บริการดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากผลการสำรวจและการศึกษาระดับสากล จึงได้มีข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถบุคลากรดิจิทัลในภาครัฐ โดยมุ่งเน้นที่ 2 ประเด็นหลัก ได้แก่

1) **พัฒนาทักษะบุคลากรด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง** ตามกรอบแนวทางการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ พ.ศ. 2566–2570 รวมถึงการประเมินทักษะดิจิทัลหลังการฝึกอบรม เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐสามารถวางแผนการพัฒนาทักษะดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม

[5] OECD (2020), The OECD Digital Government Policy Framework: Six Dimensions of a Digital Government, OECD Public Governance Policy Papers.

[6] United Nations Department of Economic and Social Affairs. (2024). United Nations E-Government Survey 2024: Accelerating digital transformation for sustainable development.

2) **การพัฒนากลยุทธ์บริหารบุคลากรดิจิทัลโดยการจัดทำแผนกำลังคนด้านดิจิทัล (Digital Workforce Planning)** เพื่อส่งเสริมการสรรหาและสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรภาครัฐในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรในด้าน Cyber Security, AI, Data Utilization, และ Digital Leadership ที่ตอบโจทย์การพัฒนาระบบดิจิทัลในอนาคต

1 บทนำ

1.1 ความเป็นมา

จากนโยบายรัฐบาลที่มุ่งมั่นผลักดันเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศไทย โดยมุ่งเน้นให้มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ที่ผ่านมา รัฐบาลได้ดำเนินการขับเคลื่อนผ่าน กฎหมาย นโยบาย และมติ ครม. ต่างๆ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งหนึ่งในกฎหมายที่รัฐบาลให้ความสำคัญ คือ การปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล โดยเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2562 ราชกิจจานุเบกษาได้ประกาศให้พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 ใช้บังคับมีผลตั้งแต่วันที่ 23 พฤษภาคม 2562 เป็นต้นไป เพื่อยกระดับการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐให้อยู่ในระบบดิจิทัล อันจะนำไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่มีระบบการทำงานและข้อมูลเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานของรัฐอย่างมั่นคงปลอดภัยมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว เปิดเผยและโปร่งใส รวมทั้งประชาชนได้รับความสะดวกในการรับบริการและสามารถตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐได้

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม เล็งเห็นว่าในการขับเคลื่อนการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย จำเป็นต้องทราบสถานะและปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินงาน รวมถึงระดับความพร้อมในการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของแต่ละหน่วยงาน สพร. จึงได้จัดทำโครงการสำรวจระดับความพร้อมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 อย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี โดยมุ่งหวังว่า ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจจะสามารถสะท้อนถึง ปัญหา ความท้าทาย อุปสรรค รวมถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จในการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล อันจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในการจัดทำนโยบายและการจัดสรรงบประมาณด้านการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล รวมถึงเป็นแหล่งข้อมูลด้านการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลที่มีความน่าเชื่อถือ และให้หน่วยงานระดับนโยบายได้นำไปประกอบการจัดทำแผนและติดตามงานด้านนโยบายอย่างเหมาะสม ประกอบกับมาตรา 10 (3) ของพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 ได้ระบุให้ สพร. สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อจัดทำตัวชี้วัด ดัชนีสนับสนุนการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล

โดยการดำเนินงานที่ผ่านมาประกอบด้วย การพัฒนาแบบจำลองระดับความพร้อมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (Digital Government Maturity Model) การพัฒนากรอบการสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ ตัวชี้วัด และเกณฑ์การประเมินระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐในระดับภาพรวมประเทศไทยซึ่งเทียบเคียงกับการประเมินด้านรัฐบาลดิจิทัลในระดับสากล การสำรวจระดับความพร้อมฯ ของหน่วยงานภาครัฐทั้งหน่วยงานระดับกรมและระดับจังหวัด การวิเคราะห์ผลการสำรวจและจัดทำรายงานผลการสำรวจ นอกจากนี้ ยังมีการดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณารางวัลรัฐบาลดิจิทัล เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของประเภทรางวัล หลักเกณฑ์

วิธีการพิจารณารางวัล ให้กับหน่วยงานที่มีความโดดเด่นทางด้านรัฐบาลดิจิทัลในสาขาต่าง ๆ โดยใช้ข้อมูลจากผลการสำรวจระดับความพร้อมฯ

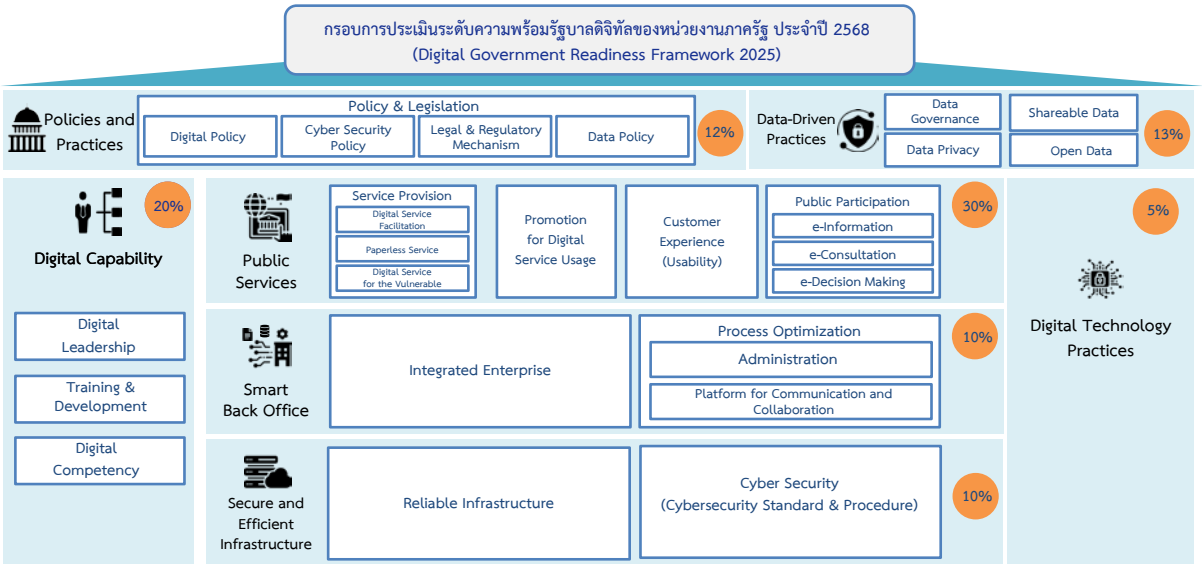
เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการสำรวจติดตามความพร้อมในการเป็นรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ สพร. จึงได้จัดทำโครงการสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย ประจำปี 2568 ขึ้น ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินความพร้อมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย ให้สามารถสะท้อนสถานภาพความพร้อมการเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่แท้จริงของหน่วยงานได้ดียิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

1) ทบทวนกรอบการสำรวจ แบบจำลองระดับความพร้อมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (Digital Government Maturity Model) แบบสำรวจและเกณฑ์การคำนวณน้ำหนักคะแนนรายข้อ เพื่อใช้ประเมินระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย ให้มีความเหมาะสมเป็นปัจจุบัน สอดคล้องกับแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ตามที่พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 กำหนดไว้
2) สำรวจระดับการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐระดับกรมและระดับจังหวัด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่มีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ และสามารถสะท้อนปัญหา ความท้าทาย อุปสรรค รวมถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จในการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล อันจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในการวางแผน จัดทำนโยบาย วางมาตรการ และการจัดสรรงบประมาณด้านการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลอย่างเหมาะสม อีกทั้งใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการพิจารณามอบรางวัลรัฐบาลดิจิทัลให้แก่หน่วยงานที่มีความโดดเด่นด้านรัฐบาลดิจิทัล
3) จัดทำผลการสำรวจและข้อเสนอแนะในการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจากผลสำรวจ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐแต่ละหน่วยงาน นำไปใช้วางแผนการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานตนเอง และหน่วยงานภาครัฐส่วนกลางนำไปใช้วางแผนการพัฒนาด้านรัฐบาลดิจิทัลในภาพรวมของประเทศ

2 กรอบแนวคิดการสำรวจ

2.1 กรอบการสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัล ประจำปี 2568



โดยกรอบการสำรวจฯ ประจำปี 2568 ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด 7 เสาหลัก ได้แก่

1. แนวนโยบายและหลักปฏิบัติ (Policies and Practices)
2. กระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices)
3. ศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capabilities)
4. บริการภาครัฐ (Public Services)
5. การบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office)
6. โครงสร้างพื้นฐานที่มีความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure)
7. เทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ (Digital Technology Practices)

2.1.1 ตัวชี้วัดที่ 1 แนวนโยบายและหลักปฏิบัติ (Policies and Practices)

ตัวชี้วัดที่ 1 แนวนโยบายและหลักปฏิบัติ (Policies/ Practices) โดยค่าน้ำหนักร้อยละ 12 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนปฏิบัติการ/แผนงานของหน่วยงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2566 – 2570 การดำเนินการที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 และกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้อง การดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 รวมถึงการจัดทำแผนปฏิบัติการหรือแผนงานสำหรับ ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ การแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล การเปิดเผยข้อมูล และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยตัวชี้วัดย่อย 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดย่อย	วัตถุประสงค์
1. แนวนโยบายและหลักปฏิบัติ (Policies & Practices)	
1.1 Digital Policy	สำรวจความสอดคล้องของการจัดทำแผนปฏิบัติการหรือแผนงานของหน่วยงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - 2570
1.2 Cyber Security Policy	สำรวจการดำเนินการที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 และกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้อง
1.3 Legal & Regulatory Mechanism	สำรวจการดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565
1.4 Data Policy	สำรวจการจัดทำแผนปฏิบัติการหรือแผนงานสำหรับ ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance) การแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล (Shareable Data) การเปิดเผยข้อมูล (Open Data) และ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

2.1.2 ตัวชี้วัดที่ 2 กระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices)

ตัวชี้วัดที่ 2 กระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices) โดยค่าน้ำหนักร้อยละ 13 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้านข้อมูล ได้แก่ การดำเนินการและปฏิบัติการด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ด้านการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านข้อมูลเปิดภาครัฐ และด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยตัวชี้วัดย่อย 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดย่อย	วัตถุประสงค์
2. กระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices)	
2.1 Data Governance	สำรวจการดำเนินการและปฏิบัติการด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ
2.2 Shareable Data	สำรวจการดำเนินการด้านการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล
2.3 Open Data	สำรวจการดำเนินการและปฏิบัติการด้านข้อมูลเปิดภาครัฐ
2.4 Data Privacy	สำรวจการดำเนินการและปฏิบัติการด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

2.1.3 ตัวชี้วัดที่ 3 ศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capabilities)

ตัวชี้วัดที่ 3 ศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capabilities) โดยค่าน้ำหนักร้อยละ 20 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจบทบาทความเป็นผู้นำในการริเริ่มปรับเปลี่ยนหน่วยงานสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของ DCIO การส่งเสริมให้ความรู้ การอบรมและพัฒนาบุคลากร และการวัดผลด้านทักษะดิจิทัล รวมถึงการประเมินระดับทักษะ ความสามารถและความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรในหน่วยงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัดย่อย 3 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดย่อย	วัตถุประสงค์
3. ศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capability)	
3.1 Digital Leadership	สำรวจบทบาทความเป็นผู้นำในการริเริ่มปรับเปลี่ยนหน่วยงานสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของ DCIO
3.2 Training and Development	สำรวจการส่งเสริมให้ความรู้ การอบรมและพัฒนาบุคลากร และการวัดผลด้านทักษะดิจิทัล
3.3 Digital Competency	สำรวจผลการประเมินระดับทักษะ ความสามารถและความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรในหน่วยงาน

2.1.4 ตัวชี้วัดที่ 4 บริการภาครัฐ (Public Services)

ตัวชี้วัดที่ 4 บริการภาครัฐ (Public Services) โดยค่าน้ำหนักร้อยละ 30 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัล การส่งเสริมให้ใช้บริการของหน่วยงานภาครัฐผ่านช่องทางดิจิทัล ประสบการณ์ของผู้เข้าใช้งานเว็บไซต์ของหน่วยงาน และการสร้างการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการให้ข้อมูลข่าวสาร การปรึกษาหารือ รับฟังความคิดเห็น การเสนอทางเลือกและร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการบริการจากภาครัฐ ประกอบด้วยตัวชี้วัดย่อย 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดย่อย	วัตถุประสงค์
4. บริการภาครัฐ (Public Services)	
4.1 Service Provision	
4.1.1 Digital Service Facilitation	สำรวจการอำนวยความสะดวกของการให้บริการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัล
4.1.2 Paperless Service	สำรวจการให้บริการภาครัฐโดยไม่จำเป็นต้องเรียกสำเนาเอกสาร
4.1.3 Digital Service for the Vulnerable	สำรวจการให้บริการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัลแก่ผู้รับบริการกลุ่มเปราะบาง
4.2 Promotion for Digital Service Usage	สำรวจการส่งเสริมให้ใช้บริการของหน่วยงานภาครัฐผ่านช่องทางดิจิทัล
4.3 Customer Experience (Usability)	สำรวจประสบการณ์ของผู้เข้าใช้งานเว็บไซต์ของหน่วยงาน

ตัวชี้วัดย่อย	วัตถุประสงค์
4.4 Public Participation	สำรวจการสร้างการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการให้ข้อมูลข่าวสาร การปรึกษาหารือ รับฟังความคิดเห็น การเสนอทางเลือกและร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการบริการจากภาครัฐ
4.4.1 e-Information	สำรวจการเปิดโอกาสให้ผู้รับบริการรับข้อมูลข่าวสารและมีช่องทางการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์
4.4.2 e-Consultation	สำรวจการเปิดโอกาสให้ผู้รับบริการเข้ามามีส่วนร่วมโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อให้สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายหรือการบริการจากภาครัฐ
4.4.3 e-Decision Making	สำรวจการเปิดโอกาสให้ผู้รับบริการเข้ามามีส่วนร่วม โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อให้ประชาชนสามารถเสนอทางเลือกและร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายหรือการบริการจากภาครัฐ

2.1.5 ตัวชี้วัดที่ 5 การบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office)

ตัวชี้วัดที่ 5 การบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office) โดยค่าน้ำหนักร้อยละ 10 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการภายในหน่วยงาน และการเชื่อมโยงกับระบบอื่น รวมถึงประสิทธิภาพของกระบวนการทำงานด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและแพลตฟอร์มมาประยุกต์ใช้ ประกอบด้วยตัวชี้วัดย่อย 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดย่อย	วัตถุประสงค์
5. การบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office)	
5.1 Integrated Enterprise	สำรวจการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาบริหารงานในหน่วยงาน และการเชื่อมโยงกับระบบอื่น
5.2 Process Optimization	สำรวจประสิทธิภาพของกระบวนการทำงานด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและแพลตฟอร์มมาประยุกต์ใช้
5.2.1 Administration	สำรวจการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายในองค์กร
5.2.2 Platform for Communication and Collaboration	สำรวจกระบวนการติดต่อสื่อสาร การทำงานระหว่างหน่วยงานภายในองค์กรและข้ามองค์กร

2.1.6 ตัวชี้วัดที่ 6 โครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure)

ตัวชี้วัดที่ 6 โครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure) โดยค่าน้ำหนักร้อยละ 10 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความเพียงพอของโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลภาครัฐที่มีความมั่นคงปลอดภัยมาปรับใช้ในหน่วยงาน และมีการดำเนินการตามมาตรฐานและแนวทางในการดำเนินการด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ประกอบด้วยตัวชี้วัดย่อย 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดย่อย	วัตถุประสงค์
6. โครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure)	
6.1 Reliable Infrastructure	สำรวจการนำโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลภาครัฐที่มีความมั่นคงปลอดภัยมาปรับใช้ในหน่วยงาน
6.2 Cybersecurity (Cybersecurity Standard and Procedure)	สำรวจการมีมาตรฐานและแนวทางในการดำเนินการด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

2.1.7 ตัวชี้วัดที่ 7 เทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ (Digital Technological Practices)

ตัวชี้วัดที่ 7 เทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ (Digital Technological Practices) โดยค่าน้ำหนักร้อยละ 5 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในรูปแบบใหม่ในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ตลอดจนการระบุผลลัพธ์เชิงประจักษ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการกระบวนการทำงาน/โครงการ โดยไม่มีการแบ่งตัวชี้วัดย่อย

ตัวชี้วัดย่อย	วัตถุประสงค์
7. เทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ (Digital Technology Practices)	
7.1 Digital Technology Practices	สำรวจการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่

3 การจัดกลุ่มหน่วยงานตามผลการสำรวจระดับความพร้อมการพัฒนาด้านดิจิทัล ปี 2568

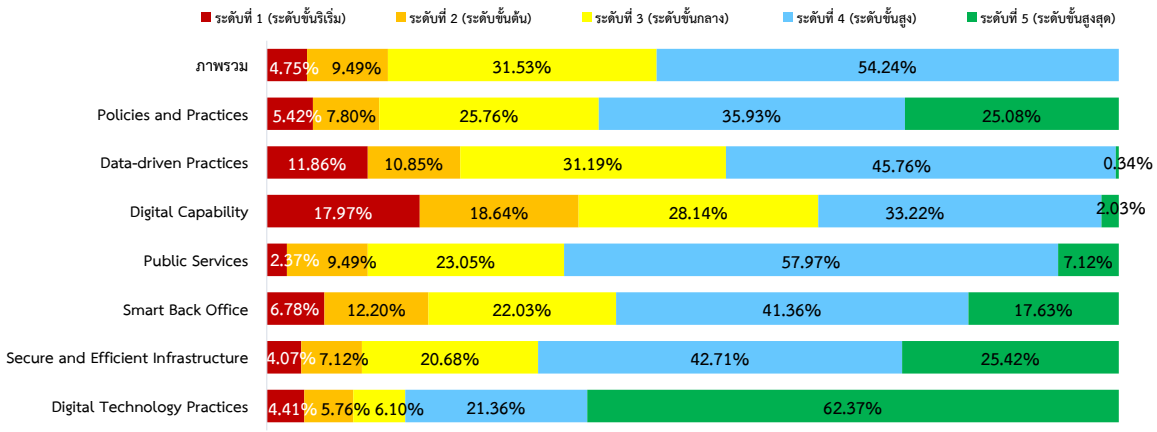
การสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย ปี 2568 ได้ดำเนินการสำรวจหน่วยงานภาครัฐทั่วประเทศ รวมทั้งหมด 378 หน่วยงาน มีหน่วยงานที่ตอบแบบสำรวจทั้งสิ้น 371 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 98.15 ประกอบด้วย

1) หน่วยงานภาครัฐระดับกรมหรือเทียบเท่า จำนวน 302 หน่วยงาน มีหน่วยงานตอบแบบสำรวจฯ จำนวน 295 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 97.68

2) จังหวัด โดยสำรวจผ่านคณะกรรมการผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงระดับจังหวัด (Provincial Chief Information Officer Committee: PCIO) จำนวน 76 จังหวัด (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ซึ่งมีหน่วยงานตอบแบบสำรวจฯ จำนวน 76 จังหวัด คิดเป็นร้อยละ 100.00

4 ผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย ปี 2568

4.1 ผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลในภาพรวมของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าปี 2568



รูป 4:1 ภาพรวมระดับความพร้อมฯ ในแต่ละตัวชี้วัด หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า ประจำปี 2568

จากผลการสำรวจในปี 2568 ได้จำแนกระดับความพร้อมฯ การพัฒนาด้านดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐเป็นทั้งหมด 5 ระดับ ได้แก่ ระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม), ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น), ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง), ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) และระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)

ผลการสำรวจฯ ในปี 2568 พบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่ตอบแบบสำรวจจำนวน 295 หน่วยงาน เมื่อจำแนกความพร้อมฯ ในภาพรวม พบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าส่วนใหญ่ มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) มากที่สุด ร้อยละ 54.24 รองลงมา คือ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 31.53 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 9.49 และระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 4.75 ตามลำดับ โดยไม่มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีความพร้อมฯ ในระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)

เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดพบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าส่วนใหญ่มีระดับความพร้อมฯ ในแต่ละตัวชี้วัดที่แตกต่างกัน และเมื่อเรียงระดับความพร้อมฯ ในแต่ละตัวชี้วัดของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า ตามสัดส่วนการมีระดับความพร้อมตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป สามารถเรียงได้ดังนี้

อันดับ 1 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 7 เทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ (Digital Technological Practices) มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 89.83 และหน่วยงานส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 62.37 รองลงมาคือ ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 21.36 ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 6.10 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 5.76 และระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 4.41

อันดับ 2 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 6 โครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure) มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 88.81 และหน่วยงานส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 42.71 รองลงมาคือ ระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 25.42 ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 20.68 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 7.12 และระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 4.07

อันดับ 3 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 4 บริการภาครัฐ (Public Services) มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 88.14 และหน่วยงานส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 57.97 รองลงมาคือ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 23.05 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 9.49 ระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 7.12 และระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 2.37

อันดับ 4 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 1 ด้านแนวนโยบายและปฏิบัติ (Policies & Practice) มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 86.77 และหน่วยงานส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 35.93 รองลงมาคือ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 25.76 ระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 25.08 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 7.80 และระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 5.42

อันดับ 5 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 5 การบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office) มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 81.02 และหน่วยงานส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 41.36 รองลงมาคือ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 22.03 ระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 17.63 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 12.20 และระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 6.78

อันดับ 6 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 2 กระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices) มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 77.29 และหน่วยงานส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 45.76 รองลงมาคือ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 31.19 ระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 11.86 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 10.85 และระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 0.34

อันดับ 7 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 3 ศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capabilities) มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 63.39 และหน่วยงานส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 33.22 รองลงมาคือ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 28.14 ระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 18.64 ระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 17.97 และระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 2.03

บทวิเคราะห์ผลการสำรวจระดับความพร้อมฯ หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า

หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) มากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าส่วนใหญ่ในภาพรวม มีระดับความพร้อมฯ ในระดับสูง ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดย่อย จะพบว่า ตัวชี้วัดที่ 7 เทคโนโลยีดิจิทัลและการไปใช้ (Digital Technological Practices) ถือเป็นตัวชี้วัดที่โดดเด่นมากที่สุด เนื่องจากมีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไปมากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 89.83 รองลงมาคือ ตัวชี้วัดที่ 6 โครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure) ที่มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 88.81 ต่อมาคือ ตัวชี้วัดที่ 4 บริการภาครัฐ (Public Services) ที่มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 88.14 ตัวชี้วัดที่ 1 แนวนโยบายและหลักปฏิบัติ (Policies & Practices) ที่มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 86.77 ตัวชี้วัดที่ 5 การบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office) ที่มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 81.02 ตัวชี้วัดที่ 2 กระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices) ที่มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 77.29 ทั้งนี้ ตัวชี้วัดที่ 3 ศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capabilities) เป็นด้านที่หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีความโดดเด่นน้อยที่สุด เนื่องจาก เป็นตัวชี้วัดที่มีหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไปน้อยที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 63.39 จึงเป็นหมุดหมายสำคัญที่ควรจะยกระดับขีดความสามารถด้านบุคลากรด้านดิจิทัลเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาเป็นรัฐบาลดิจิทัล โดยเมื่อพิจารณาผลการสำรวจมีรายละเอียดรายตัวชี้วัดที่น่าสนใจ โดยเรียงตามความโดดเด่นของตัวชี้วัดที่มีสัดส่วนระดับความพร้อมตั้งแต่ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป จากมากไปน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1: ตัวชี้วัดที่ 7 ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ (Digital Technological Practices) เป็นด้านที่หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าส่วนใหญ่ทำคะแนนได้อยู่ในระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป ที่ร้อยละ 89.83 ซึ่งมากที่สุดเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดอื่น แสดงให้เห็นว่าหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีความโดดเด่นในตัวชี้วัดด้านนี้มากที่สุด และเมื่อพิจารณาข้อมูลจากผลสำรวจ จะพบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

Digital Technology Practices

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีรูปแบบต่าง ๆ โดยมีการใช้โปรแกรมโดยภาษาคอมพิวเตอร์เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น ในลักษณะของการแสดงภาพข้อมูล (Data Visualization) หรือ จำลองสถานการณ์เพื่อบริหารจัดการการตัดสินใจ (Decision Intelligence) มากที่สุด ร้อยละ 83.73 รองลงมา คือ เทคโนโลยี Cloud Computing ร้อยละ 82.03 และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) คิดเป็น ร้อยละ 78.31 ตามลำดับ ขณะที่เทคโนโลยีที่มีการ

ประยุกต์ใช้น้อยที่สุด คือ เทคโนโลยี Blockchain ร้อยละ 24.75 โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีรูปแบบต่าง ๆ ในการทำงานของหน่วยงาน มีรายละเอียดดังนี้

- หน่วยงานประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและโทรคมนาคม 5G ร้อยละ 72.88 โดยมีหน่วยงานนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 309 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น โครงการการปรับใช้นวัตกรรมผสมผสานระบบโทรเวชกรรม (Telemedicine) โครงการบ้านฉาง 5G Smart City และโครงการเช่าใช้ช่องการสื่อสารสนับสนุนบริหารราชการทั่วไป เป็นต้น
- หน่วยงานประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ Internet of Things: IoT ในการเชื่อมต่อและการสื่อสาร ร้อยละ 65.08 โดยมีหน่วยงานนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 310 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น โครงการติดตั้งระบบกล้องอ่านป้ายทะเบียนรถยนต์ (LPR) และชุด Sensor ตรวจจับ Temperature/ Humidity แบบ wireless เป็นต้น
- หน่วยงานประยุกต์ใช้เทคโนโลยี Cloud Computing ร้อยละ 82.03 โดยมีหน่วยงานนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 377 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น โครงการเช่าใช้บริการ cloud และ cloud SaaS โครงการย้ายฐานข้อมูลระบบงานเครื่องแม่ข่าย (Migration on cloud) และระบบบริหารจัดการข้อมูลภายใน (OTP Cloud) เป็นต้น
- หน่วยงานประยุกต์ใช้โปรแกรมโดยภาษาคอมพิวเตอร์เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณมาก (Big data) ร้อยละ 44.41 โดยมีหน่วยงานนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 166 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น กระบวนการใช้โปรแกรมโดยภาษาคอมพิวเตอร์ AML ใช้ในการประมวลผลข้อมูล การใช้ Hadoop และ Hive ในระบบวิเคราะห์ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ และการใช้ PySpark ในการประมวลผลข้อมูล เป็นต้น
- หน่วยงานประยุกต์ใช้โปรแกรมโดยภาษาคอมพิวเตอร์เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น ในลักษณะของการแสดงภาพข้อมูล (Data Visualization) หรือ จำลองสถานการณ์เพื่อบริหารจัดการการตัดสินใจ (Decision Intelligence) ร้อยละ 83.73 โดยมีหน่วยงานนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 394 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น การใช้ Looker Studio สำหรับการรายงานผลอาการป่วยของนักเรียน และโครงการ ENVI Link โดยการใช้การพัฒนาแดชบอร์ดเพื่อสนับสนุนการวิเคราะห์ข้อมูลผ่าน Power BI และ ArcGIS เป็นต้น
- หน่วยงานประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์ ร้อยละ 69.83 โดยมีหน่วยงานนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 315 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น โครงการ

เข้ารหัสลับ (Encryption) ด้วยเทคโนโลยี SSL บนเว็บไซต์ของหน่วยงาน การใช้ระบบป้องกันผู้บุกรุกและรักษาความปลอดภัย (Next Generation Firewall) และการป้องกันการโจมตีเว็บไซต์ผ่าน Web Application Firewall (WAF) เป็นต้น

- หน่วยงานประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ร้อยละ 78.31 โดยมีหน่วยงานนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 403 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น การพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ของหน่วยงาน (SaraBOT) ด้วย pythainlp และโครงการพัฒนาระบบปัญญาประดิษฐ์ผู้ช่วยถอดเสียง (Speech - to - Text) เป็นต้น
- หน่วยงานประยุกต์ใช้เทคโนโลยีหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ (Robotics) ร้อยละ 27.12 โดยมีหน่วยงานไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 106 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น โครงการวิจัยและพัฒนาหุ่นยนต์เก็บกู้วัตถุระเบิด โครงการหุ่นยนต์จำลองผ่าตัดส่องกล้อง และโครงการทดสอบหุ่นยนต์ Cleaning Robotics เป็นต้น
- หน่วยงานประยุกต์ใช้เทคโนโลยี Blockchain ร้อยละ 24.75 โดยมีหน่วยงานนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 84 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น ระบบมีโหวต (Me-Vote) เป็นระบบลงคะแนนมติบนบล็อกเชน (e-Voting on Blockchain) และ KBank – Orbix Tech ออกหุ้นกู้ Q-Bond ด้วย Blockchain เป็นต้น
- หน่วยงานประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับประสบการณ์ ร้อยละ 43.05 โดยมีหน่วยงานนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 161 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น Virtual Trade Show แพลตฟอร์มกลางงานแสดงสินค้า/นิทรรศการเสมือนจริง ระบบอุทยานประวัติศาสตร์เสมือนจริง (Virtual Historical Park) และนิทรรศการ “พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น 360 องศา” เป็นต้น
- หน่วยงานประยุกต์ใช้เทคโนโลยีซอฟต์แวร์ประยุกต์เฉพาะงาน เป็นซอฟต์แวร์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในธุรกิจเฉพาะ ตามแต่วัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ ร้อยละ 70.85 โดยมีหน่วยงานนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 317 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น การใช้เทคโนโลยีภาพถ่ายดาวเทียมของ GISTDA มาประยุกต์ใช้กับข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม และการพัฒนาโปรแกรมประมาณการ (Simulation Programs) เป็นแบบจำลองการบริหารเงินเพื่อการเกษียณที่เสมือนจริง เป็นต้น
- หน่วยงานประยุกต์ใช้เทคโนโลยี No-Code เพื่อส่งเสริมการดำเนินงาน ร้อยละ 41.69 โดยมีหน่วยงานนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 163 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น การพัฒนาระบบ

เทคโนโลยี No-Code ด้วยระบบ OCPB Connect โครงการพัฒนาระบบบริการสร้าง API แบบไม่ใช้ชุดคำสั่ง (No Code API) และการพัฒนาตัวแบบระบบบริหารหนี้สาธารณะด้วยปัญญาประดิษฐ์ แบบ No-Code Data เป็นต้น

ลำดับที่ 2: ตัวชี้วัดที่ 6 ด้านโครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure) เป็นด้านที่หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าส่วนใหญ่มีสัดส่วนความพร้อมตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 88.81 โดยเมื่อพิจารณาข้อมูลจากผลสำรวจ จะพบว่าหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการดำเนินการในตัวชี้วัดย่อยที่น่าสนใจและส่งผลต่อระดับคะแนนในตัวชี้วัดหลักตามรายละเอียด ดังนี้

Reliable Infrastructure

- การนำโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลภาครัฐที่มีความมั่นคงปลอดภัย หรือระบบอื่นๆ ที่ดีกว่าหรือเทียบเท่ามาปรับใช้ในหน่วยงาน มีรายละเอียดดังนี้
  - ด้านระบบคลาวด์ หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการนำระบบคลาวด์มาปรับใช้ในหน่วยงาน ร้อยละ 88.14 โดยหน่วยงานมีการใช้งานระบบคลาวด์กลางภาครัฐ (Government Data Center and Cloud Service: GDCC) มากที่สุด ร้อยละ 80.77 รองลงมาคือ ระบบคลาวด์ตามนโยบายการใช้คลาวด์เป็นหลัก (Cloud First Policy) ร้อยละ 26.15 และใช้ระบบอื่นที่ดีกว่า หรือเทียบเท่า ร้อยละ 32.31 ตามลำดับ ตัวอย่างระบบอื่นที่ดีกว่า หรือเทียบเท่า เช่น AWS Cloud, Azure Cloud และ Google Cloud เป็นต้น ขณะที่หน่วยงานที่ไม่มีการนำระบบคลาวด์มาปรับใช้ในหน่วยงาน อยู่ที่ร้อยละ 11.86
  - ด้านระบบเครือข่าย หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการนำระบบเครือข่ายมาปรับใช้ในหน่วยงาน ร้อยละ 80.68 โดยหน่วยงานมีการใช้งานเครือข่ายสื่อสารข้อมูลสารสนเทศภาครัฐ (Government Information Network: GIN) มากที่สุด ร้อยละ 70.59 รองลงมาคือ บริการโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายรัฐ Digital Government Secure Link (DG-Link) ร้อยละ 21.43 และใช้ระบบอื่นที่ดีกว่า หรือเทียบเท่า ร้อยละ 36.55 ตามลำดับ ตัวอย่างระบบอื่นที่ดีกว่า หรือเทียบเท่า เช่น Cell Broadcast : CEB, Common Aeronautical Virtual Private Network (CRV) และ Cisco DNAC เป็นต้น ขณะที่หน่วยงานที่ไม่มีการนำระบบเครือข่ายมาปรับใช้ในหน่วยงาน อยู่ที่ร้อยละ 19.32
  - ด้านระบบสื่อสารข้อมูล หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการนำระบบสื่อสารข้อมูลมาปรับใช้ในหน่วยงาน ร้อยละ 79.66 โดยหน่วยงานมีการใช้งานระบบการสื่อสารแบบรวมศูนย์ (WorkD Platform) ร้อยละ 66.81 และใช้ระบบอื่นที่ดีกว่า หรือเทียบเท่า ร้อยละ 43.83 ตัวอย่างระบบอื่นที่ดีกว่า หรือเทียบเท่า เช่น Pwamail, Webex และใช้ระบบอื่นของ Microsoft 365 เป็นต้น ขณะที่หน่วยงานที่ไม่มีการนำระบบสื่อสารข้อมูลมาปรับใช้ในหน่วยงาน อยู่ที่ร้อยละ 20.34

- การเตรียมการและสามารถจัดการให้ระบบมีความพร้อมใช้งานอยู่เสมอ (Availability) ของหน่วยงาน มีรายละเอียดดังนี้
  - หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการดำเนินการด้านการใช้งานได้ของระบบ (Availability) ร้อยละ 93.90 โดยมีการดำเนินงานด้านการเตรียมแผนความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Plan: BCP) มากที่สุด ที่ร้อยละ 98.19 รองลงมาคือ มีการสำรองข้อมูล (Backup) ที่ร้อยละ 94.95 ประกอบด้วย การสำรองข้อมูลโดยเก็บไว้ภายในหน่วยงาน และการสำรองข้อมูลโดยเก็บไว้ภายนอกหน่วยงาน (Remote Data Storage) ที่ร้อยละ 91.63 และ 73.00 ตามลำดับ และอันดับที่ 3 คือ มีการเตรียมแผนฟื้นฟูภัยพิบัติ (Disaster Recovery Plan: DR Plan) และมีกระบวนการจัดการเหตุการณ์ผิดปกติ (Incident Management Process) ร้อยละ 93.86 ในขณะที่หน่วยงานที่ไม่มีการดำเนินงาน ร้อยละ 6.10 โดยหน่วยงานส่วนใหญ่ไม่มีการดำเนินงาน อันเนื่องมาจาก อยู่ระหว่างการดำเนินการ และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 27.78

Cybersecurity (Cybersecurity Standard and Procedure)

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า มีการดำเนินการตามมาตรฐานในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ร้อยละ 91.53 และไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 8.47 โดยหน่วยงานส่วนใหญ่ไม่มีการดำเนินงาน อันเนื่องมาจาก อยู่ระหว่างการดำเนินการ ที่ร้อยละ 44.00 โดยหน่วยงานที่มีการดำเนินการตามมาตรฐานในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ มีรายละเอียดดังนี้
  - หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า มีการดำเนินการตามมาตรฐานในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ตามแนวทางกรอบมาตรฐานสากล ร้อยละ 73.33 โดยดำเนินการตามกรอบมาตรฐาน ISO/IEC 27001 Information Technology Security Techniques Information Security Management Systems Requirements มากที่สุด ที่ร้อยละ 76.26 รองลงมาคือ National Institute of Standards and Technology (NIST) Cybersecurity Framework 2.0 ที่ร้อยละ 53.54 และ Control Objectives for Information and Related Technology (COBIT) ที่ร้อยละ 13.13 ตามลำดับ
  - หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า มีการดำเนินการตามมาตรฐานในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ตามแนวทางกรอบมาตรฐานทั่วไป ร้อยละ 97.04 โดยดำเนินการตามกรอบมาตรฐานของหน่วยงานที่มีอยู่แล้ว มากที่สุด ที่ร้อยละ 97.33 รองลงมาคือ มาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (กกม.) เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของข้อมูลหรือระบบสารสนเทศ พ.ศ. 2566 ที่ร้อยละ 49.24 และประกาศคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ เรื่อง มาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ระบบคลาวด์ พ.ศ. 2567 ที่ร้อยละ 24.43 ตามลำดับ
- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่มีการดำเนินการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ฯ มีการดำเนินการจัดอบรมด้าน Cybersecurity มากที่สุด ที่ร้อยละ 76.95 โดยมีจำนวนการจัดอบรม

ทั้งหมด 493 ครั้งต่อปี และมีค่าเฉลี่ย 2 ครั้งต่อปี รองลงมาคือ มีการสนับสนุนให้มีผู้หญิง หรือกลุ่มเพศทางเลือก หรือกลุ่มเปราะบางเป็นผู้ทำงานที่เกี่ยวข้องกับด้าน Cybersecurity ที่ร้อยละ 65.76 และมีกระบวนการสื่อสารและซักซ้อมแผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ ที่ร้อยละ 65.08 ตามลำดับ

ลำดับที่ 3: ตัวชี้วัดที่ 4 ด้านบริการภาครัฐ (Public Services) เป็นด้านที่หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าส่วนใหญ่มีสัดส่วนความพร้อมตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 88.14 โดยเมื่อพิจารณาข้อมูลจากผลสำรวจ จะพบว่าหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการดำเนินการในตัวชี้วัดย่อยที่น่าสนใจและส่งผลต่อระดับคะแนนในตัวชี้วัดหลักตามรายละเอียด ดังนี้

Service Provision

Digital Service Facilitation

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าทราบจำนวนบริการทั้งหมด ร้อยละ 92.88 ให้บริการกับประชาชน (G2C) ร้อยละ 93.22 ให้บริการกับภาคธุรกิจ (G2B) ร้อยละ 81.69 และให้บริการกับภาครัฐ (G2G) ร้อยละ 84.07 โดยหากนับเฉพาะบริการจากหน่วยงานที่ทราบทั้งจำนวนบริการทั้งหมดและจำนวนบริการที่เป็นดิจิทัลทั้งหมด จะมีสัดส่วนการให้บริการทั้งหมด 8,346 บริการ ซึ่งอยู่ในรูปแบบดิจิทัล จำนวน 6,098 บริการ คิดเป็นร้อยละ 73.06 แบ่งเป็นบริการกับประชาชน (G2C) จำนวน 4,699 บริการ จากจำนวนบริการทั้งหมด 6,368 บริการ คิดเป็นร้อยละ 73.79 บริการสำหรับภาคธุรกิจ (G2B) จำนวน 2,539 บริการ จากจำนวนบริการทั้งหมด 3,135 บริการ คิดเป็นร้อยละ 80.99 และบริการภาครัฐ (G2G) จำนวน 1,729 บริการ จากจำนวนบริการทั้งหมด 2,015 บริการ คิดเป็นร้อยละ 85.81
- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีช่องทางการให้บริการผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลกลางภาครัฐ ร้อยละ 47.80 และไม่มีช่องทาง ร้อยละ 52.20 โดยช่องทางการให้บริการผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลกลางภาครัฐที่หน่วยงานดำเนินการมากที่สุด คือ ระบบพอร์ทัลกลางเพื่อประชาชน (Citizen Portal) แอปพลิเคชันทางรัฐ ร้อยละ 77.30 รองลงมาคือ ศูนย์กลางบริการภาครัฐเพื่อภาคธุรกิจ (Biz Portal) ที่ร้อยละ 51.06
- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี การใช้ e-Form ในการรับคำขอ ในกระบวนการ การจัดทำแบบคำขอ และยื่นคำขอ มากที่สุด ที่ร้อยละ 81.36 รองลงมาคือ วิธีการติดตามสถานะ และวิธีการประเมินความพึงพอใจ ในกระบวนการ การติดตามสถานะและการแจ้งเตือน ที่ร้อยละ 74.58 และระบบอัตโนมัติในการให้ข้อมูล หรือวิเคราะห์ข้อมูล ในกระบวนการ การสืบค้นข้อมูล, การอนุมัติ ที่ร้อยละ 72.54 ตามลำดับ
- บริการหลักของหน่วยงานที่มีการประกาศช่องทาง ทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 10 พ.ร.บ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 ที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงาน มีรายละเอียดดังนี้

- **การพัฒนาบริการภาครัฐ** เรียงจากบริการที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานและมีการดำเนินการให้บริการในรูปแบบออนไลน์สูงสุด 3 อันดับแรก จากมากไปน้อย ได้ดังนี้
  - บริการพอร์ทัลแบบ One-Stop-Service มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 97.22 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 83.57 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 16.43 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 2.78
  - บริการผ่านโทรศัพท์มือถือ อาทิ แอปพลิเคชัน, SMS, browser (สำหรับประเด็นด้านสุขภาพ, การศึกษา, หางาน, การคุ้มครองทางสังคม, สิ่งแวดล้อม, ยุติธรรม) มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องมีการดำเนินการ ร้อยละ 96.71 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 78.91 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 21.09 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 3.29
  - บริการแพลตฟอร์มจัดซื้อจัดจ้างสำหรับประมูลและเสนอราคา มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 95.77 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 72.06 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 27.94 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 4.23
- **บริการด้านสวัสดิการภาครัฐ** เรียงจากบริการที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานและมีการดำเนินการให้บริการในรูปแบบออนไลน์สูงสุด 3 อันดับแรก จากมากไปน้อย ได้ดังนี้
  - ช่องทางการขอรับบริการการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว (Long Term Care) มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 100.00 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 71.43 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 28.57 และช่องทางการสมัครรับผลประโยชน์ของผู้ว่างงาน มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 100.00 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 37.50 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 62.50
  - บริการสำหรับผู้เกษียณอายุ มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 93.94 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 58.06 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 41.94 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 6.06
  - ช่องทางสำหรับการยื่นขอเงินชดเชยสำหรับผู้พิการ หรือ ทุพพลภาพ มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 91.67 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 54.55 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์

ได้บางส่วน ร้อยละ 45.45 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 8.33

- **บริการด้านภาษี** เรียงจากบริการที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานและมีการดำเนินการให้บริการในรูปแบบออนไลน์สูงสุด 3 อันดับแรก จากมากไปน้อย ได้ดังนี้
  - บริการภาษีนิติบุคคล มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 88.89 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 75.00 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 25.00 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 11.11
  - บริการด้านภาษีมูลค่าเพิ่ม, ภาษีสินค้าและบริการ มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 86.67 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 53.85 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 46.15 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 13.33
  - บริการด้านภาษีรายได้ มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 73.33 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 72.73 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 27.27 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 26.67
- **บริการเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม** เรียงจากบริการที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานและมีการดำเนินการให้บริการในรูปแบบออนไลน์สูงสุด 3 อันดับแรก จากมากไปน้อย ได้ดังนี้
  - บริการการรายงานการละเมิดกฎหมายแรงงาน มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 100.00 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 50.00 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 50.00
  - บริการที่ช่วยให้เกิดการเข้าถึงระบบยุติธรรม ได้แก่ การเรียกคืนข้อมูล/ไฟล์ข้อมูลออนไลน์ และการจัดการคดีในศาล มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 88.00 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 72.73 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 27.27 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 12.00
  - บริการแจ้งความ แจ้งข้อมูลต่อตำรวจ มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 64.29 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 77.78 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 22.22

ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 35.71

- **บริการด้านทรัพยากรมนุษย์** เรียงจากบริการที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานและมีการดำเนินการให้บริการในรูปแบบออนไลน์สูงสุด 3 อันดับแรก จากมากไปน้อย ได้ดังนี้
  - บริการการส่งเสริมการมีงานทำสำหรับเยาวชน (อายุเกิน 18 ปี แต่ไม่ถึง 26 ปีบริบูรณ์) มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 90.00 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 74.07 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 25.93 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 10.00
  - บริการทุนการศึกษาจากภาครัฐ มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 85.71 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 63.33 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 36.67 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 14.29
- **บริการด้านการลงทะเบียน** เรียงจากบริการที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานและมีการดำเนินการให้บริการในรูปแบบออนไลน์สูงสุด 3 อันดับแรก จากมากไปน้อย ได้ดังนี้
  - บริการเกี่ยวกับบัตรประชาชน มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 100.00 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 71.43 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 28.57 บริการเกี่ยวกับใบขับขี่ มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 100.00 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 50.00 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 50.00 และบริการจดทะเบียนที่ดิน มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 100.00 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 100.00
  - บริการเปลี่ยนที่อยู่ออนไลน์ มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 90.91 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 70.00 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 30.00 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 9.09
  - บริการทำวีซ่าออนไลน์ มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 83.33 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 60.00 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 40.00 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 16.67
- **บริการด้านการออกใบอนุญาต** เรียงจากบริการที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานและมีการดำเนินการให้บริการในรูปแบบออนไลน์สูงสุด 3 อันดับแรก จากมากไปน้อย ได้ดังนี้

- บริการใบอนุญาตทำธุรกิจ มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 93.33 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 78.57 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 21.43 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 6.67
- บริการใบอนุญาตเกี่ยวกับอาคารสิ่งก่อสร้าง มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 81.82 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 55.56 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 44.44 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 18.18
- บริการใบอนุญาตเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 75.00 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 55.56 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 44.44 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 25.00

➢ **บริการเกี่ยวกับการชำระค่าบริการของรัฐ** เรียงจากบริการที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานและมีการดำเนินการให้บริการในรูปแบบออนไลน์สูงสุด 3 อันดับแรก จากมากไปน้อย ได้ดังนี้

- บริการชำระค่าไฟฟ้า/แก๊ส มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 100.00 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 75.00 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 25.00
- บริการใบแจ้งหนี้ดิจิทัล มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 96.67 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 86.21 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 13.79 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 3.33
- บริการเสียค่าธรรมเนียมภาครัฐออนไลน์ มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 92.59 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 86.00 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 14.00 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 7.41

➢ **บริการอื่น ๆ** มีหน่วยงานที่บริการสอดคล้องและมีการดำเนินการ ร้อยละ 92.57 โดยมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน ร้อยละ 74.07 และมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน ร้อยละ 25.93 ขณะที่หน่วยงานที่บริการสอดคล้องแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 7.43 ตัวอย่างบริการอื่น ๆ ที่สอดคล้องและมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน เช่น ระบบร้องเรียนการทุจริตเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์

ระบบการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร และระบบแจ้งข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการปฏิรูปประเทศ เป็นต้น

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า ร้อยละ 77.63 มีการสำรวจวัดระดับความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการดิจิทัลในงานบริการ โดยมีความพึงพอใจเฉลี่ย ในรูปแบบร้อยละ คิดเป็นร้อยละ 80.91 รูปแบบคะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.01 (แปลงคะแนนกลับไปเป็นรูปแบบร้อยละ) และมีการนำข้อเสนอแนะที่ได้จากการสำรวจความพึงพอใจมาปรับปรุงบริการ หรือมีการพัฒนาบริการโดยการรวบรวมข้อมูลจากผู้ใช้บริการ ร้อยละ 72.05 ขณะที่ หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า ร้อยละ 22.37 ไม่มีการวัดระดับความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการดิจิทัลในงานบริการ

Paperless Service

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าสามารถให้บริการโดยไม่เรียกสำเนาบัตรประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาเอกสารอื่น ๆ ที่ออกโดยราชการสำหรับทุกบริการ ในทุก ๆ จุดบริการทั่วประเทศ โดยมีหน่วยงานที่สามารถดำเนินการได้ทั้งหมด อยู่ที่ร้อยละ 44.41 ซึ่งหน่วยงานส่วนใหญ่ไม่ต้องร้องขอสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนจากผู้ขอรับบริการแล้ว ร้อยละ 98.47 และหน่วยงานมีการขับเคลื่อนให้เป็นไปตามข้อกำหนด โดยมีการดำเนินการด้านการออกนโยบาย หรือประกาศ ยกเลิกการใช้สำเนาจากผู้ขอรับบริการมากที่สุด ร้อยละ 66.41 และมีหน่วยงานที่สามารถดำเนินการได้บางส่วน อยู่ที่ร้อยละ 28.14 ซึ่งหน่วยงานส่วนใหญ่ไม่ต้องร้องขอสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนจากผู้ขอรับบริการแล้ว ร้อยละ 95.18 และหน่วยงานมีการขับเคลื่อนให้เป็นไปตามข้อกำหนด โดยมีการดำเนินการด้านการออกนโยบาย หรือประกาศ ยกเลิกการใช้สำเนาจากผู้ขอรับบริการมากที่สุด ร้อยละ 60.24 ขณะที่ หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าไม่สามารถดำเนินการให้บริการโดยไม่เรียกสำเนาบัตรประชาชน, สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาเอกสารอื่นๆ ที่ออกโดยราชการสำหรับทุกบริการ ในทุกๆ จุดบริการทั่วประเทศ ได้ คิดเป็นร้อยละ 27.46 โดยสาเหตุหลักที่ไม่สามารถดำเนินการได้ คือ ไม่สอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงาน ร้อยละ 44.44

Digital Service for the Vulnerable

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีช่องทางการเข้าถึงข้อมูลหรือบริการดิจิทัลที่ออกแบบในการให้บริการสำหรับกลุ่มเปราะบาง ร้อยละ 78.64 โดยมีการออกแบบช่องทางการเข้าถึงข้อมูลหรือบริการดิจิทัลสำหรับการให้บริการกลุ่มเปราะบางโดยเฉพาะมากที่สุด ร้อยละ 84.48 รองลงมาคือ มีการใช้ประโยชน์โซเชียลมีเดียแพลตฟอร์มเพื่อให้ข้อมูลแก่กลุ่มเปราะบาง ร้อยละ 64.66 และมีช่องทางหรือบริการดิจิทัลที่ให้กลุ่มเปราะบางสามารถแสดงความคิดเห็น และหน่วยงานภาครัฐได้นำความคิดเห็นที่ได้จากช่องทางดังกล่าวไปใช้ประกอบการออกนโยบายหรือบริการ ร้อยละ 35.78 ตามลำดับ ขณะที่ หน่วยงานไม่มีช่องทางการเข้าถึงข้อมูลหรือบริการดิจิทัลที่ออกแบบในการให้บริการสำหรับกลุ่มเปราะบาง ร้อยละ 21.36 โดยสาเหตุส่วนใหญ่หลักที่หน่วยงานไม่มีช่องทางการ

เข้าถึงข้อมูลหรือบริการดิจิทัลที่ออกแบบในการให้บริการสำหรับกลุ่มเปราะบาง คือ ไม่เกี่ยวข้องกับภารกิจหลักของหน่วยงาน ร้อยละ 42.86

Promotion for Digital Service Usage

- ด้านการประชาสัมพันธ์ให้มีการใช้บริการดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ โดยพิจารณาจากผลสำรวจด้านปริมาณธุรกรรม (Transaction) ของบริการหลักของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า พบว่า มีหน่วยงานที่มีปริมาณธุรกรรมดิจิทัลต่อปริมาณธุรกรรมทั้งหมดไม่เปลี่ยนแปลง ร้อยละ 47.12 หน่วยงานที่มีปริมาณธุรกรรมดิจิทัลต่อปริมาณธุรกรรมทั้งหมดในปีปัจจุบันเทียบกับปีก่อนหน้าเพิ่มขึ้น ร้อยละ 23.05 หน่วยงานไม่ทราบจำนวนธุรกรรม ร้อยละ 19.66 และมีหน่วยงานที่มีปริมาณธุรกรรมดิจิทัลต่อปริมาณธุรกรรมทั้งหมดลดลง ร้อยละ 10.17 นอกจากนี้ หน่วยงานที่มีสัดส่วนปริมาณธุรกรรมดิจิทัลต่อปริมาณธุกรรมทั้งหมดร้อยละ 100 มีจำนวนหน่วยงานที่ปริมาณธุรกรรม (Transaction) ดำเนินการโดยกระบวนการดิจิทัลทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 39.32 ขณะที่ หน่วยงานที่ปริมาณธุรกรรม (Transaction) ดำเนินการโดยกระบวนการดิจิทัลบางส่วน คิดเป็นร้อยละ 60.68

Customer Experience (Usability)

- คุณสมบัติเว็บไซต์หลักของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า จำนวน 20 ข้อ พบว่า เว็บไซต์หลักของหน่วยงานมีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสิทธิ์การเข้าถึงข้อมูลของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ มีช่องทางติดต่อหน่วยงาน (Contact us) มีหลักฐานการอัพเดทเว็บไซต์ และมีการแสดงชื่อ/ตำแหน่ง ของหัวหน้าส่วนราชการ/กรม/กระทรวง ร้อยละ 99.66 ในสัดส่วนที่เท่ากัน และเว็บไซต์ควรปรากฏในหน้าแรกของ (Search engine) ร้อยละ 99.32 ตามลำดับ

Public Participation

<u>e-Information</u>

- การให้ข้อมูล/จัดทำช่องทางเข้าถึงข้อมูลสำหรับประชาชน (e-Information) ของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการดำเนินการโดยมีเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) ในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนหรือผู้ใช้บริการหน่วยงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.63 รองลงมาคือ มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (Information) เกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานผ่านช่องทางออนไลน์ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบริบทของหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 94.24 และมีการเผยแพร่ปฏิทินกิจกรรมหรือการประกาศเกี่ยวกับกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ทั้งการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบริการ และนโยบาย) ที่กำลังจะมีขึ้น ร้อยละ 83.73 ตามลำดับ

<u>e-Consultation</u>

- การจัดทำช่องทางการแสดงความคิดเห็นของประชาชน (e-Consultation) ของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า มีช่องทางออนไลน์ที่เหมาะสมให้ประชาชนหรือผู้ใช้บริการหน่วยงาน แจ้งเบาะแสการทุจริตหรือการประพฤติมิชอบของบุคลากรภาครัฐหรือหน่วยงานรัฐมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.92 รองลงมาคือ มีช่องทางออนไลน์ให้ประชาชนหรือผู้ใช้บริการหน่วยงาน สามารถแสดงความคิดเห็นเพื่อให้หน่วยงานนำไปปรับปรุงการใช้งาน และ/หรือการเข้าถึงบริการแบบ e-services ของหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 92.54 และมีเครื่องมือออนไลน์ที่เหมาะสมในการเก็บรวบรวมหรือรับฟังความคิดเห็นของประชาชนหรือผู้ใช้บริการหน่วยงานเพื่อนำไปกำหนดนโยบาย คิดเป็นร้อยละ 71.86 ตามลำดับ

<u>e-Decision Making</u>

- การจัดทำช่องทางการร่วมเสนอทางเลือกหรือมีส่วนร่วมในการบริการต่าง ๆ ของภาครัฐ (e-Decision Making) ของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า โดยหน่วยงานมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามีการนำข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะของประชาชนหรือผู้ใช้บริการหน่วยงานผ่านช่องทางออนไลน์ส่งผลให้เกิดการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายใหม่ การออกกฎระเบียบใหม่ และการพัฒนาบริการใหม่ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.03 รองลงมาคือ มีหลักฐานที่แสดงว่ามีการนำข้อมูลที่ได้จากการรับฟังเสียงของประชาชนไปใช้ในการตัดสินใจในประเด็นที่เกี่ยวกับการสาธารณสุข/การศึกษา/การจ้างงาน/การคุ้มครองทางสังคม/สิ่งแวดล้อม/ กิจการยุติธรรม หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบริบทของหน่วยงานของท่าน ในช่วง 12 เดือน ที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 60.68 และมีหลักฐานที่แสดงว่ามีการร่วมสร้างสรรค์และ/หรือร่วมผลิตบริการออนไลน์ในประเด็นที่เกี่ยวกับบริบทของหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 47.46 ตามลำดับ

ลำดับที่ 4: ตัวชี้วัดที่ 1 ด้านแนวนโยบายและหลักปฏิบัติ (Policies and Practices) เป็นด้านที่หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าส่วนใหญ่มีสัดส่วนความพร้อมตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 86.77 โดยเมื่อพิจารณาข้อมูลจากผลสำรวจ จะพบว่าหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการดำเนินการในตัวชี้วัดย่อยที่น่าสนใจและส่งผลต่อระดับคะแนนในตัวชี้วัดหลักตามรายละเอียด ดังนี้

Digital Policy

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการจัดทำแผนปฏิบัติการหรือแผนงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 – 2570 คิดเป็นร้อยละ 86.44 อยู่ระหว่างการจัดทำ ร้อยละ 5.42 และไม่มีการจัดทำ ร้อยละ 8.14 โดยสาเหตุหลักที่หน่วยงานไม่มีการจัดทำแผนปฏิบัติการ หรือแผนงานของหน่วยงาน ได้แก่ ภารกิจไม่สอดคล้อง และขาดบุคลากรหรืองบประมาณ
    - หน่วยงานที่มีภารกิจหลักเป็นการให้บริการมีการจัดทำแผนปฏิบัติการหรือแผนงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 – 2570 คิดเป็นร้อยละ 82.74 อยู่ระหว่างการจัดทำ ร้อยละ 7.74 และไม่มีการจัดทำ ร้อยละ 9.52 โดยหน่วยงานมี

ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการหรือแผนงานแล้วเสร็จในด้านการสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบการให้บริการภาครัฐว่าปลอดภัยจากภัยคุกคามทางไซเบอร์มากที่สุด ร้อยละ 78.42 รองลงมาคือ ปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานของหน่วยงานเป็นดิจิทัล ร้อยละ 76.98 และส่งเสริมศักยภาพและวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแก่บุคลากรภาครัฐ ร้อยละ 69.06 ตามลำดับ

- หน่วยงานที่จัดทำนโยบาย ประสานงาน กำกับดูแล หรืออื่น ๆ มีการจัดทำแผนปฏิบัติการหรือแผนงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 – 2570 คิดเป็นร้อยละ 91.34 อยู่ระหว่างการจัดทำ ร้อยละ 2.36 และไม่มีการจัดทำ ร้อยละ 6.30 โดยหน่วยงานมีดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการหรือแผนงานแล้วเสร็จในด้านการปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานของหน่วยงานเป็นดิจิทัลมากที่สุด ร้อยละ 89.66 รองลงมาคือ จัดทำข้อมูลตามหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ พร้อมส่งเสริมการเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนข้อมูล เปิดเผยข้อมูล และการนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์เชิงนโยบาย ร้อยละ 85.34 และสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบการให้บริการภาครัฐว่าปลอดภัยจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ ร้อยละ 84.48 ตามลำดับ

Cyber Security Policy

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีแผนปฏิบัติการ แผนการดำเนินการด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 และกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวของ โดยมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้
  - ด้านนโยบายบริหารจัดการที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์สำหรับหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ พ.ศ. 2565 มีนโยบาย และแนวปฏิบัติ (Policies and Guidelines) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.17 รองลงมาคือ การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) คิดเป็นร้อยละ 86.44 และการกำกับดูแลการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Good Governance in Cybersecurity) คิดเป็นร้อยละ 83.39 ตามลำดับ
  - ด้านประมวลแนวทางปฏิบัติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ มีการประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.46 รองลงมาคือ แผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ คิดเป็นร้อยละ 86.78 และแผนการตรวจสอบด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ คิดเป็นร้อยละ 86.44 ตามลำดับ
  - ด้านกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ มีมาตรการป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น (Protect) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.78 รองลงมาคือ การระบุความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น (Identify) คิดเป็นร้อยละ 86.10 มาตรการเผชิญเหตุเมื่อมีการตรวจพบภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Response) คิดเป็นร้อยละ 85.76 มาตรการตรวจสอบและเฝ้าระวัง

ภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Detect) และมาตรการรักษาและฟื้นฟูความเสียหายที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Recovery) คิดเป็นร้อยละ 85.42 ในสัดส่วนที่เท่ากัน ตามลำดับ

Legal & Regulatory Mechanism

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับภายในที่รองรับและส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลตามภารกิจหลักในปัจจุบัน ร้อยละ 85.76 โดยมีตัวอย่างกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับ เช่น ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2564 และการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารเพื่อขับเคลื่อนองค์กรดิจิทัล เป็นต้น หน่วยงานที่อยู่ระหว่างการดำเนินการกำหนดกฎระเบียบหรือข้อบังคับ คิดเป็นร้อยละ 7.80 ส่วนใหญ่คาดว่าจะแล้วเสร็จในปี 2569 ร้อยละ 47.83 และหน่วยงานที่ไม่มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 6.44 โดยสาเหตุส่วนใหญ่ที่หน่วยงานไม่มีกฎ ระเบียบหรือ ข้อบังคับ คือ ยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 57.89
- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 โดยหัวหน้าหน่วยงานมีการประกาศกำหนดช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับการขออนุญาตหรือการติดต่อใด ๆ ของประชาชนตามมาตรา 10 และสอดคล้องตามวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ มาตรา 6 ที่คณะรัฐมนตรีได้ประกาศ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.85 รองลงมาคือ มีการประกาศกำหนดวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงาน ตามมาตรา 16 และสอดคล้องตามวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ มาตรา 6 ที่คณะรัฐมนตรีได้ประกาศ คิดเป็นร้อยละ 81.69 และการใช้สำเนาเอกสารให้เจ้าหน้าที่รัฐจัดทำและรับรองสำเนานั้นเองโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ตาม มาตรา 12 คิดเป็นร้อยละ 62.71 ตามลำดับ

Data Policy

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการจัดทำนโยบาย แผนปฏิบัติการ หรือแผนงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance) แล้วเสร็จ อยู่ที่ร้อยละ 82.37 อยู่ระหว่างดำเนินการ ร้อยละ 11.19 ส่วนใหญ่คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จในปี 2568 ร้อยละ 39.39 และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 6.44
- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการจัดทำนโยบาย แผนปฏิบัติการ หรือแผนงานของหน่วยงานสำหรับการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล (Shareable Data) แล้วเสร็จ อยู่ที่ร้อยละ 74.92 อยู่ระหว่างดำเนินการ ร้อยละ 10.85 ส่วนใหญ่คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จปี 2568 ร้อยละ 43.75 ยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 12.20 และไม่มีการดำเนินการเนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับภารกิจหลักของหน่วยงาน ร้อยละ 2.03
- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการจัดทำนโยบาย แผนปฏิบัติการ หรือแผนงานของหน่วยงานสำหรับการจัดทำการเปิดเผยข้อมูล (Open data) แล้วเสร็จ อยู่ที่ร้อยละ 81.02 อยู่ระหว่างดำเนินการ ร้อยละ 8.14 ส่วนใหญ่คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จปี 2568 ร้อยละ 41.67 ยังไม่มีการ

ดำเนินการ ร้อยละ 9.83 และไม่มีการดำเนินการเนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับภารกิจหลักของหน่วยงาน ร้อยละ 1.02

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการจัดทำนโยบาย แผนปฏิบัติการ หรือแผนงานของหน่วยงานสำหรับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) แล้วเสร็จ อยู่ที่ร้อยละ 93.90 อยู่ระหว่างดำเนินการ ร้อยละ 4.07 ส่วนใหญ่คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จปี 2568 และปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 41.67 ในสัดส่วนที่เท่ากัน และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 2.03

ลำดับที่ 5: ตัวชี้วัดที่ 5 ด้านการบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office) เป็นด้านที่หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าส่วนใหญ่มีสัดส่วนความพร้อมตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 81.02 โดยเมื่อพิจารณาข้อมูลจากผลสำรวจ จะพบว่าหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการดำเนินการในตัวชี้วัดย่อยที่น่าสนใจและส่งผลต่อระดับคะแนนในตัวชี้วัดหลักตามรายละเอียด ดังนี้

Integrated Enterprise

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีระบบบริหารจัดการภายในที่เป็นรูปแบบดิจิทัล สำหรับระบบงานสารบรรณ หรือมีอีเมลตามที่ระเบียบงานสารบรรณฉบับใหม่กำหนด และระบบงานจัดซื้อจัดจ้างมากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 96.95 รองลงมา คือ ระบบการเงินการบัญชี ที่ร้อยละ 96.61 และระบบงานบริหารทรัพยากรบุคคล ที่ร้อยละ 94.58 ตามลำดับ โดยระบบบริหารจัดการภายในที่ดำเนินการในรูปแบบดิจิทัล ซึ่งเป็นระบบที่ดำเนินการเองหรือใช้ระบบกลางของภาครัฐ และการรองรับการเชื่อมโยงกับระบบอื่น มีรายละอียดดังนี้
  - ระบบบริหารจัดการภายในที่เป็นรูปแบบดิจิทัลที่เป็นระบบที่หน่วยงานดำเนินการเองมากที่สุด คือ งานอาคารสถานที่ และยานพาหนะ เช่น จองห้องประชุม รถตู้ อยู่ที่ร้อยละ 98.91 รองลงมาคือ งานพัฒนาระบบข้อมูลสำหรับสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร อยู่ที่ร้อยละ 98.88 และงานด้านอื่น ๆ อยู่ที่ร้อยละ 98.30 ตามลำดับ ในขณะที่ ระบบบริหารจัดการภายในที่เป็นรูปแบบดิจิทัลที่เป็นระบบกลางของภาครัฐมากที่สุด คือ งานจัดซื้อจัดจ้าง อยู่ที่ร้อยละ 91.96 รองลงมา คือ การเงินการบัญชี อยู่ที่ร้อยละ 80.35 และงานบริหารงบประมาณ อยู่ที่ร้อยละ 75.54 ตามลำดับ
  - ด้านระบบบริหารจัดการภายในที่เป็นดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงกับระบบอื่น พบว่า ระบบงานด้านอื่นๆ มีการรองรับการเชื่อมโยงกับระบบอื่นมากที่สุด ร้อยละ 75.00 รองลงมาคือ งานบริหารทรัพยากรบุคคล ร้อยละ 69.53 และงานพัฒนาระบบข้อมูลสำหรับสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร ร้อยละ 68.54 ตามลำดับ ในขณะที่ งานด้านเลขานุการ มีการรองรับการเชื่อมโยงกับระบบอื่นน้อยที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 51.05

Process Optimization

<u>Administration</u>

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า ร้อยละ 84.41 มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลด้านกระบวนการอัตโนมัติ (Process Automation) มาช่วยลดขั้นตอนการทำงาน หรือทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพและลดงบประมาณในการทำงาน โดยใช้ในด้านการจัดซื้อจัดจ้างมากที่สุด ร้อยละ 62.65 รองลงมาคือ ด้านบริหารงบประมาณ ร้อยละ 58.23 และด้านการบริหารจัดการพัสดุ ร้อยละ 56.63 ตามลำดับ ขณะที่หน่วยงาน ร้อยละ 15.59 ไม่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลด้านกระบวนการอัตโนมัติ (Process Automation) มาปรับใช้ โดยสาเหตุหลักมาจากการขาดงบประมาณ ร้อยละ 60.87 โดยผลที่ได้รับจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลด้านกระบวนการอัตโนมัติ (Process Automation) มาปรับใช้ มีรายละเอียดดังนี้
  - หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า ร้อยละ 91.97 มีผลลัพธ์ที่ดีขึ้นจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลด้านกระบวนการอัตโนมัติ (Process Automation) มาปรับใช้ โดยผลลัพธ์ที่เกิดมากที่สุด คือ ลดเวลา ร้อยละ 84.72 รองลงมาคือ ลดการใช้กระดาษ ร้อยละ 77.73 ลดต้นทุน ร้อยละ 63.76 เพิ่มผลลัพธ์การดำเนินการ ร้อยละ 61.14 เพิ่มผลิตภาพบุคลากร ร้อยละ 31.88 และด้านอื่น ๆ ร้อยละ 25.76 เช่น อำนวยความสะดวกประชาชนผู้รับบริการ และลดข้อผิดพลาดและเพิ่มความปลอดภัยของข้อมูล ตามลำดับ

<u>Platform for Communication and Collaboration</u>

- ด้านซอฟต์แวร์หรือแพลตฟอร์มที่ใช้ในการสื่อสารและการทำงานร่วมกันภายในและภายนอกองค์กร พบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการใช้ซอฟต์แวร์หรือแพลตฟอร์มการประชุมออนไลน์ (Video Conferencing Software) มากที่สุด ร้อยละ 94.58 รองลงมา คือ ซอฟต์แวร์หรือแพลตฟอร์มสำหรับอีเมลและการบริหารตารางเวลา (Email & Calendar Software) ร้อยละ 89.49 และซอฟต์แวร์หรือแพลตฟอร์มสำหรับการบริหารเอกสารร่วมกัน (Document Collaboration Software) ร้อยละ 87.46 ตามลำดับ ขณะที่ ซอฟต์แวร์หรือแพลตฟอร์มที่หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าใช้ในการสื่อสารและการทำงานร่วมกันภายในและภายนอกองค์กรน้อยสุดที่ คือ ซอฟต์แวร์หรือแพลตฟอร์มอื่น ๆ ร้อยละ 32.20

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า ร้อยละ 90.85 มีกระบวนการ/ระบบรองรับการทำงานภายนอกสำนักงานหรือการทำงานจากที่ไหนก็ได้ (Work from anywhere) โดยมีการทำงานผ่านช่องทางเชื่อมต่อผ่านโครงข่ายภายนอกเข้ามายังโครงข่ายภายในหน่วยงาน เช่น VPN VDI มากที่สุด ร้อยละ 89.93 รองลงมาคือ มีการจัดเตรียมอุปกรณ์ทำงาน เช่น คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ค (Notebook) สามารถปฏิบัติงานภายนอกสำนักงาน ร้อยละ 79.48 และมีการรายงานตัวเริ่มทำงาน และเลิกงาน (Check-in/Check-out) ร้อยละ 61.94 ตามลำดับ ขณะที่ หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า ร้อยละ 9.15 ไม่มีกระบวนการ/ระบบรองรับการทำงานภายนอกสำนักงานหรือการทำงานจากที่ไหนก็ได้ (Work from anywhere) สำหรับสาเหตุหลักที่หน่วยงานไม่มีการดำเนินการ คือ ไม่มีนโยบาย ร้อยละ 25.93

ลำดับที่ 6: ตัวชี้วัดที่ 2 ด้านกระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices) เป็นด้านที่หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าส่วนใหญ่มีสัดส่วนความพร้อมตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 77.29 โดยเมื่อพิจารณาข้อมูลจากผลสำรวจ จะพบว่าหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการดำเนินการในตัวชี้วัดย่อยที่น่าสนใจและส่งผลต่อระดับคะแนนในตัวชี้วัดหลักตามรายละเอียด ดังนี้

Data Governance

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการแต่งตั้งคณะกรรมการธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance Council) ร้อยละ 83.73 อยู่ระหว่างการดำเนินการ ร้อยละ 8.47 และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 7.80
- หน่วยงานมีการประกาศนโยบายที่เกี่ยวข้องด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐบนเว็บไซต์หลัก ร้อยละ 72.54 และไม่มีการประกาศนโยบาย ร้อยละ 27.46
- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการดำเนินการด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐในด้านการกำหนดนโยบาย/กฎเกณฑ์การควบคุมสิทธิ์การเข้าถึงของข้อมูล (Access Control) มากที่สุด ที่ร้อยละ 84.75 รองลงมา การจัดทำคำอธิบายข้อมูลดิจิทัล (Meta Data) ในชุดข้อมูลของหน่วยงาน และมีระบบจัดเก็บคำอธิบายข้อมูล (Data Catalog) ทั้งข้อมูล Open data และ Non-open data ที่ร้อยละ 82.71 และมีการกำหนดมาตรการ หรือกระบวนการตรวจสอบ หรือ เครื่องมือประเมินคุณภาพข้อมูล (Data Quality) ที่ร้อยละ 77.97 ตามลำดับ โดยหน่วยงานมีการดำเนินการด้านความถูกต้องของข้อมูล (Data Accuracy) มากที่สุด ที่ร้อยละ 99.57 รองลงมาคือ ความครบถ้วนของข้อมูล (Data Completeness) ที่ร้อยละ 98.70 และด้านความเป็นปัจจุบัน (Timeliness) ที่ร้อยละ 97.83 ตามลำดับ
- ด้านกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า มีรายละเอียดดังนี้
    - หน่วยงานมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินการด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ให้แก่คณะกรรมการธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐแล้วเสร็จ ร้อยละ 52.20 อยู่ระหว่างดำเนินการ ร้อยละ 27.46 และ ยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 20.34
    - หน่วยงานมีการปรับปรุงและทบทวนนโยบายด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนไปของหน่วยงานแล้วเสร็จ ร้อยละ 55.93 อยู่ระหว่างการดำเนินการ 28.47 และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 15.59
- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการนำข้อมูลที่ผ่านกระบวนการดำเนินการด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการแล้วเสร็จ ร้อยละ 75.25 อยู่ระหว่างดำเนินการ 11.86 และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 12.88 โดยหน่วยงานที่มีการนำข้อมูลที่ผ่านกระบวนการดำเนินการด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐไปใช้ประโยชน์ หน่วยงานมีการนำข้อมูลที่ผ่านกระบวนการดำเนินการด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐไปใช้ประโยชน์ด้านข้อมูลเปิดภาครัฐ (Open Government Data) มากที่สุด ที่ร้อยละ 90.54 โดยมีจำนวน 486 ชุดข้อมูล รองลงมาคือ ด้านการวิเคราะห์ และนำข้อมูลมาใช้

ประโยชน์ภายในองค์กร (Internal Use) ที่ร้อยละ 83.78 โดยมีจำนวน 428 ชุดข้อมูล และด้านแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล (Shareable Data) ที่ร้อยละ 74.77 โดยมีจำนวน 375 ชุดข้อมูล ตามลำดับ

Shareable Data

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการจัดประเภทชุดข้อมูลตามหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐครบทุกชุดข้อมูล ร้อยละ 46.44 จัดทำบางชุดข้อมูล ร้อยละ 36.61 และไม่ได้จัดทำ ร้อยละ 16.95
- หน่วยงานที่มีการจัดประเภทชุดข้อมูลตามหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ มีชุดข้อมูลอ่อนไหวที่ได้รับการจัดระดับชั้นข้อมูล ยกเว้นในระดับชั้นเปิดเผย และระดับชั้นลับที่สุดตามหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐสำหรับให้หน่วยงานอื่นเชื่อมโยงหรือแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ (Shareable Data) ร้อยละ 90.20 และไม่มีชุดข้อมูล ร้อยละ 9.80
- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลให้หน่วยงานอื่นสามารถเชื่อมโยงแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ครบถ้วนแล้ว ร้อยละ 22.03 โดยช่องทางที่หน่วยงานมีการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลมากที่สุด คือ MOU ที่ร้อยละ 84.62 รองลงมาคือ Linkage Center ที่ร้อยละ 58.46 และ GDX ที่ร้อยละ 36.92 ตามลำดับ มีการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลแล้วบางส่วน และมีแผนจะแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลเพิ่มเติมในอนาคต ร้อยละ 40.00 โดยช่องทางที่หน่วยงานมีการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลมากที่สุด คือ MOU ที่ร้อยละ 77.12 รองลงมาคือ Linkage Center ที่ร้อยละ 61.02 และ GDX ที่ร้อยละ 29.66 ตามลำดับ อยู่ระหว่างการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล ร้อยละ 9.83 และไม่มีการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล ร้อยละ 28.14
- ชุดข้อมูลที่หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าได้ทำการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยน ผ่านกระบวนการจัดทำธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐแล้ว ร้อยละ 80.33 และไม่ผ่านกระบวนการจัดทำธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ร้อยละ 19.67
- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการรวบรวมสถิติจำนวนชุดข้อมูลที่ให้หน่วยงานอื่นสามารถเชื่อมโยงข้อมูล (Shareable Data) รายละเอียดและข้อมูลเชิงสถิติของการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ (Usage Statistics) ร้อยละ 80.87 และไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 19.13 โดยหน่วยงานที่มีการรวบรวมสถิติมีจำนวนชุดข้อมูลอ่อนไหวที่ได้รับการจัดระดับชั้นข้อมูล ยกเว้นใน ระดับชั้นเปิดเผย และระดับชั้นลับที่สุด ซึ่งสามารถแบ่งปันและแลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างหน่วยงาน 10,090 ชุดข้อมูล จำนวนชุดข้อมูลทั้งหมดที่ให้หน่วยงานอื่นสามารถเชื่อมโยงข้อมูลได้ (Shareable Data) 7,986 ชุดข้อมูล และมีจำนวนครั้งที่หน่วยงานอื่นขอเชื่อมโยงข้อมูลทั้งหมด 44,016,006 ครั้ง

Open Data

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Government Data) ร้อยละ 85.08 และยังไม่มีการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ ร้อยละ 14.92 โดยหน่วยงานที่มีการเปิดเผยข้อมูล มีจำนวนชุดข้อมูลเปิดทั้งหมด 11,907 ชุดข้อมูล มีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน 8,940 ชุดข้อมูล หรือคิด

เป็นร้อยละ 75.08 และไม่มีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน 2,967 ชุดข้อมูล หรือคิดเป็นร้อยละ 24.92 และประเภทชุดข้อมูลเปิด หน่วยงานมีข้อมูลประเภท Structured Data in a machine-readable Format มากที่สุด ที่ร้อยละ 44.82 รองลงมาคือ Unstructured Data ที่ร้อยละ 38.48 และ Structured Data in a non-machine-readable Format ที่ร้อยละ 16.70 ตามลำดับ

- หน่วยงานที่มีการเปิดเผยข้อมูล มีการรวบรวมสถิติการนำชุดข้อมูลที่หน่วยงานสามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ (Open Data) ไปใช้ประโยชน์ (Usage Statistics) ร้อยละ 77.31 และไม่มีการรวบรวมสถิติ ร้อยละ 22.69 โดยหน่วยงานที่มีการรวบรวมสถิติ มีการนำข้อมูลเปิดไปใช้ในการวิเคราะห์ มากที่สุด ที่ร้อยละ 76.12 โดยมีจำนวน 453 ชุดข้อมูล รองลงมาคือ ใช้ในการพัฒนาระบบ/บริการ ที่ร้อยละ 54.73 โดยมีจำนวน 288 ชุดข้อมูล และใช้สำหรับตัดสินใจเชิงนโยบาย ที่ร้อยละ 48.26 โดยมีจำนวน 239 ชุดข้อมูล ตามลำดับ

Data Privacy

- หน่วยงานมีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในด้านมีการแจ้งรายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล (ประกาศความเป็นส่วนตัว (Privacy Notice)) ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบ (ตามมาตรา 23 และมาตรา 25) มากที่สุด ที่ร้อยละ 90.17 รองลงมาคือ มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม (ตามมาตรา 37(1)) ที่ร้อยละ 84.41 และมีการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่สอดคล้องกับฐานกฎหมายการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (ตามมาตรา 24, 26, 27) และมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ตามมาตรา 41) ที่ร้อยละ 84.07 ในสัดส่วนที่เท่ากัน ตามลำดับ

ลำดับที่ 7: ตัวชี้วัดที่ 3 ด้านศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capabilities) เป็นด้านที่หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าส่วนใหญ่มีสัดส่วนความพร้อมตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 63.39 โดยเมื่อพิจารณาข้อมูลจากผลสำรวจ จะพบว่าหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการดำเนินการในตัวชี้วัดย่อยที่น่าสนใจและส่งผลต่อระดับคะแนนในตัวชี้วัดหลักตามรายละเอียด ดังนี้

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีจำนวนบุคลากร/เจ้าหน้าที่ทั้งหมด 592,088 คน แบ่งเป็นผู้บริหารระดับสูง จำนวน 2,900 คน บุคลากร/เจ้าหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 15,565 คน โดยแบ่งเป็น จำนวนบุคลากร/เจ้าหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศโดยตรง จำนวน 9,985 คน จำนวนบุคลากร/เจ้าหน้าที่สายงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย 5,580 คน และมีสัดส่วนบุคลากร/เจ้าหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่อบุคลากรทั้งหมด ร้อยละ 2.63
- หน่วยงานมีจำนวนบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินการด้านดิจิทัล ร้อยละ 22.03 และไม่เพียงพอ ร้อยละ 77.97 โดยมีจำนวนอัตรากำลังที่ต้องการทั้งหมด 5,488 ราย และคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ที่หน่วยงานต้องการมากที่สุด คือ บุคลากรด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ร้อยละ 88.70 บุคลากรด้านปัญญาประดิษฐ์ ร้อยละ 77.83 และบุคลากรด้านข้อมูล ร้อยละ 76.96 ตามลำดับ

Digital Leadership

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า ร้อยละ 89.15 มีตำแหน่งผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับกรม (Department Chief Information Officer : DCIO) มอบหมายตำแหนงอื่น ร้อยละ 2.71 อยู่ระหว่างการแต่งตั้ง ร้อยละ 1.69 และไม่มีตำแหน่งดังกล่าว ร้อยละ 6.44 โดยระยะเวลาที่ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับกรม (Department Chief Information Officer : DCIO) ดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่เดือนและปีที่เข้ารับตำแหน่งในหน่วยงานปัจจุบัน จนถึงเดือนกันยายน ปี 2568 พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ ที่ร้อยละ 31.18 มี DCIO ที่เข้ารับตำแหน่ง 0 ถึง 6 เดือน โดยค่าเฉลี่ยของระยะเวลาดำรงตำแหน่ง คือ 1 ปี 6 เดือน
- คุณสมบัติและบทบาทหน้าที่ อ้างอิงจากคุณสมบัติและบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับกรม (Department Chief Information Officer: DCIO) ตามแนวทางการบริหารจัดการผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงภาครัฐ (Government Chief Information Officer Management Guideline) ของสำนักงาน ก.พ. มีดังนี้
    1. เป็นหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเทียบเท่า ร้อยละ 13.65
    2. เป็นผู้บริหารส่วนราชการ ผู้ซึ่งหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเทียบเท่ามอบหมาย ร้อยละ 71.59
        2.1 โดยมีคุณสมบัติเป็นผู้ดำรงตำแหน่งหนึ่งตำแหน่งใดที่มีอยู่แล้ว ร้อยละ 100.00 ได้แก่ รองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมมากที่สุด ร้อยละ 78.87 รองลงมาคือ ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ร้อยละ 14.43 และผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ร้อยละ 4.64 ตามลำดับ
        2.2 เป็นผู้มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ร้อยละ 89.18 โดยเป็นผู้มีความเข้าใจบทบาท ภารกิจ กระบวนงาน และบริการของหน่วยงานระดับกรม ทั้งในเชิงกว้างและลึกเป็นอย่างดีมากที่สุด ร้อยละ 94.33 รองลงมา คือ มีความเข้าใจในเรื่องดิจิทัล และการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาสร้างสรรค์นวัตกรรม หรือมีความสนใจที่จะพัฒนาตนเองเพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ร้อยละ 90.72
    3. เป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ผู้ซึ่งหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเทียบเท่ามอบหมาย ร้อยละ 14.76
        3.1 โดยมีคุณสมบัติเป็นผู้ดำรงตำแหน่งหนึ่งตำแหน่งใดที่มีอยู่แล้ว ร้อยละ 100.00 ได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงมากที่สุด ร้อยละ 35.00 รองลงมาคือ ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและการสื่อสาร ร้อยละ 32.50 และผู้อำนวยการสำนักกองที่รับผิดชอบภารกิจหลักของส่วนราชการ ร้อยละ 10.00 ตามลำดับ
        3.2 เป็นผู้มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ร้อยละ 47.50 โดยเป็นผู้มีประสบการณ์การพัฒนาองค์กรและปรับปรุงระบบงานของหน่วยงาน และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในการพัฒนาบริการหรือรูปแบบการทำงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการมากที่สุด ร้อยละ

87.50 รองลงมาคือ มีความเข้าใจบทบาท ภารกิจ กระบวนงานและบริการของหน่วยงานระดับกรมทั้งในเชิงกว้างและลึกเป็นอย่างดี ร้อยละ 85.00 และมีประสบการณ์การบริหารจัดการโครงการด้านดิจิทัลขนาดใหญ่ ที่มีมูลค่าไม่ต่ำกว่า 50 ล้านบาท และเป็นโครงการที่เกี่ยวเนื่องกับหลายภารกิจ/บริการทั้งภายในและระหว่างหน่วยงานในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ร้อยละ 57.50 ตามลำดับ

- DCIO ของหน่วยงานมีการเข้าร่วมการอบรมหลักสูตรสำหรับผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ (ไม่รวมถึงการเข้าร่วมสัมมนาทั้งในและต่างประเทศของ DCIO) ร้อยละ 62.73 โดยก่อนรับตำแหน่ง ผู้บริหารมีการเข้าร่วมอบรมหลักสูตรอื่น ๆ มากที่สุด ร้อยละ 13.53 รองลงมาคือ หลักสูตรผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงหน่วยงานภาครัฐ (GCIO) จัดโดย TDGA ร้อยละ 10.00 และหลักสูตรการพัฒนาผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (CIO) เพื่อรองรับการปรับเปลี่ยนภาครัฐไปสู่องค์กรดิจิทัล จัดโดย สดช. ร้อยละ 6.47 ตามลำดับ และหลังรับตำแหน่ง ผู้บริหารมีการเข้าร่วมอบรมหลักสูตรผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงหน่วยงานภาครัฐ (GCIO) จัดโดย TDGA มากที่สุด ร้อยละ 37.65 รองลงมาคือ หลักสูตรอื่น ๆ ร้อยละ 33.53 และหลักสูตรนักบริหารรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-GEP) จัดโดย TDGA ร้อยละ 11.18 ตามลำดับ ขณะที่ DCIO ของหน่วยงานไม่เข้าร่วมหลักสูตร ร้อยละ 37.27 โดยมีสาเหตุหลักคือ ไม่มีหลักสูตรเปิดให้เข้าร่วมอบรม เนื่องจากไม่ตรงกับช่วงระยะเวลา ร้อยละ 56.44
- การทดสอบทักษะด้านดิจิทัลสำหรับผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงภาครัฐ (GCIO) ในระบบประเมินสมรรถนะออนไลน์ของ สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) หรือ สคช. DCIO ของหน่วยงานผ่านการทดสอบ ร้อยละ 32.84 ไม่ได้เข้ารับการทดสอบ ร้อยละ 60.52 และไม่ผ่านการทดสอบ ร้อยละ 6.64
- DCIO เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศหรือด้านดิจิทัล จนกระทั่งสามารถผลักดันให้หน่วยงานได้รับรางวัลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลในระดับประเทศหรือระดับสากล ร้อยละ 54.98 และไม่มี ร้อยละ 45.02
- DCIO มีการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัลจนประสบความสำเร็จ หรือสร้างชื่อเสียงให้กับหน่วยงาน ร้อยละ 88.19 โดยมีจำนวนโครงการทั้งหมด 782 โครงการ จากการให้หน่วยงานยกตัวอย่างไม่เกินหน่วยงานละ 5 โครงการ หน่วยงานมีจำนวนโครงการ 5 โครงการ มากที่สุด ร้อยละ 36.40 ขณะที่ มี DCIO ที่มีการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จ ร้อยละ 4.43 และไม่มีการผลักดัน ร้อยละ 7.38

Training and Development

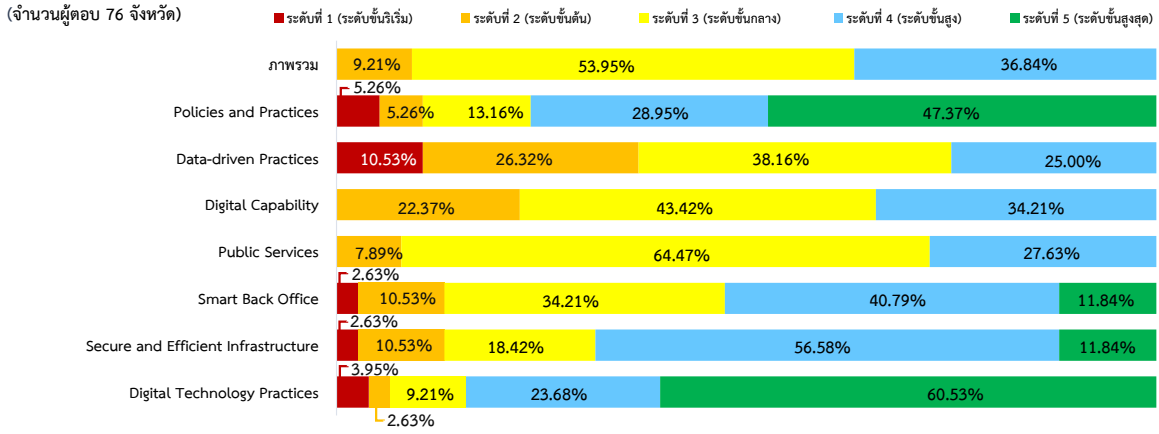
- บุคลากร/เจ้าหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้บริหารระดับสูง และบุคลากรอื่น ๆ ที่ได้รับการจัดฝึกอบรมด้านทักษะดิจิทัลในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา พบว่า มีบุคลากร/เจ้าหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศได้รับการฝึกอบรมจำนวน 6,831 คน คิดเป็นร้อยละ 57.88 และผู้บริหารระดับสูง จำนวน 1,284 คน คิดเป็นร้อยละ 58.68

- หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการส่งเสริม ให้ความรู้ และพัฒนาทักษะให้กับบุคลากรในหน่วยงานในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา และการวัดผลหลังการส่งเสริมให้ความรู้และพัฒนาทักษะ โดยเป็นการส่งเสริมในด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) มากที่สุด ร้อยละ 86.10 รองลงมา คือ ความสามารถด้านความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) ร้อยละ 85.42 และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อการพัฒนางาน (Digital Technology) ร้อยละ 83.05 ตามลำดับ นอกจากนี้ ด้านการวัดผลหลังการส่งเสริมความรู้ของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าในด้านต่าง ๆ มีการวัดผลในเรื่องการปฏิบัติตามและใช้กฎหมายด้านดิจิทัล (Digital Governance) มากที่สุด ร้อยละ 76.39 รองลงมาคือ ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) ร้อยละ 75.59 และการพัฒนานวัตกรรม เพื่อการบริการ (Digital Service) ร้อยละ 73.42 ตามลำดับ

Digital Competency

- การวัดผลทักษะด้านดิจิทัลสำหรับข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าเข้าไปทำแบบประเมินทั้งหมด 187,754 คน คิดเป็นร้อยละ 94.24 โดยสัดส่วนคนทำแบบการประเมินตนเอง ต่อจำนวนตัวอย่างตามสูตร Krejcie and Morgan มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.77 คะแนนเฉลี่ยของคนที่ทำแบบการประเมินตนเอง อยู่ที่ 65.81 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยทักษะด้านดิจิทัลหลังจากถ่วงน้ำหนักโดยสัดส่วนคนทำแบบประเมินต่อจำนวนตัวอย่างตามสูตร Krejcie and Morgan มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ที่ 50.74 คะแนน

4.2 ผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลในภาพรวมของจังหวัดประจำปี 2568



รูป 4:2 ภาพรวมระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัล PCIO

ผลการสำรวจฯ ในปี 2568 พบว่า จังหวัดตอบแบบสำรวจจำนวน 76 จังหวัด เมื่อจำแนกความพร้อมฯ ในภาพรวม พบว่า หน่วยงานระดับจังหวัดส่วนใหญ่ มีระดับความพร้อมฯ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) มากที่สุด ร้อยละ 53.95 รองลงมา คือ ระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 36.84 และระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 9.21 ตามลำดับ โดยไม่มีหน่วยงานระดับจังหวัดที่มีความพร้อมฯ ในระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) และระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)

เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า จังหวัดมีระดับความพร้อมฯ ในแต่ละตัวชี้วัดที่แตกต่างกัน และเมื่อเรียงระดับความพร้อมฯ ในแต่ละตัวชี้วัดของจังหวัด ตามสัดส่วนการมีระดับความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป สามารถเรียงได้ ดังนี้

อันดับ 1 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 7 ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ (Digital Technology Practices) จังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 93.42 และจังหวัด ส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 60.53 รองลงมา คือ ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 23.68 ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 9.21 ระดับ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 3.95 และระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

อันดับ 2 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 4 ด้านบริการภาครัฐ (Public Services) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 92.10 และจังหวัดส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 64.47 รองลงมา คือ ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 27.63 และระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 7.89 ตามลำดับ โดยไม่มีจังหวัดที่มีความพร้อมในระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) และระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)

อันดับ 3 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 1 ด้านแนวนโยบายและหลักปฏิบัติ (Policies & Practices) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 89.48 และจังหวัด

ส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 47.37 รองลงมา คือ ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 28.95 ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 13.16 และระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) และระดับ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

อันดับ 4 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 5 ด้านการบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office) และตัวชี้วัดที่ 6 ด้านโครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure) โดยตัวชี้วัดที่ 5 ด้านการบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 86.84 และจังหวัดส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 40.79 รองลงมา คือ ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 34.21 ระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 11.34 ระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 10.53 และระดับ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 2.63 ตามลำดับ และ**ตัวชี้วัดที่ 6 ด้านโครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure)** มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 86.84 และจังหวัดส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 56.58 รองลงมา คือ ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 18.42 ระดับ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) ร้อยละ 11.84 ระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 10.53 และระดับ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

อันดับ 5 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 3 ด้านศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capability) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 77.63 และจังหวัดส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 43.42 รองลงมา คือ ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 34.21 ระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 22.37 โดยไม่มีจังหวัดที่มีความพร้อมในระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) และระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)

อันดับ 6 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 2 ด้านกระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 63.16 และจังหวัดส่วนใหญ่มีความพร้อมฯ อยู่ที่ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ร้อยละ 38.16 รองลงมา คือ ระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) ร้อยละ 26.32 ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 25.00 และระดับ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) ร้อยละ 10.53 ตามลำดับ โดยไม่มีจังหวัดที่มีความพร้อมในระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)

บทวิเคราะห์การสำรวจระดับความพร้อมฯ จังหวัด

หน่วยงานระดับจังหวัด มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) มากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานระดับจังหวัดส่วนใหญ่ในภาพรวม มีระดับความพร้อมฯ ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดย่อย พบว่า ตัวชี้วัดที่ 7 ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ (Digital Technology Practices) ถือว่าเป็นตัวชี้วัดที่โดดเด่นมากที่สุด เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไปมากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 93.42 รองลงมา คือ ตัวชี้วัดที่ 4 ด้านบริการภาครัฐ (Public Services) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 92.10 ต่อมา คือ ตัวชี้วัดที่

1 ด้านแนวนโยบายและหลักปฏิบัติ (Policies & Practices) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 89.48 ตัวชี้วัดที่ 5 ด้านการบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office) และตัวชี้วัดที่ 6 ด้านโครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure) จังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 86.85 ในสัดส่วนที่เท่ากัน และตัวชี้วัดที่ 3 ด้านศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capability) มีจังหวัดที่มีระดับความพร้อมฯ อยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 77.63 ทั้งนี้ ตัวชี้วัดที่ 2 ด้านกระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices) เป็นด้านที่หน่วยงานระดับจังหวัดมีความโดดเด่นน้อยที่สุด เนื่องจาก เป็นตัวชี้วัดที่มีระดับความพร้อมฯ ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไปน้อยที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 63.16 จึงเป็นหมุดหมายสำคัญที่ควรจะยกระดับขีดความสามารถกระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูลเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาเป็นรัฐบาลดิจิทัล โดยเมื่อพิจารณาผลการสำรวจมีรายละเอียดรายตัวชี้วัดที่น่าสนใจ โดยเรียงตามความโดดเด่นของตัวชี้วัดที่มีสัดส่วนระดับความพร้อมตั้งแต่ ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป จากมากไปน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1: ตัวชี้วัดที่ 7 ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ (Digital Technology Practices) เป็นตัวชี้วัดที่จังหวัดมีคะแนนอยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 93.42 โดยเมื่อพิจารณาข้อมูลจากผลสำรวจ พบว่า หน่วยงานระดับจังหวัดมีการดำเนินการในตัวชี้วัดย่อยที่น่าสนใจและส่งผลต่อระดับคะแนนในตัวชี้วัดหลักตามรายละเอียด ดังนี้

Digital Technology Practices

- จังหวัดมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีรูปแบบต่าง ๆ โดยมีการใช้โปรแกรมโดยภาษาคอมพิวเตอร์เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น ในลักษณะของการแสดงภาพข้อมูล (Data Visualization) หรือ จำลองสถานการณ์เพื่อบริหารจัดการการตัดสินใจ (Decision Intelligence) มากที่สุด ร้อยละ 89.47 รองลงมา คือ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ร้อยละ 86.84 และเทคโนโลยี Cloud Computing คิดเป็น ร้อยละ 77.63 ตามลำดับ ขณะที่เทคโนโลยีที่มีการประยุกต์ใช้น้อยที่สุด คือ เทคโนโลยี Blockchain ร้อยละ 17.11 โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีรูปแบบต่าง ๆ ในการทำงานของจังหวัด มีรายละเอียดดังนี้
  - จังหวัดประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและโทรคมนาคม 5G ร้อยละ 76.32 โดยมีจังหวัดนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 91 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น โครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารผ่านเครือข่ายไร้สายความเร็วสูง และการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและโทรคมนาคม 5G สนับสนุนการประชุม video conference นอกสถานที่ เป็นต้น
  - จังหวัดประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ Internet of Things: IoT ในการเชื่อมต่อและการสื่อสาร ร้อยละ 72.37 โดยมีจังหวัดนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมี

ผลลัพธ์ทั้งหมด 83 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น การใช้ระบบ IOT Monitoring ตรวจสอบระบบผลิตไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์บนหลังคา (Solar Rooftop) และการประยุกต์ใช้ IoT เพื่อตรวจสอบอุปกรณ์ Smart Plug และรันสคริปต์ไว้บน Cloud ในกรณีที่ไฟฟ้าดับ ระบบจะแจ้งเตือนผ่าน LINE Notify ทุก 5 นาที เป็นต้น

- จังหวัดประยุกต์ใช้เทคโนโลยี Cloud Computing ร้อยละ 77.63 โดยมีจังหวัดนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 85 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น โครงการ Cloud Computing (Proxmox Virtual Server) เพื่อการให้บริการส่วนราชการ โครงการเช่าระบบ DR-site แบบ Cloud สำรองข้อมูลโรงพยาบาล และการพัฒนาระบบจัดเก็บและให้บริการข้อมูลสารสนเทศภายในองค์กร เพื่อให้บริการจัดเก็บข้อมูลของบุคลากรในหน่วยงาน ผ่าน https://cloud.yasothon.go.th เป็นต้น
- จังหวัดประยุกต์ใช้โปรแกรมโดยภาษาคอมพิวเตอร์เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณมาก (Big data) ร้อยละ 27.63 โดยมีจังหวัดนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 23 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น การจัดการข้อมูลด้วย Mysql ผ่าน HOSxP และการใช้โปรแกรม R สำรวจวิเคราะห์งานวัฒนธรรมสองฝั่งเจ้าพระยามหาเจษฎาบดินทร์ ประจำปี 2568 เป็นต้น
- จังหวัดประยุกต์ใช้โปรแกรมโดยภาษาคอมพิวเตอร์เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น ในลักษณะของการแสดงภาพข้อมูล (Data Visualization) หรือ จำลองสถานการณ์เพื่อบริหารจัดการการตัดสินใจ (Decision Intelligence) ร้อยละ 89.47 โดยมีจังหวัดนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 116 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น การใช้โปรแกรม lookerstudio ในการจัดทำ Dashboard - 30 บาทรักษาทุกที่ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว และการใช้ Power BI เพื่อสร้างระบบสารสนเทศในรูปแบบแผนภาพ (Visualization) เพื่อการตัดสินใจ เป็นต้น
- จังหวัดประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์ ร้อยละ 52.63 โดยมีจังหวัดนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 47 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น การติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันและระบบป้องกันภัยคุกคาม Fortinet กระบวนการเข้ารหัส (Encryption) ของหน้าเข้าสู่ระบบสารสนเทศของจังหวัด และการจัดหาอุปกรณ์ Next-Generation Firewall ระบบป้องกันความปลอดภัยทางอินเทอร์เน็ตขององค์กร เป็นต้น
- จังหวัดประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ร้อยละ 86.84 โดยมีจังหวัดนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 121 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น การใช้เทคโนโลยี AI สแกนใบหน้า เพื่อ

ทำการ check-in/ check-out เวลาเข้าออกงาน การใช้ AI ตรวจสอบคำผิดการทำเอกสาร และอินโฟกราฟฟิก และการใช้ Chatbot ผ่านหน้าเว็บไซต์จังหวัด เป็นต้น

- จังหวัดประยุกต์ใช้เทคโนโลยีหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ (Robotics) ร้อยละ 31.58 โดยมีจังหวัดไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 28 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น เครื่องนับเม็ดยาด และบรรจุในซองยาอัตโนมัติ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติในการวินิจฉัยโรค Clinical Decision Support และหุ่นยนต์ส่งของ “น้องนานิ” เพื่อใช้ส่งเวชภัณฑ์ยาเป็นต้น
- จังหวัดประยุกต์ใช้เทคโนโลยี Blockchain ร้อยละ 17.11 โดยมีจังหวัดนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 14 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น โครงการการพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันการส่งมอบใบประกาศนียบัตร NFT และการใช้เทคโนโลยี Blockchain ในการพิสูจน์ยืนยันตัวตนที่ช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลของตนเองได้อย่างปลอดภัย เป็นต้น
- จังหวัดประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับประสบการณ์ ร้อยละ 28.95 โดยมีจังหวัดนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 25 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น การนำเทคโนโลยี 3D มาใช้ในการวิเคราะห์เมืองและการจัดการเรียนการสอน ด้วยเทคโนโลยีโลกเสมือนจริง เป็นต้น
- จังหวัดประยุกต์ใช้เทคโนโลยีซอฟต์แวร์ประยุกต์เฉพาะงาน เป็นซอฟต์แวร์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในธุรกิจเฉพาะ ตามแต่วัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ ร้อยละ 67.11 โดยมีจังหวัดนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 83 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น การบริการการแพทย์ทางไกลและการจัดการข้อมูลเชิงพื้นที่โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ เป็นต้น
- จังหวัดประยุกต์ใช้เทคโนโลยี No-Code เพื่อส่งเสริมการดำเนินงาน ร้อยละ 47.37 โดยมีจังหวัดนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน/โครงการและมีผลลัพธ์ทั้งหมด 40 กระบวนการทำงาน/โครงการ มีตัวอย่างกระบวนการทำงาน/โครงการ เช่น การจัดทำทำเนียบส่วนราชการ เพื่อใช้ในการติดต่อราชการ โดยใช้ GlideApp และการพัฒนาเว็บไซต์ (No-code Website Development) เป็นต้น

ลำดับที่ 2: ตัวชี้วัดที่ 4 ด้านบริการภาครัฐ (Public Services) เป็นตัวชี้วัดที่จังหวัดมีคะแนนอยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 92.10 โดยเมื่อพิจารณาข้อมูลจากผลสำรวจ พบว่า จังหวัดมีการดำเนินการในตัวชี้วัดย่อยที่น่าสนใจและส่งผลต่อระดับคะแนนในตัวชี้วัดหลักตามรายละเอียด ดังนี้

Service Provision

Digital Service Facilitation

- บริการที่จังหวัดมีการนำบริการของหน่วยงานต้นสังกัดมาใช้งาน โดยหากนับเฉพาะบริการจากจังหวัดที่ทราบทั้งจำนวนบริการทั้งหมดและจำนวนบริการที่เป็นดิจิทัลทั้งหมด พบว่า มีจำนวนบริการทั้งหมด 3,955 บริการ ซึ่งเป็นงานบริการที่อยู่ในรูปแบบดิจิทัลแล้ว 2,294 บริการ คิดเป็นร้อยละ 58.00 และไม่เป็นดิจิทัล 1,661 บริการ คิดเป็นร้อยละ 42.00
- บริการที่จังหวัดการพัฒนาขึ้นเองที่นอกเหนือจากการนำบริการของหน่วยงานต้นสังกัดมาใช้งาน โดยนับเฉพาะบริการจากจังหวัดที่ทราบทั้งจำนวนบริการทั้งหมดและจำนวนบริการที่เป็นดิจิทัลทั้งหมด พบว่า มีจำนวนบริการทั้งหมด 918 บริการ ซึ่งเป็นงานบริการที่อยู่ในรูปแบบดิจิทัลแล้ว 524 บริการ คิดเป็นร้อยละ 57.08 โดยมีตัวอย่างบริการดิจิทัลที่จังหวัดมีการพัฒนาขึ้นเอง เช่นระบบรับแจ้งเหตุยาเสพติด (Nont GIS) ระบบร้องทุกข์ ระบบท่าเรืออัจฉริยะ (Smart Pier) และ ระบบฐานข้อมูลนวัตกรรม เป็นต้น และไม่เป็นดิจิทัล 394 บริการ คิดเป็นร้อยละ 42.92
- จังหวัด ร้อยละ 92.11 มีการวัดความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการดิจิทัลในงานบริการ ซึ่งมีความพึงพอใจเฉลี่ย อยู่ในรูปแบบร้อยละ คิดเป็นร้อยละ 81.29 และรูปแบบคะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.81 (แปลงคะแนนกลับไปเป็นรูปแบบร้อยละ) และมีการนำข้อเสนอแนะที่ได้จากการสำรวจความพึงพอใจมาปรับปรุงบริการ ร้อยละ 38.57

Paperless Service

- จังหวัดมีการออกนโยบาย สื่อสาร ภายในจังหวัดนอกเหนือจากการปฏิบัติตามแนวทางของกรมต้นสังกัดในด้านการให้บริการ โดยไม่เรียกสำเนา (สำเนาบัตรประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาเอกสารอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับข้อกำหนด) ร้อยละ 85.53 โดยส่วนใหญ่จะออกนโยบาย หรือประกาศ ยกเลิกการใช้สำเนาเอกสารจากผู้ขอรับบริการ คิดเป็นร้อยละ 69.23 อยู่ระหว่างดำเนินการ ร้อยละ 10.53 และไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 3.95

Digital Service for the Vulnerable

- จังหวัดมีช่องทางการเข้าถึงข้อมูล หรือบริการดิจิทัลที่ออกแบบในการให้บริการสำหรับกลุ่มเปราะบางนอกเหนือจากกรมต้นสังกัด ร้อยละ 82.89 โดยส่วนใหญ่มีการใช้ประโยชน์โซเชียลมีเดียแพลตฟอร์มเพื่อให้ข้อมูลแก่กลุ่มเปราะบาง ร้อยละ 87.30 ขณะที่ จังหวัดไม่มีช่องทางการเข้าถึงข้อมูลหรือบริการดิจิทัลที่ออกแบบในการให้บริการสำหรับกลุ่มเปราะบาง ร้อยละ 17.11 โดยสาเหตุส่วนใหญ่ที่จังหวัดไม่มีช่องทางการเข้าถึงข้อมูลหรือบริการดิจิทัลที่ออกแบบในการให้บริการสำหรับกลุ่มเปราะบาง คือ อยู่ระหว่างดำเนินการ และใช้ระบบจากกรมต้นสังกัด ในสัดส่วนที่เท่ากัน ที่ร้อยละ 23.08

Customer Experience (Usability)

- จังหวัดทั้ง 76 จังหวัด มีเว็บไซต์ประจำจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยคุณสมบัติเว็บไซต์หลักของจังหวัด จำนวน 20 ข้อ พบว่า เว็บไซต์หลักของจังหวัดมี ช่องทางติดต่อหน่วยงาน (Contact us) หลักฐานการอัปเดตเว็บไซต์ เมนูไฮไลท์/รายการปักหมุด/รายการที่ถูกเข้าใช้งานบ่อย มีการแสดงชื่อ/

ตำแหน่ง ของหัวหน้าส่วนราชการ/กรม/กระทรวง และมีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสิทธิ์การเข้าถึงข้อมูลของประชาชน มากที่สุดในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ เว็บไซต์ควรปรากฏในหน้าแรกของ (Search engine) และมีข้อมูลสารสนเทศที่แสดงเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กรและ/หรือ แผนผังองค์กร ในสัดส่วนที่เท่ากัน ที่ร้อยละ 97.37 และติดตั้ง Web Analytic Tools เช่น Stat Counter หรือ Google Analytics ร้อยละ 93.42 ตามลำดับ

Public Participation

- จังหวัดมีการให้บริการในการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบ e-Information มากที่สุดที่ร้อยละ 100.00 โดยมีช่องทางบริการที่เป็นดิจิทัลผ่านช่องทางโซเชียลมีเดียมากที่สุด รองลงมาคือ e-Consultation ร้อยละ 98.68 โดยมีช่องทางบริการที่เป็นดิจิทัลผ่านช่องทางเว็บไซต์มากที่สุด และ e-Decision-making ร้อยละ 5.26 โดยมีช่องทางบริการที่เป็นดิจิทัลผ่านช่องทางเว็บไซต์และช่องทางอื่น ๆ เช่น รายงานผลการเปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วม มากที่สุด ในสัดส่วนที่เท่ากัน

ลำดับที่ 3: ตัวชี้วัดที่ 1 ด้านแนวนโยบายและหลักปฏิบัติ (Policies & Practices) เป็นตัวชี้วัดที่จังหวัดมีคะแนนอยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 89.48 โดยเมื่อพิจารณาข้อมูลจากผลสำรวจ พบว่า จังหวัดมีการดำเนินการในตัวชี้วัดย่อยที่น่าสนใจและส่งผลต่อระดับคะแนนในตัวชี้วัดหลักตามรายละเอียด ดังนี้

Digital Policy

- จังหวัดมีการจัดทำนโยบาย/ยุทธศาสตร์/แผนปฏิบัติการ/มาตรการของจังหวัด ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2566 –2570 แล้วเสร็จ คิดเป็นร้อยละ 93.42 และอยู่ระหว่างการจัดทำ คิดเป็นร้อยละ 6.58 โดยไม่มีจังหวัดที่ไม่มีการจัดทำนโยบายฯ โดยจังหวัดที่ดำเนินการแล้วเสร็จ มีการเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณะโดยที่ประชาชนไม่ต้องร้องขอมากที่สุด ร้อยละ 90.14 รองลงมาคือ การปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานของจังหวัดเป็นดิจิทัล ร้อยละ 88.73 และการจัดทำข้อมูลตามหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ พร้อมส่งเสริมการเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนข้อมูล เปิดเผยข้อมูล และการนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์เชิงนโยบาย ร้อยละ 83.10 ตามลำดับ

Cybersecurity Policy

- จังหวัดมีแผนปฏิบัติการ/แผนการดำเนินการด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 และกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้
  - ด้านนโยบายบริหารจัดการที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์สำหรับหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ พ.ศ. 2565 จังหวัดมีการจัดทำนโยบาย และแนวปฏิบัติ (Policies and Guidelines) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.21 รองลงมาคือ การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) คิดเป็นร้อยละ 82.89 และ

การกำกับดูแลการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Good Governance in Cybersecurity) คิดเป็นร้อยละ 81.58 ตามลำดับ

- ด้านประมวลแนวทางปฏิบัติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ จังหวัดมีการจัดทำแผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.84 รองลงมาคือ การประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ คิดเป็นร้อยละ 81.58 และแผนการตรวจสอบด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ คิดเป็นร้อยละ 78.95 ตามลำดับ
- ด้านกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ จังหวัดมีการจัดทำมาตรการป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น (Protect) มาตรการตรวจสอบและเฝ้าระวังภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Detect) และมาตรการเผชิญเหตุเมื่อมีการตรวจพบภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Response) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.89 ในสัดส่วนที่เท่ากัน รองลงมาคือ มาตรการรักษาและฟื้นฟูความเสียหายที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Recovery) คิดเป็นร้อยละ 81.58 และการระบุความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น (Identify) คิดเป็นร้อยละ 78.95 ตามลำดับ

Legal & Regulatory Mechanism

- จังหวัดมีกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับภายในที่รองรับและส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลตามภารกิจหลักในปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 78.95 อยู่ระหว่างการดำเนินการกำหนดกฎระเบียบหรือข้อบังคับ ร้อยละ 13.16 และไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 7.89

Data Policy

- จังหวัดมีการจัดทำนโยบาย แผนปฏิบัติการ หรือแผนงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance) นอกเหนือจากกรมต้นสังกัดดำเนินการ แล้วเสร็จ อยู่ที่ร้อยละ 88.16 อยู่ระหว่างดำเนินการ ร้อยละ 5.26 โดยส่วนใหญ่คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จปี 2569 ร้อยละ 50.00 และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 6.58
- จังหวัดมีการจัดทำนโยบาย แผนปฏิบัติการ หรือแผนงานของจังหวัดสำหรับการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล (Shareable Data) นอกเหนือจากกรมต้นสังกัดดำเนินการ แล้วเสร็จ อยู่ที่ร้อยละ 76.32 อยู่ระหว่างดำเนินการ ร้อยละ 9.21 โดยส่วนใหญ่คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จปี 2569 ร้อยละ 71.43 ยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 13.16 และไม่มีการดำเนินการเนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับภารกิจหลักของจังหวัด ร้อยละ 1.32
- จังหวัดมีการจัดทำนโยบาย แผนปฏิบัติการ หรือแผนงานของจังหวัดสำหรับการจัดทำการเปิดเผยข้อมูล (Open data) นอกเหนือจากกรมต้นสังกัดดำเนินการ แล้วเสร็จ อยู่ที่ร้อยละ 90.79 อยู่ระหว่างดำเนินการ ร้อยละ 5.26 โดยส่วนใหญ่คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จปี 2569 ร้อยละ 50.00 และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 3.95

- จังหวัดมีการจัดทำนโยบาย แผนปฏิบัติการ หรือแผนงานของจังหวัดสำหรับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) นอกเหนือจากกรมต้นสังกัดดำเนินการ แล้วเสร็จ อยู่ที่ร้อยละ 89.47 อยู่ระหว่างดำเนินการ ร้อยละ 6.58 โดยส่วนใหญ่คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จปี 2568 และปี 2570 อยู่ที่ร้อยละ 40.00 ในสัดส่วนที่เท่ากัน และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 3.95

ลำดับที่ 4: ตัวชี้วัดที่ 5 ด้านการบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล (Smart Back Office) เป็นตัวชี้วัดที่จังหวัดมีคะแนนอยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 86.84 โดยเมื่อพิจารณาข้อมูลจากผลสำรวจ พบว่า จังหวัดมีการดำเนินการในตัวชี้วัดย่อยที่น่าสนใจและส่งผลต่อระดับคะแนนในตัวชี้วัดหลัก ตามรายละเอียด ดังนี้

Integrated Enterprise

- จังหวัดมีระบบบริหารจัดการของจังหวัดในรูปแบบดิจิทัลที่นอกเหนือจากกรมต้นสังกัดจัดหาให้ โดยเป็นงานสารบรรณ หรือมีอีเมลตามที่ระเบียบงานสารบรรณฉบับใหม่กำหนด มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 98.68 รองลงมาคือ งานอาคารสถานที่ และยานพาหนะ เช่น จองห้องประชุม รถตู้ ที่ร้อยละ 92.11 และงานพัฒนาระบบข้อมูลสำหรับสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร ที่ร้อยละ 90.79 ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังมีงานด้านอื่น ๆ เช่น งานติดต่อสื่อสาร ระบบจัดการและติดตามเรื่องร้องเรียน และสมุดโทรศัพท์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

Process Optimization

Administration

- จังหวัดมีนำเทคโนโลยีดิจิทัลนอกเหนือจากกรมต้นสังกัดจัดหาให้ มาช่วยลดขั้นตอนการทำงาน หรือทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพและลดงบประมาณในการทำงาน ร้อยละ 96.05 โดยใช้ในด้านการให้บริการประชาชนมากที่สุด ร้อยละ 58.90 รองลงมาคือ การบริหารทรัพยากรบุคคล ร้อยละ 50.68 และงานด้านบริหารงบประมาณ ร้อยละ 45.21 ตามลำดับ ขณะที่ จังหวัด ร้อยละ 3.95 ไม่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ โดยสาเหตุหลักมาจากการขาดงบประมาณ และสาเหตุอื่น ๆ เช่น อยู่ระหว่างการดำเนินการ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ที่ร้อยละ 66.67 โดยผลที่ได้รับจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ มีรายละเอียดดังนี้
  - จังหวัด ร้อยละ 91.78 มีผลลัพธ์ที่ดีขึ้นจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ โดยผลลัพธ์ที่เกิดมากที่สุด คือ ลดการใช้กระดาษ ร้อยละ 86.57 รองลงมาคือ ลดเวลา ร้อยละ 77.61 เพิ่มผลลัพธ์การดำเนินการ ร้อยละ 70.15 ลดต้นทุน ร้อยละ 64.18 เพิ่มผลิตภาพบุคลากร ร้อยละ 37.31 และด้านอื่น ๆ ร้อยละ 19.40 เช่น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ และยกระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ตามลำดับ

Platform for Communication and Collaboration

- ด้านซอฟต์แวร์หรือแพลตฟอร์มที่จังหวัดใช้ในการสื่อสาร และการทำงานร่วมกันภายในและภายนอกองค์กร พบว่า จังหวัดมีการใช้ซอฟต์แวร์หรือแพลตฟอร์มการประชุมออนไลน์ (Video Conferencing Software) มากที่สุด ร้อยละ 89.47 รองลงมาคือ ซอฟต์แวร์หรือแพลตฟอร์มสำหรับอีเมลและการบริหารตารางเวลา (Email & Calendar Software) ร้อยละ 86.84 และซอฟต์แวร์หรือแพลตฟอร์มสำหรับการบริหารเอกสารร่วมกัน (Document Collaboration Software) ร้อยละ 82.89 ตามลำดับ ขณะที่ ซอฟต์แวร์หรือแพลตฟอร์มที่จังหวัดใช้ในการสื่อสาร และการทำงานร่วมกันภายในและภายนอกองค์กรน้อยสุดที่ คือ ซอฟต์แวร์หรือแพลตฟอร์มอื่น ๆ ร้อยละ 14.47
- จังหวัด ร้อยละ 92.11 มีกระบวนการ/ระบบรองรับการทำงานภายนอกสำนักงานหรือการทำงานจากที่ไหนก็ได้ (Work from anywhere) โดยมีการจัดเตรียมอุปกรณ์ทำงาน เช่น คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ค (Notebook) สามารถปฏิบัติงานภายนอกสำนักงาน มากที่สุด ร้อยละ 94.29 รองลงมาคือ มีการทำงานผ่านช่องทางเชื่อมต่อผ่านโครงข่ายภายนอกเข้ามายังโครงข่ายภายในหน่วยงาน เช่น VPN VDI ร้อยละ 54.29 และมีการรายงานตัวเริ่มทำงาน และเลิกงาน (Check-in/Check-out) ร้อยละ 32.86 ตามลำดับ ขณะที่ จังหวัด ร้อยละ 7.89 ไม่มีกระบวนการ/ระบบรองรับการทำงานภายนอกสำนักงานหรือการทำงานจากที่ไหนก็ได้ (Work from anywhere) โดยสาเหตุหลักที่จังหวัดไม่มีการดำเนินการคือ ไม่มีความพร้อมจากระบบการทำงาน ร้อยละ 33.33

ลำดับที่ 4: ตัวชี้วัดที่ 6 ด้านโครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (Secure and Efficient Infrastructure) เป็นตัวชี้วัดที่จังหวัดมีคะแนนอยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 86.84 โดยเมื่อพิจารณาข้อมูลจากผลสำรวจ พบว่า จังหวัดมีการดำเนินการในตัวชี้วัดย่อยที่น่าสนใจและส่งผลต่อระดับคะแนนในตัวชี้วัดหลักตามรายละเอียด ดังนี้

Reliable Infrastructure

- การนำโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลภาครัฐที่มีความมั่นคงปลอดภัย หรือระบบอื่น ๆ ที่ดีกว่าหรือเทียบเท่ามาปรับใช้ในจังหวัด มีรายละเอียดดังนี้
  - ด้านระบบคลาวด์ จังหวัดมีการนำระบบคลาวด์มาปรับใช้ ร้อยละ 77.63 โดยจังหวัดมีการใช้งานระบบคลาวด์กลางภาครัฐ (Government Data Center and Cloud Service: GDCC) มากที่สุด ร้อยละ 76.27 รองลงมาคือ ระบบอื่นที่ดีกว่า หรือเทียบเท่า ร้อยละ 33.90 เช่น MOI Cloud, Cloud Synology NAS และ Microsoft Azure เป็นต้น และระบบคลาวด์ตามนโยบายการใช้คลาวด์เป็นหลัก (Cloud First Policy) ร้อยละ 23.73 ตามลำดับ ขณะที่จังหวัดที่ไม่มีการนำระบบคลาวด์มาปรับใช้ อยู่ที่ร้อยละ 22.37
  - ด้านระบบเครือข่าย จังหวัดมีการนำระบบเครือข่ายมาปรับใช้ ร้อยละ 88.16 โดยจังหวัดมีการใช้งานเครือข่ายสื่อสารข้อมูลสารสนเทศภาครัฐ (Government Information Network: GIN) มากที่สุด ร้อยละ 71.64 รองลงมาคือ บริการโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายรัฐ Digital Government Secure Link (DG-Link) ร้อยละ 61.19 และใช้ระบบอื่นที่ดีกว่า หรือเทียบเท่า

ร้อยละ 14.93 เช่น SD-WAN gNode, UniNET และ NedNet ตามลำดับ ขณะที่ จังหวัดที่ไม่มีการนำระบบเครือข่ายมาปรับใช้ อยู่ที่ร้อยละ 11.84

- ด้านระบบสื่อสารข้อมูล จังหวัดมีการนำระบบสื่อสารข้อมูลมาปรับใช้ ร้อยละ 84.21 โดยจังหวัดมีการใช้งานระบบการสื่อสารแบบรวมศูนย์ (WorkD Platform) ร้อยละ 87.50 และใช้ระบบอื่นที่ดีกว่า หรือเทียบเท่า เช่น Google Workspace และ GDCC Space ร้อยละ 23.44 ขณะที่ จังหวัดที่ไม่มีการนำระบบสื่อสารข้อมูลมาปรับใช้ อยู่ที่ร้อยละ 15.79

Cybersecurity (Cybersecurity Standard and Procedure)

- จังหวัดมีการนำแนวทางตามมาตรฐานในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ไปใช้ประกอบรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ในจังหวัดนอกเหนือจากที่กรมต้นสังกัดจัดหาให้ ร้อยละ 77.63 และไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 22.37 โดยจังหวัดที่มีการดำเนินการตามมาตรฐานในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ มีรายละเอียดดังนี้
  - จังหวัดมีการดำเนินการตามมาตรฐานในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ตามแนวทางกรอบมาตรฐานสากล ร้อยละ 55.93 โดยดำเนินการตามกรอบมาตรฐานอื่น ๆ เช่น มาตรฐาน OWASP10:2021 และ Cybersecurity Technical Assessment Matrix (CTAM) มากที่สุด ที่ร้อยละ 42.42 รองลงมาคือ มาตรฐาน ISO/IEC 27001 Information Technology Security Techniques Information Security Management Systems Requirements ที่ร้อยละ 39.39 และ National Institute of Standards and Technology (NIST) Cybersecurity Framework 2.0 ที่ร้อยละ 33.33 ตามลำดับ
  - จังหวัดมีการดำเนินการตามมาตรฐานในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ตามแนวทางกรอบมาตรฐานทั่วไป ร้อยละ 89.83 โดยดำเนินการตามกรอบมาตรฐานของหน่วยงานที่มีอยู่แล้ว มากที่สุด ที่ร้อยละ 88.68 รองลงมาคือ มาตรฐานอื่น ๆ เช่น มาตรฐาน MOPH ที่ร้อยละ 28.30 และมาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (กกม.) เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของข้อมูลหรือระบบสารสนเทศ พ.ศ. 2566 ที่ร้อยละ 18.87 ตามลำดับ
- จังหวัดมีการดำเนินการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ฯ นอกเหนือจากที่กรมต้นสังกัดจัดหาให้ โดยมีการจัดอบรมด้าน Cybersecurity มากที่สุด ร้อยละ 61.84 โดยมีจำนวนการจัดอบรมทั้งหมด 130 ครั้งต่อปี และมีค่าเฉลี่ย 3 ครั้งต่อปี รองลงมาคือ มีกระบวนการสื่อสารและซักซ้อมแผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ ร้อยละ 52.63 และมีการตรวจวัดความตระหนักถึงความปลอดภัยไซเบอร์ของพนักงานในองค์กร ร้อยละ 46.05 ตามลำดับ

ลำดับที่ 5: ตัวชี้วัดที่ 3 ด้านศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capability) เป็นตัวชี้วัดที่จังหวัดมีคะแนนอยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 77.63 โดยเมื่อพิจารณา

ข้อมูลจากผลสำรวจ พบว่า จังหวัดมีการดำเนินการในตัวชี้วัดย่อยที่น่าสนใจและส่งผลต่อระดับคะแนนในตัวชี้วัดหลักตามรายละเอียด ดังนี้

Digital Leadership

- จังหวัดมีการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงระดับจังหวัด (Provincial Chief Information Officer Committee : PCIO Committee) คิดเป็นร้อยละ 100.00
- จังหวัดที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงระดับจังหวัดมีการจัดประชุมเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการพัฒนาดิจิทัล ร้อยละ 81.58 และไม่มีการจัดประชุม ร้อยละ 18.42
- คณะกรรมการผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงระดับจังหวัดมีการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัลจนประสบความสำเร็จ หรือสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัด ร้อยละ 81.58 โดยมีจำนวนโครงการทั้งหมด 189 โครงการ จากการให้จังหวัดยกตัวอย่างไม่เกินจังหวัดละ 5 โครงการ จังหวัดมีจำนวนโครงการ 1 โครงการ และ 5 โครงการ มากที่สุดในสัดส่วนที่เท่ากัน ที่ร้อยละ 27.42 ขณะที่ คณะกรรมการผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงระดับจังหวัดไม่มีการผลักดันอยู่ที่ร้อยละ 18.42

Training and Development

- จังหวัดมีการส่งเสริม ให้ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับบุคลากรในจังหวัดตลอดช่วง 1 ปีที่ผ่านมา โดยเป็นการส่งเสริมในด้านความสามารถด้านความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) มากที่สุด ร้อยละ 94.74 รองลงมาคือ การส่งเสริมในด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อการพัฒนางาน (Digital Technology) และความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) ในสัดส่วนที่เท่ากัน ที่ร้อยละ 89.47 และอันดับสามคือ การปฏิบัติตามและใช้กฎหมายด้านดิจิทัล (Digital Governance) และการพัฒนานวัตกรรม เพื่อการบริการ (Digital Service) ในสัดส่วนที่เท่ากัน ที่ร้อยละ 84.21 นอกจากนี้ ด้านการวัดผลหลังการส่งเสริมความรู้ของจังหวัดในด้านต่าง ๆ มีการวัดผลด้านความสามารถด้านความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) มากที่สุด ร้อยละ 87.50 รองลงมาคือ การปฏิบัติตามและใช้กฎหมายด้านดิจิทัล (Digital Governance) และการพัฒนานวัตกรรม เพื่อการบริการ (Digital Service) ในสัดส่วนที่เท่ากัน ที่ร้อยละ 85.94 และความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) ร้อยละ 85.29 ตามลำดับ

ลำดับที่ 6: ตัวชี้วัดที่ 2 ด้านกระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices) เป็นตัวชี้วัดที่จังหวัดมีคะแนนอยู่ในระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 63.16 โดยเมื่อพิจารณาข้อมูลจากผลสำรวจ พบว่า จังหวัดมีการดำเนินการในตัวชี้วัดย่อยที่น่าสนใจและส่งผลต่อระดับคะแนนในตัวชี้วัดหลักตามรายละเอียด ดังนี้

Data Governance

- จังหวัดมีการแต่งตั้งคณะกรรมการธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance Council) แล้วเสร็จอยู่ที่ร้อยละ 92.11 อยู่ระหว่างดำเนินการร้อยละ 5.26 และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 2.63 โดยอาจจะต้องมีการผลักดันจังหวัดที่ยังไม่มีการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อเร่งการแต่งตั้งให้ครบถ้วน
- จังหวัดมีการประกาศนโยบายที่เกี่ยวข้องด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐบนเว็บไซต์หลักอยู่ที่ ร้อยละ 68.42 และไม่มีการประกาศ ร้อยละ 31.58
- จังหวัดมีการดำเนินการด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ในเรื่องมีการจัดทำคำอธิบายข้อมูลดิจิทัล (Meta Data) ในชุดข้อมูลของจังหวัด และมีระบบจัดเก็บคำอธิบายข้อมูล (Data Catalog) ทั้งข้อมูล Open Data และ Non-open Data มากที่สุด ที่ร้อยละ 88.16 รองลงมา คือ มีระบบบริหารจัดการข้อมูลแบบอัตโนมัติ หรือกระบวนการจัดการ และคุ้มครองข้อมูลที่ครบถ้วน ตั้งแต่การจัดทำ การจัดเก็บ การจำแนกหมวดหมู่ การประมวลผลหรือใช้ข้อมูล การปกปิดหรือเผยข้อมูล การตรวจสอบและทำลาย (Life Cycle System) ที่ร้อยละ 73.68 โดยจังหวัดมีการดำเนินการด้านการสร้างข้อมูล การจัดทำบัญชีข้อมูลของหน่วยงาน และการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูล มากที่สุด ในสัดส่วนที่เท่ากัน ที่ร้อยละ 94.64 และอันดับที่สามคือ มีการกำหนดมาตรการ หรือ กระบวนการตรวจสอบ หรือ เครื่องมือประเมินคุณภาพข้อมูล (Data Quality) ที่ร้อยละ 65.79 โดยจังหวัดมีการดำเนินการด้านความครบถ้วนของข้อมูล (Data Completeness) มากที่สุด ที่ร้อยละ 96.00
- ด้านกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐที่นอกเหนือจากกรมต้นสังกัดดำเนินการ มีรายละเอียดดังนี้
  - จังหวัดมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ให้แก่คณะกรรมการธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐแล้วเสร็จ ร้อยละ 51.32 อยู่ระหว่างดำเนินการ ร้อยละ 25.00 และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 23.68
  - จังหวัดมีการปรับปรุงและทบทวนนโยบายด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนไปของจังหวัดแล้วเสร็จ ร้อยละ 47.37 อยู่ระหว่างดำเนินการ ร้อยละ 30.26 และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 22.37
- จังหวัดมีการดำเนินการนำข้อมูลที่ผ่านกระบวนการดำเนินการด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการนอกเหนือจากกรมต้นสังกัดดำเนินการแล้วเสร็จ ที่ร้อยละ 93.42 อยู่ระหว่างการดำเนินการ ร้อยละ 3.95 และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 2.63 โดยจังหวัดมีการนำข้อมูลที่ผ่านกระบวนการดำเนินการด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐไปใช้ประโยชน์ด้านข้อมูลเปิดภาครัฐ (Open Government Data) มากที่สุด ที่ร้อยละ 98.59 โดยมีจำนวน 167 ชุดข้อมูล รองลงมาคือ ด้านการวิเคราะห์ และนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ภายในองค์กร (Internal Use) ที่ร้อยละ 97.18 โดยมีจำนวน 165 ชุดข้อมูล และด้านแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล (Shareable Data) ที่ร้อยละ 87.32 โดยมีจำนวน 139 ชุดข้อมูล ตามลำดับ

Shareable Data

- จังหวัดมีชุดข้อมูลอ่อนไหวที่ได้รับการจัดระดับชั้นข้อมูล ยกเว้นในระดับชั้นเปิดเผย และระดับชั้นลับที่สุด ตามหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ สำหรับให้หน่วยงานอื่นเชื่อมโยงแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ (Shareable Data) นอกเหนือจากกรมต้นสังกัดดำเนินการ ร้อยละ 59.21 โดยส่วนใหญ่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในระดับจังหวัดมากที่สุด ที่ร้อยละ 95.56 รองลงมาคือ แลกเปลี่ยนข้อมูลกับกรมต้นสังกัด ที่ร้อยละ 68.89 และแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่ร้อยละ 11.11 ตามลำดับ อยู่ระหว่างการจัดทำ ร้อยละ 14.47 และไม่มีการจัดทำ ร้อยละ 26.32 สาเหตุหลักที่จังหวัดไม่มีชุดข้อมูลอ่อนไหวที่ได้รับการจัดระดับชั้นข้อมูลสำหรับการเชื่อมโยงแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ (Shareable Data) คือ ยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 40.00
- ชุดข้อมูลที่จังหวัดได้ทำการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยน ผ่านกระบวนการจัดทำธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐแล้ว ที่นอกเหนือจากที่กรมต้นสังกัดดำเนินการให้ ร้อยละ 77.78 และยังไม่ผ่านกระบวนการจัดทำธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ร้อยละ 22.22
- จังหวัดมีการรวบรวมสถิติจำนวนชุดข้อมูลที่ให้หน่วยงานอื่นสามารถเชื่อมโยงข้อมูล (Shareable Data) รายละเอียดและข้อมูลเชิงสถิติของการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ (Usage Statistics) นอกเหนือจากกรมต้นสังกัดดำเนินการ ร้อยละ 95.56 และไม่มีการรวบรวมสถิติ ร้อยละ 4.44 โดยจังหวัดที่มีการรวบรวมสถิติ มีจำนวนชุดข้อมูลอ่อนไหวที่ได้รับการจัดระดับชั้นข้อมูล ยกเว้นในระดับชั้นเปิดเผย และระดับชั้นลับที่สุด ซึ่งสามารถแบ่งปันและแลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างหน่วยงาน 10,751 ชุดข้อมูล จำนวนชุดข้อมูลทั้งหมดที่ให้หน่วยงานอื่นสามารถเชื่อมโยงข้อมูลได้ (Shareable Data) 10,074 ชุดข้อมูล และมีจำนวนครั้งที่หน่วยงานอื่นขอเชื่อมโยงข้อมูลทั้งหมด 153,687 ครั้ง

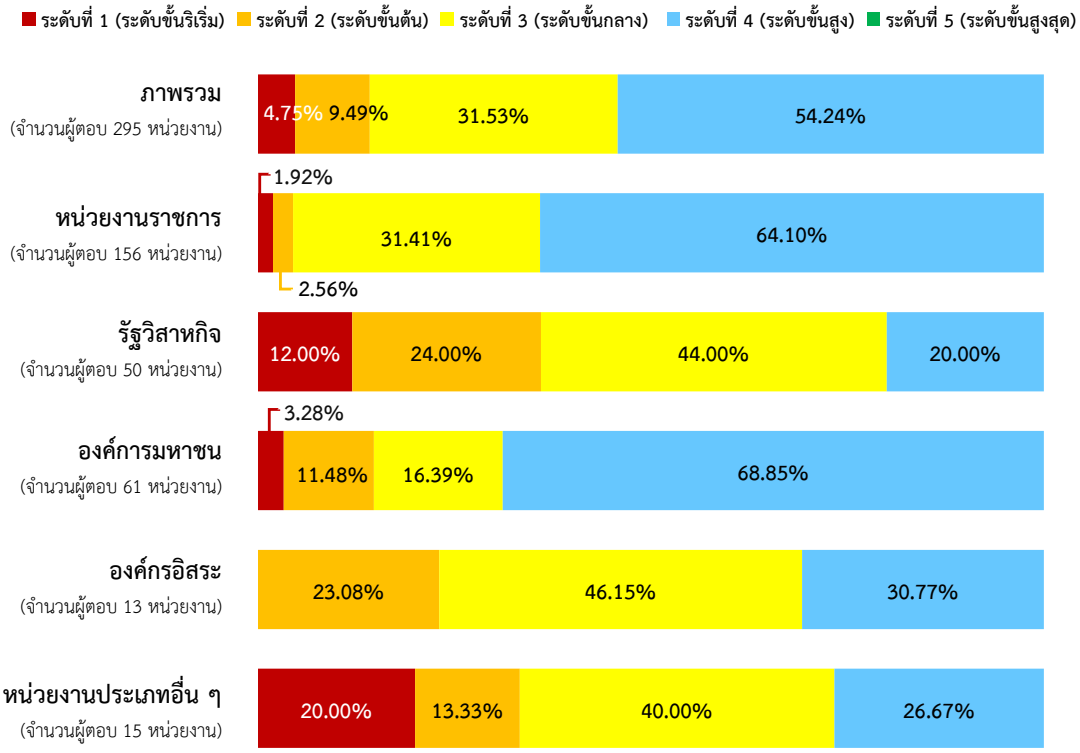
Open Data

- จังหวัดมีการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Government Data) นอกเหนือจากกรมต้นสังกัดดำเนินการ ร้อยละ 100.00 โดยจังหวัดที่มีการเปิดเผยข้อมูล มีจำนวนชุดข้อมูลเปิดทั้งหมด 17,319 ชุดข้อมูล มีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน 15,342 ชุดข้อมูล หรือคิดเป็นร้อยละ 88.58 และไม่มีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน 1,977 ชุดข้อมูล หรือคิดเป็นร้อยละ 11.42 และประเภทชุดข้อมูลเปิด จังหวัดมีข้อมูลประเภท Structured Data in a machine-readable Format มากที่สุด ที่ร้อยละ 84.26 รองลงมาคือ Unstructured Data ที่ร้อยละ 8.92 และ Structured Data in a non-machine-readable Format ที่ร้อยละ 6.82 ตามลำดับ
- จังหวัดที่มีการเปิดเผยข้อมูล มีการรวบรวมสถิติการนำชุดข้อมูลที่จังหวัดสามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ (Open Data) ไปใช้ประโยชน์ (Usage Statistics) นอกเหนือจากกรมต้นสังกัดดำเนินการ ร้อยละ 89.33 และไม่มีการรวบรวมสถิติ ร้อยละ 10.67 โดยจังหวัดที่มีการรวบรวมสถิติ มีการนำข้อมูลเปิดไปใช้ในการวิเคราะห์ มากที่สุด ที่ร้อยละ 89.55 โดยมีจำนวน 216 ชุดข้อมูล รองลงมาคือ ใช้สำหรับตัดสินใจเชิงนโยบาย ที่ร้อยละ 79.10 โดยมีจำนวน 158 ชุดข้อมูล และใช้ในการพัฒนาระบบ/บริการ ที่ร้อยละ 38.81 โดยมีจำนวน 76 ชุดข้อมูล ตามลำดับ

Data Privacy

- จังหวัดมีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 นอกเหนือจากการปฏิบัติตามแนวทางของกรมต้นสังกัด ในด้านการแจ้งรายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล (ประกาศความเป็นส่วนตัว (Privacy Notice)) ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบ (ตามมาตรา 23 และมาตรา 25) มากที่สุด ที่ร้อยละ 81.58 รองลงมาคือ มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม (ตามมาตรา 37(1)) ที่ร้อยละ 73.68 และมีการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่สอดคล้องกับฐานกฎหมายการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (ตามมาตรา 24, 26, 27) ที่ร้อยละ 68.42 ตามลำดับ

4.3 ผลสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลในภาพรวมของหน่วยงานระดับกรมประจำปี 2568 โดยจำแนกตามประเภทหน่วยงาน



รูป 4:3 ระดับความพร้อมฯ ในภาพรวมจำแนกตามประเภทหน่วยงาน

เมื่อพิจารณาความพร้อมฯ ของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าที่จำแนกตามประเภทหน่วยงาน พบว่า

1) **หน่วยงานราชการ** มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป ร้อยละ 95.51 และมีความพร้อมฯ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 64.10
2) **รัฐวิสาหกิจ** มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป ร้อยละ 64.00 และมีความพร้อมฯ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 20.00
3) **องค์การมหาชน** มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป ร้อยละ 85.24 และมีความพร้อมฯ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 68.85
4) **องค์กรอิสระ** มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป ร้อยละ 76.92 และมีความพร้อมฯ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 30.77
5) **หน่วยงานประเภทอื่น ๆ** หน่วยงานที่ไม่ได้อยู่ในประเภทของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน องค์กรอิสระ เช่น กองทุน หน่วยบริการรูปแบบพิเศษ เป็นต้น มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป ร้อยละ 66.67 และมีความพร้อมฯ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ร้อยละ 26.67

บทวิเคราะห์ระดับความพร้อมฯ จำแนกตามประเภทหน่วยงาน

เมื่อพิจารณาการกระจายตัวของระดับความพร้อมฯ ตามประเภทหน่วยงานพบว่า หน่วยงานราชการมีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไปมากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 95.51 ตามด้วย องค์การมหาชน องค์กรอิสระ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานประเภทอื่น ๆ คือ หน่วยงานที่ไม่ได้อยู่ในประเภทของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน องค์กรอิสระ เช่น กองทุน หน่วยบริการรูปแบบพิเศษ เป็นต้น มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมฯ ตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไปอยู่ที่ร้อยละ 85.24 ร้อยละ 76.92 ร้อยละ 64.00 และร้อยละ 66.67 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมสะท้อนให้เห็นว่าหน่วยงานราชการมีแนวโน้มในการพัฒนาศักยภาพของหน่วยงานตนเองตามกรอบการพัฒนาดิจิทัลโดยรวมได้ดีที่สุดเมื่อเทียบกับหน่วยงานประเภทอื่น

5 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหรือยกระดับหน่วยงานภาครัฐด้านรัฐบาลดิจิทัล

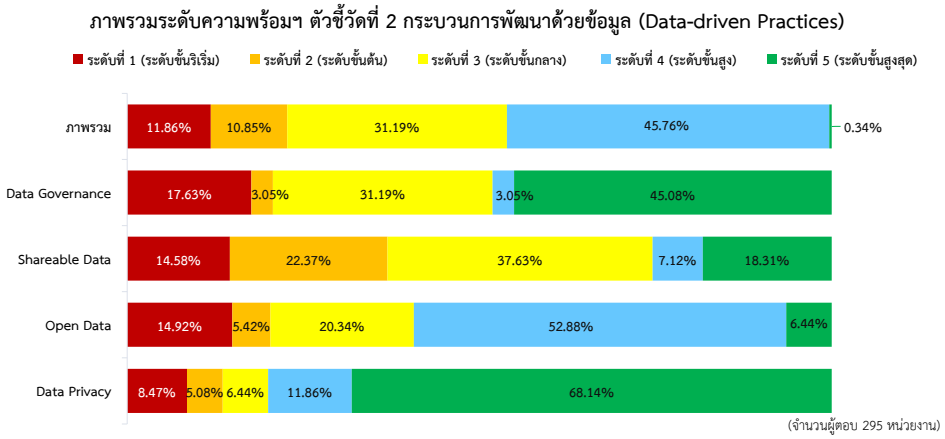
การเปลี่ยนแปลงสู่รัฐบาลดิจิทัลเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วนสำหรับประเทศไทยเพื่อตอบสนองความคาดหวังของประชาชนในยุคดิจิทัล และเพิ่มขีดความสามารถในการเผชิญกับความท้าทายที่ซับซ้อน จากการประเมินสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศไทยโดยอิงตามผลสำรวจความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐ ประจำปี 2568 ร่วมกับการวิเคราะห์กรอบการประเมินและแนวทางปฏิบัติระดับสากลของ OECD Digital Government Index (DGI) และ UN E-Government Survey (EGDI) พบว่า ประเทศไทยมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงานอย่างแพร่หลาย แต่ยังมีบางมิติที่ต้องการการผลักดันและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อยกระดับสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพ จึงได้มีการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อยกระดับการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ทั้งหมด 5 ประเด็น ดังนี้



1. สร้างระบบข้อมูลภาครัฐที่เชื่อมโยง ใช้ซ้ำ เปิดเผย และรองรับการใช้ AI ได้จริง (Thailand Data as an Infrastructure)

1. Thailand Data as an Infrastructure
สร้างระบบข้อมูลภาครัฐที่เชื่อมโยง ใช้ซ้ำ เปิดเผย และรองรับการใช้ AI ได้จริง

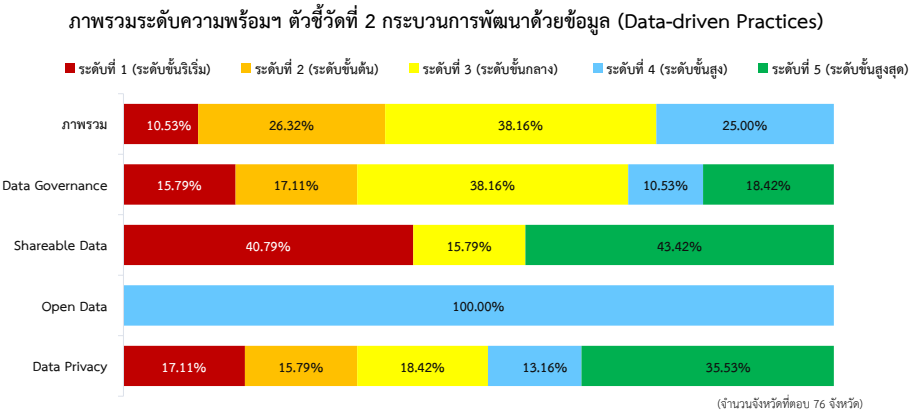
ระดับกรมหรือเทียบเท่า



ในภาพรวมตัวชี้วัดที่ 2 กระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices) หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 45.76 และตัวชี้วัดย่อย Data Privacy เป็นตัวชี้วัดย่อยที่หน่วยงานมีความโดดเด่นมากที่สุด เนื่องจาก มีสัดส่วนความพร้อมตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไป มากที่สุดเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดย่อยอื่น อยู่ที่ร้อยละ 86.44 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าหน่วยงานระดับกรม หรือเทียบเท่ามีความโดดเด่นในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) และตัวชี้วัดย่อย Shareable Data เป็นตัวชี้วัดย่อยที่หน่วยงานมีความโดดเด่นน้อยที่สุด เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดที่หน่วยงานมีสัดส่วนความพร้อมในระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) และระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) มากที่สุดเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดอื่น อยู่ที่ร้อยละ 36.95 จึงเป็นหมุดหมายสำคัญที่ควรจะยกระดับด้านการดำเนินการด้านการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลมากยิ่งขึ้น

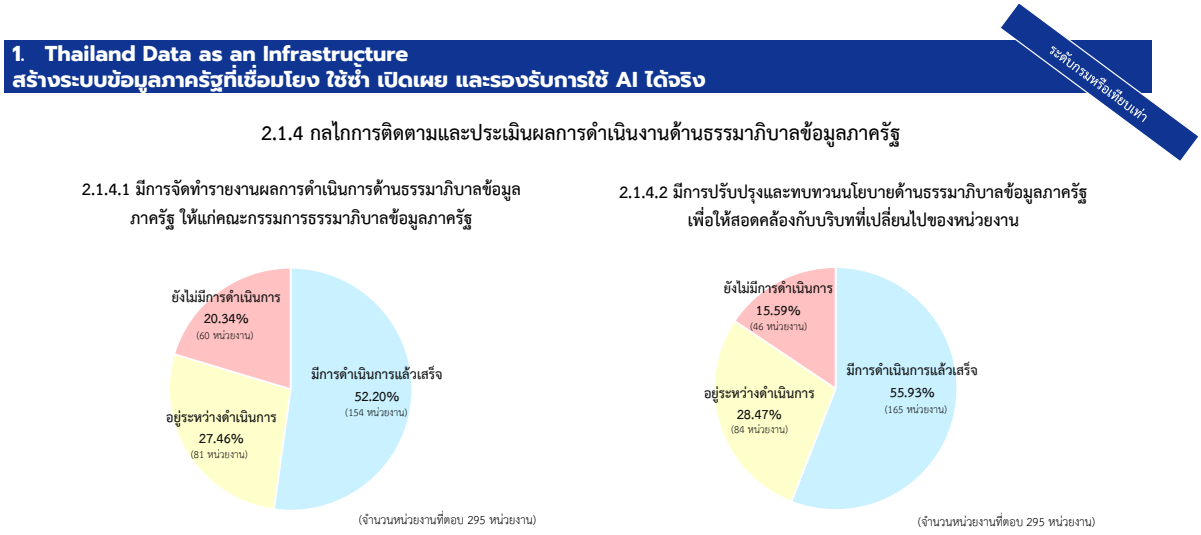
1. Thailand Data as an Infrastructure
สร้างระบบข้อมูลภาครัฐที่เชื่อมโยง ใช้ซ้ำ เปิดเผย และรองรับการใช้ AI ได้จริง

ระดับจังหวัด

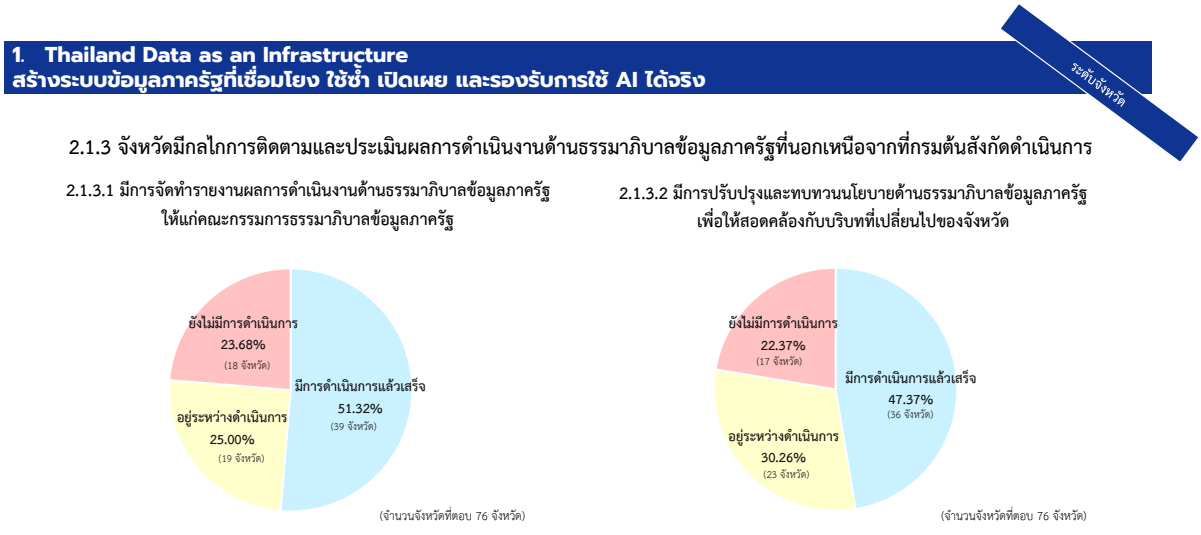


ในภาพรวม ตัวชี้วัดที่ 2 กระบวนการพัฒนาด้วยข้อมูล (Data-driven Practices) จังหวัดมีสัดส่วนที่มีความพร้อมฯ ในระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 38.16 และตัวชี้วัดย่อย Open Data เป็นตัวชี้วัดย่อยที่จังหวัดมีความโดดเด่นมากที่สุด เนื่องจากทุกจังหวัดมีสัดส่วนความพร้อมฯ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) เมื่อเทียบกับตัวชี้วัดย่อยอื่น อยู่ที่ร้อยละ 100 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความโดดเด่นในการดำเนินการและ

ปฏิบัติการด้านข้อมูลเปิดภาครัฐ และตัวชี้วัดย่อย Shareable Data เป็นตัวชี้วัดย่อยที่จังหวัดมีความโดดเด่นน้อยที่สุด เนื่องจาก มีสัดส่วนความพร้อมฯ ในระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) มากที่สุด เมื่อเทียบกับตัวชี้วัดอื่น อยู่ที่ร้อยละ 40.79 จึงเป็นเป้าประสงค์ที่จะส่งเสริมการดำเนินการด้านการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล

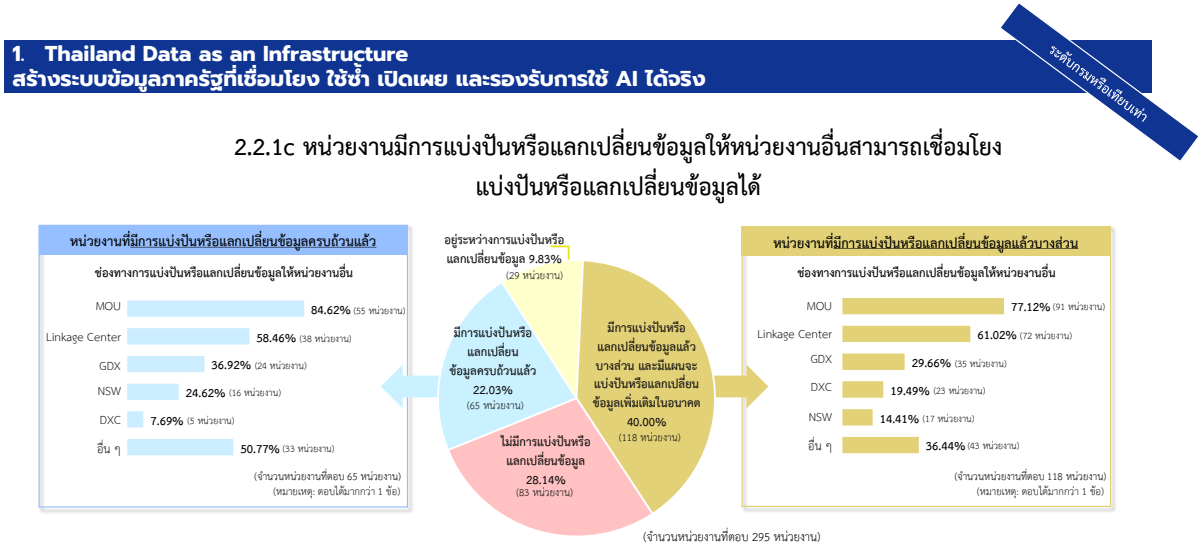


เมื่อพิจารณากลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ พบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ให้แก่คณะกรรมการธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐแล้วเสร็จ ร้อยละ 52.20 อยู่ระหว่างดำเนินการร้อยละ 27.46 และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 20.34 และหน่วยงานมีการปรับปรุงและทบทวนนโยบายด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนไปของหน่วยงาน แล้วเสร็จ ร้อยละ 55.93 อยู่ระหว่างดำเนินการร้อยละ 28.47 และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 15.59

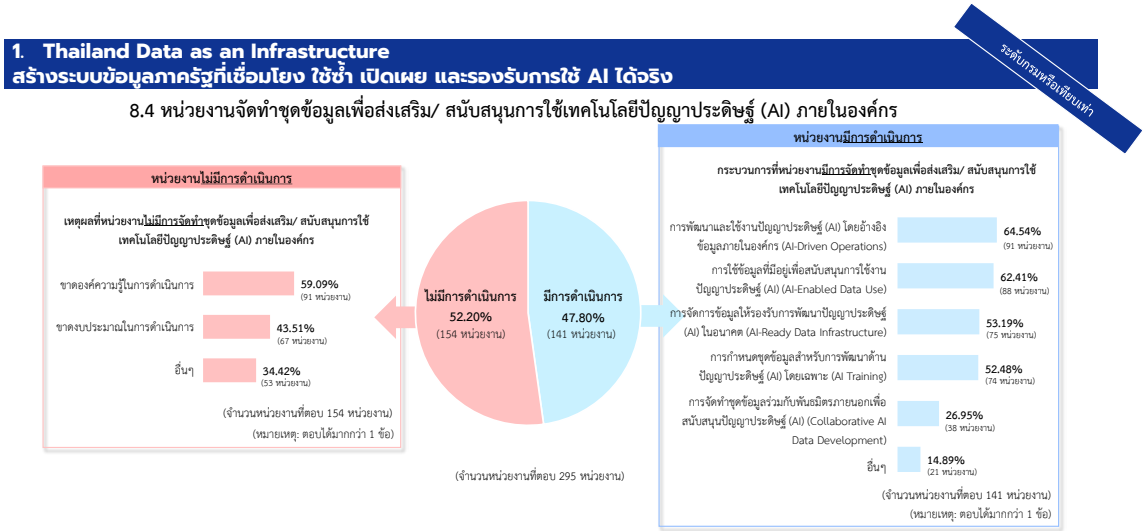


ในมิติด้านการจัดทำกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ พบว่า ทั้งหน่วยงานระดับกรมและระดับจังหวัดเกือบครึ่งที่ยังไม่มีการดำเนินการ หรืออยู่ระหว่างการดำเนินการ โดยจังหวัดมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินการด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ให้แก่

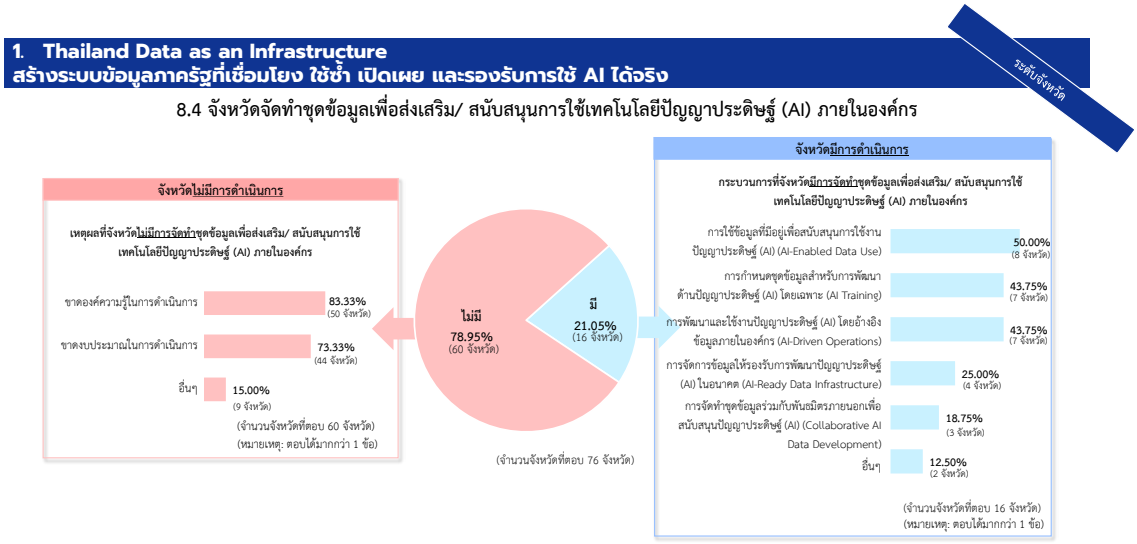
คณะกรรมการธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ร้อยละ 51.32 และมีการปรับปรุงและทบทวนนโยบายด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนไปของหน่วยงาน ร้อยละ 47.37



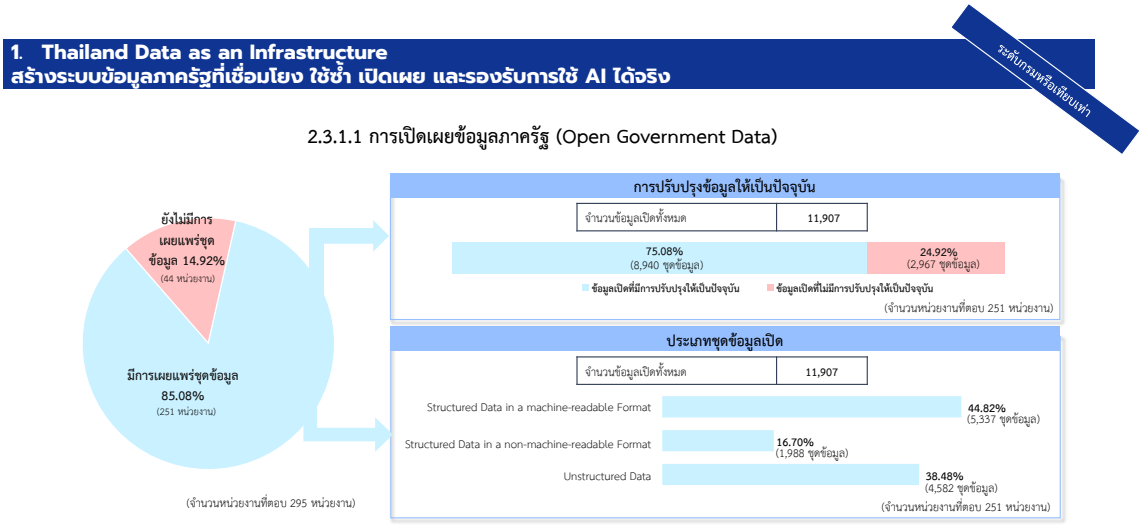
เมื่อพิจารณาการดำเนินการด้านการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลให้หน่วยงานอื่นให้หน่วยงานอื่นสามารถเชื่อมโยงแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ พบว่า มีหน่วยงานระดับกรมเพียง ร้อยละ 22.03 เท่านั้นที่มีการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลได้อย่างครบถ้วน



จากผลการศึกษาการจัดทำชุดข้อมูลเพื่อส่งเสริม/ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ภายในองค์กร พบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการดำเนินการจัดทำชุดข้อมูลเพื่อส่งเสริม/ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ภายในองค์กร ร้อยละ 47.80 โดยหน่วยงานส่วนใหญ่มีการพัฒนาและใช้งานปัญญาประดิษฐ์ (AI) โดยอ้างอิงข้อมูลภายในองค์กร (AI-Driven Operations) ร้อยละ 64.54 ขณะที่หน่วยงานที่ไม่มีการดำเนินการจัดทำชุดข้อมูลเพื่อส่งเสริม/ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ภายในองค์กร อยู่ที่ร้อยละ 52.20 โดยหน่วยงานส่วนใหญ่ไม่มีการดำเนินงานเนื่องจาก ขาดองค์ความรู้ในการดำเนินการ ร้อยละ 59.09



ในขณะที่หน่วยงานระดับจังหวัดมีการดำเนินการจัดทำชุดข้อมูลเพื่อส่งเสริม/ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ภายในองค์กร ร้อยละ 21.05 ซึ่งมีการดำเนินการใน 3 ประเด็นอันดับสูงสุด คือ การใช้ข้อมูลที่มีอยู่เพื่อสนับสนุนการใช้งานปัญญาประดิษฐ์ (AI) (AI-Enabled Data Use) การกำหนดชุดข้อมูลสำหรับการพัฒนาด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI) โดยเฉพาะ (AI Training) และการพัฒนาและใช้งานปัญญาประดิษฐ์ (AI) โดยอ้างอิงข้อมูลภายในองค์กร (AI-Driven Operations) ตามลำดับ

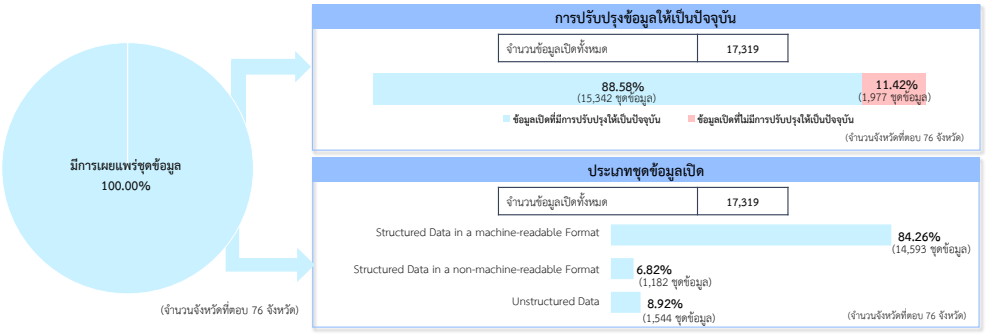


จากผลการสำรวจในมิติด้านการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Government Data) พบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการเผยแพร่ชุดข้อมูลแล้ว ร้อยละ 85.08 และยังไม่มีการเผยแพร่ชุดข้อมูล ร้อยละ 14.92 โดยหน่วยงานได้มีการปรับปรุงข้อมูลเปิดให้เป็นปัจจุบัน จำนวน 8,940 ชุดข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 75.08 ในขณะที่ สัดส่วนประเภทข้อมูลเปิดแบ่งออกเป็น Structured Data in a machine-readable Format ร้อยละ 44.82 Structured Data in a non-machine-readable Format ร้อยละ 16.70 และ Unstructured Data ร้อยละ 38.48

1. Thailand Data as an Infrastructure
สร้างระบบข้อมูลภาครัฐที่เชื่อมโยง ใช้ซ้ำ เปิดเผย และรองรับการใช้ AI ได้จริง

ระดับจังหวัด

2.3.1.1 จังหวัดมีการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Government Data) นอกเหนือจากกรมต้นสังกัดดำเนินการ



สำหรับหน่วยงานระดับจังหวัด พบว่า ทุกจังหวัดมีการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Government Data) คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยมีจำนวนข้อมูลเปิดทั้งหมด 17,319 ชุดข้อมูล ซึ่งมีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันแล้ว ร้อยละ 88.58 และประเภทข้อมูลที่จังหวัดเลือกใช้มากที่สุด คือ Structured Data in a machine-readable Format ร้อยละ 84.26

นอกจากข้อมูลที่ได้รับจากผลการสำรวจระดับความพร้อมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 แล้ว จากการศึกษากรอบแนวคิดในระดับสากล พบว่า องค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organisation for Economic Co-operation and Development) หรือ OECD เน้นย้ำถึงแนวคิด "ภาคส่วนภาครัฐที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (Data-driven public sector)" เป็นมิติสำคัญ โดยหน่วยงานภาครัฐต้องมีการเสริมสร้างธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ และเพิ่มการเข้าถึงและการแบ่งปันข้อมูล นอกจากนี้ องค์การสหประชาชาติ (United Nations)[7] หรือ UN ได้มีการระบุถึง "การให้ความสำคัญกับข้อมูล (Data Centricity)" เพื่อเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาบริการและแอปพลิเคชันดิจิทัล โดยมีแนวคิด "แหล่งข้อมูลเดียวที่น่าเชื่อถือ (Single Source of Truth - SSOT)" เป็นหลักปฏิบัติในการรวมศูนย์และสร้างความน่าเชื่อถือของข้อมูลภาครัฐ อย่างไรก็ตาม แม้หลายประเทศจะมีการนำ Open Data มาใช้ แต่ยังคงเผชิญความท้าทายในการผลักดันให้เกิดการใช้งานจริง เช่น การมีนโยบายสนับสนุนการใช้งานที่ยังจำกัด[8]

ดังนั้น ในมิติด้านสร้างระบบข้อมูลภาครัฐที่เชื่อมโยง ใช้ซ้ำ เปิดเผย และรองรับการใช้ AI ได้จริงจึงเสนอแนะให้หน่วยงานภาครัฐเสริมสร้างธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐให้เข้มแข็ง ส่งเสริมการเปิดเผยและใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อสร้างมูลค่าสาธารณะ และบูรณาการข้อมูลเพื่อขับเคลื่อนการตัดสินใจและการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งหมด 4 ด้าน ดังนี้

[7] OECD (2020), The OECD Digital Government Policy Framework: Six Dimensions of a Digital Government, OECD Public Governance Policy Papers.

[8] United Nations Department of Economic and Social Affairs. (2024). United Nations E-Government Survey 2024: Accelerating digital transformation for sustainable development.

1. Thailand Data as an Infrastructure
สร้างระบบข้อมูลภาครัฐที่เชื่อมโยง ใช้ซ้ำ เปิดเผย และรองรับการใช้ AI ได้จริง

1.1 ยกระดับการจัดทำข้อมูลธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance)



- หน่วยงานรัฐควรพิจารณาจัดตั้งกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐของหน่วยงาน โดยมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งปรับปรุงและทบทวนนโยบายด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทและความเปลี่ยนแปลงของหน่วยงาน
- หน่วยงานรัฐควรพิจารณาจัดประเภทชุดข้อมูลตามหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานอื่น ตลอดจนเอื้อต่อการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ

1.2 ส่งเสริมการจัดทำ Data Roadmap เพื่อให้การบริหารและใช้ประโยชน์ข้อมูลเป็นไปอย่างมีทิศทาง โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และพร้อมรองรับการพัฒนา AI ในอนาคต



- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ควรกำหนดชุดข้อมูลที่ประเทศจำเป็นต้องใช้เป็นกลไกขับเคลื่อนในภาพรวม พร้อมทั้งเผยแพร่ให้หน่วยงานภาครัฐนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา Data Roadmap เพื่อกำหนดทิศทางที่ชัดเจนในการจัดเก็บ พัฒนา และใช้ประโยชน์จากชุดข้อมูลภาครัฐให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีมาตรฐาน และสอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงาน
- หน่วยงานรัฐควรพิจารณาจัดทำและพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) โดยอาจดำเนินการจัดทำและพัฒนาชุดข้อมูลร่วมกับพันธมิตรภายนอก เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในสาขาต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

- **ยกระดับการจัดทำข้อมูลธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance)** โดยหน่วยงานรัฐควรพิจารณาจัดตั้งกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐของหน่วยงาน โดยมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งปรับปรุงและทบทวนนโยบายด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทและความเปลี่ยนแปลงของหน่วยงาน โดยเฉพาะการพิจารณาจัดตั้งกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐอย่างเป็นระบบ โดยอ้างอิงตามกรอบมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรฐานธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐของสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) เป็นต้น ทั้งนี้ หน่วยงานควรจัดทำรายงานผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการปรับปรุงและทบทวนนโยบายอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตลอดจนดำเนินการจำแนกประเภทข้อมูลและกำหนดมาตรการคุ้มครองที่เหมาะสม รวมถึงพัฒนาเครื่องมือสนับสนุน เช่น Data Catalogue และ Dashboard เพื่อยกระดับประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และความสามารถในการตรวจสอบได้ อันจะนำไปสู่การบูรณาการข้อมูลภาครัฐ การยกระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณะ และการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัลอย่างยั่งยืน

  ในขณะเดียวกันหน่วยงานรัฐควรพิจารณาจัดประเภทชุดข้อมูลตามหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานอื่น ตลอดจนเอื้อต่อการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ โดยหน่วยงานรัฐควรพิจารณาดำเนินการจัดประเภทชุดข้อมูลให้สอดคล้องกับมาตรฐานธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ตามแนวทางของสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) โดยกำหนดชั้นข้อมูลที่ชัดเจน เช่น ข้อมูลสาธารณะ ข้อมูลใช้ภายใน ข้อมูลจำกัดการเข้าถึง และข้อมูลอ่อนไหว พร้อมทั้งจัดทำบัญชีข้อมูล (Data Catalogue) และทะเบียนข้อมูล

(Metadata Registry) ของหน่วยงาน เพื่อรองรับการบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพในการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานอื่น ตลอดจนเอื้อต่อการเชื่อมโยงข้อมูลภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ อันจะสนับสนุนการบูรณาการข้อมูลและการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลในภาพรวมของประเทศอย่างยั่งยืน

- **ส่งเสริมการจัดทำ Data Roadmap เพื่อให้การบริหารและใช้ประโยชน์ข้อมูลเป็นไปอย่างมีทิศทาง โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และพร้อมรองรับการพัฒนา AI ในอนาคต** โดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ควรกำหนดชุดข้อมูลที่ประเทศจำเป็นต้องใช้เป็นกลไกขับเคลื่อนในภาพรวม พร้อมทั้งเผยแพร่ให้หน่วยงานภาครัฐนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา Data Roadmap เพื่อกำหนดทิศทางที่ชัดเจนในการจัดเก็บ พัฒนา และใช้ประโยชน์จากชุดข้อมูลภาครัฐให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีมาตรฐาน และสอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงาน โดยต้องมีการกำหนดทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจน ทั้งในด้านการจัดเก็บ การบูรณาการ การพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลภาครัฐ ทั้งนี้ แผนดังกล่าวควรมีเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ครอบคลุมการยกระดับคุณภาพข้อมูลตามหลัก Data Quality การสร้างมาตรฐานกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูล การจัดทำบัญชีข้อมูล (Data Catalogue) และการสนับสนุนการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้การบริหารจัดการข้อมูลของหน่วยงานมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสอดคล้องกับภารกิจหลัก ตลอดจนเอื้อต่อการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศอย่างยั่งยืน

  หน่วยงานรัฐควรพิจารณาจัดทำและพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) โดยอาจดำเนินการจัดทำและพัฒนาชุดข้อมูลร่วมกับพันธมิตรภายนอก เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในสาขาต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน โดยการจัดทำชุดข้อมูลดังกล่าวควรคำนึงถึงคุณภาพ ความถูกต้อง ครบถ้วน ความปลอดภัย และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตลอดจนการกำหนด Metadata และ Data Catalogue ที่ชัดเจน เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงและนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ หน่วยงานควรมีการพัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม เพื่อร่วมกันพัฒนา Open Data และ AI Training Dataset ที่ตอบสนองต่อการวิจัย การพัฒนา และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี AI ในสาขาต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การยกระดับขีดความสามารถของภาครัฐ การส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล และการสร้างประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและประเทศโดยรวม

1. Thailand Data as an Infrastructure
สร้างระบบข้อมูลภาครัฐที่เชื่อมโยง ใช้ซ้ำ เปิดเผย และรองรับการใช้ AI ได้จริง

1.3 ยกระดับกิจกรรมการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเปิดภาครัฐ ผ่านการจัด Hackathon/Challenge



- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) และหน่วยงานกลางที่เกี่ยวข้อง ควรยกระดับเว็บไซต์ที่รวบรวมการจัดกิจกรรม Hackathon หรือ Challenge ที่ใช้ประโยชน์จากชุดข้อมูลเปิดภาครัฐที่หน่วยงานต่างๆ จัด ไว้ในที่เดียว พร้อมสนับสนุนด้วย micro-grant หรือทุนพัฒนาเบื้องต้น รวมทั้งออกแบบเส้นทางต่อเนื่องหลังการแข่งขัน (post-hack adoption) เพื่อคัดเลือกผลงานที่มีประสิทธิผลนำไปต่อยอดเป็นโครงการนำร่องภายในหน่วยงาน โดยกำหนดกลไกกำกับคุณภาพ เช่น เกณฑ์ประเมินผลลัพธ์เชิงบริการ และการทดสอบความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัว ส่งผลให้เกิดต้นแบบนวัตกรรมที่แก้ไขปัญหาได้จริง

1.4 ปรับเปลี่ยนแนวทางการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐจากการ "เปิดเท่าที่มี" เป็นเปิดตามความต้องการของผู้ใช้งาน (User Centric Open data) และยกระดับกลไกการร้องขอข้อมูลเปิดภาครัฐ



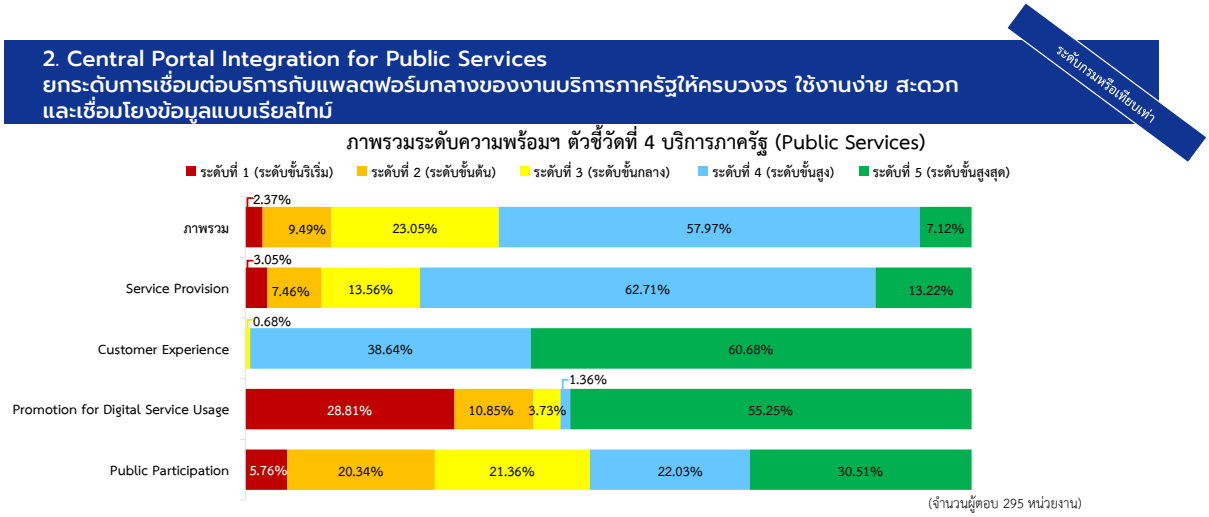
- หน่วยงานรัฐควรปรับแนวทางการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐจากรูปแบบ "เปิดเท่าที่มี" ไปสู่การเปิดข้อมูลตามความต้องการของผู้ใช้งาน (User-Centric Open Data) พร้อมทั้งปรับปรุงชุดข้อมูลเปิดภาครัฐให้มีความเป็นปัจจุบัน และยกระดับชุดข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบข้อมูลเชิงโครงสร้าง (Structured Data) ที่สามารถอ่านและประมวลผลโดยคอมพิวเตอร์ (Machine-Readable Format)
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ควรยกระดับกลไกการร้องขอข้อมูลเปิดภาครัฐ ที่ data.go.th โดยมีกระบวนการคัดกรองที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และกำหนดเวลาการให้บริการ (SLA) อย่างชัดเจน ครอบคลุมตั้งแต่การรับคำขอ การประเมินความเสี่ยง การกำหนดเวลาเผยแพร่ จนถึงการแจ้งผล พร้อมทั้งเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการต่อสาธารณะ
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ควรผลักดันให้หน่วยงานเจ้าของข้อมูลเปิดเผยชุดข้อมูลที่สำคัญ ตามความต้องการของผู้ใช้งานเพื่อให้เกิดการนำไปใช้งานจริง โดยร่วมมือกับคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลเพื่อติดตามการเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับส่วนกลางและระดับจังหวัด
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ควรส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลตามรายชื่อชุดข้อมูลสำคัญ (List of Data) ที่ได้มีการจัดทำไว้อย่างเป็นรูปธรรม กำหนดกลไกด้านแรงจูงใจและการวัดผล โดยไม่ใช่เพียงการเปิดเผย Open Data เท่านั้น แต่ต้องเป็นข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้อง และยกระดับสู่ข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์เชิงสถิติในเบื้องต้น เพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

- **ยกระดับกิจกรรมการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเปิดภาครัฐ ผ่านการจัด Hackathon/Challenge** โดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) และหน่วยงานกลางที่เกี่ยวข้อง ควรยกระดับเว็บไซต์ที่รวบรวมการจัดกิจกรรม Hackathon หรือ Challenge ที่ใช้ประโยชน์จากชุดข้อมูลเปิดภาครัฐที่หน่วยงานต่างๆ จัด ไว้ในที่เดียว พร้อมสนับสนุนด้วย micro-grant หรือทุนพัฒนาเบื้องต้น รวมทั้งออกแบบเส้นทางต่อเนื่องหลังการแข่งขัน (post-hack adoption) เพื่อคัดเลือกผลงานที่มีประสิทธิผลนำไปต่อยอดเป็นโครงการนำร่องภายในหน่วยงาน โดยกำหนดกลไกกำกับคุณภาพ เช่น เกณฑ์ประเมินผลลัพธ์เชิงบริการ และการทดสอบความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัว ส่งผลให้เกิดต้นแบบนวัตกรรมที่แก้ไขปัญหาได้จริง
- **ปรับเปลี่ยนแนวทางการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐจากการ "เปิดเท่าที่มี" เป็นเปิดตามความต้องการของผู้ใช้งาน (User Centric Open data) และยกระดับกลไกการร้องขอข้อมูลเปิดภาครัฐ** โดย หน่วยงานรัฐควรปรับแนวทางการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐจากรูปแบบ "เปิดเท่าที่มี" ไปสู่การเปิดข้อมูลตามความต้องการของผู้ใช้งาน (User-Centric Open Data) พร้อมทั้งปรับปรุงชุดข้อมูลเปิดภาครัฐให้มีความเป็นปัจจุบัน และยกระดับชุดข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบข้อมูลเชิงโครงสร้าง (Structured Data) ที่สามารถอ่านและประมวลผลโดยคอมพิวเตอร์ (Machine-Readable Format) พร้อมกันนี้ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ควรยกระดับกลไกการร้องขอข้อมูลเปิดภาครัฐ ที่ data.go.th โดยมีกระบวนการคัดกรองที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และกำหนดเวลาการให้บริการ (SLA) อย่างชัดเจน ครอบคลุมตั้งแต่การรับคำขอ การประเมินความเสี่ยง การกำหนดเวลาเผยแพร่ จนถึงการแจ้งผล พร้อมทั้งเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการต่อสาธารณะ

  ในขณะเดียวกัน สพร. ควรผลักดันให้หน่วยงานเจ้าของข้อมูลเปิดเผยชุดข้อมูลที่สำคัญ ตามความต้องการของผู้ใช้งานเพื่อให้เกิดการนำไปใช้งานจริง ทั้งในระดับส่วนกลางและ

ระดับจังหวัด โดยร่วมมือกับคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล และส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลตามรายชื่อชุดข้อมูลสำคัญ (List of Data) ที่ได้มีการจัดทำไว้อย่างเป็นรูปธรรม กำหนดกลไกด้านแรงจูงใจและการวัดผล โดยไม่ใช่เพียงการเปิดเผย Open Data เท่านั้น แต่ต้องเป็นข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้อง และผ่านการวิเคราะห์เชิงสถิติในเบื้องต้น เพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

2. ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์ (Central Portal Integration for Public Services)

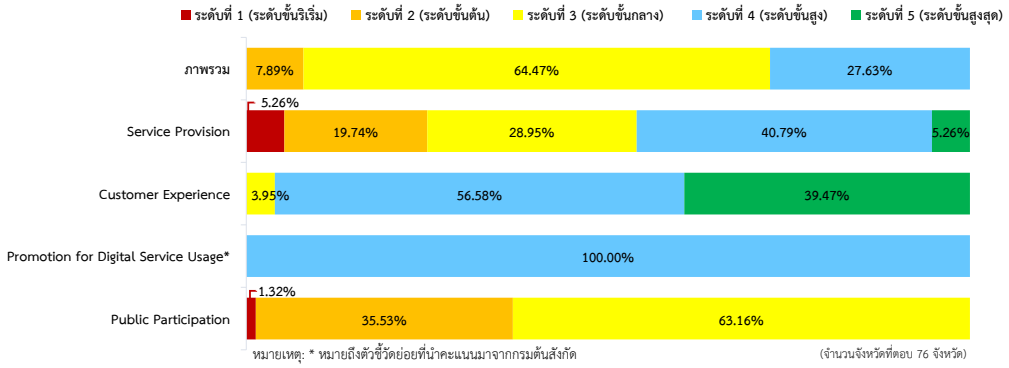


ในภาพรวม ตัวชี้วัดที่ 4 บริการภาครัฐ (Public Services) หน่วยงานระดับกรม หรือเทียบเท่า มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 57.97 และตัวชี้วัดย่อย Customer Experience เป็นตัวชี้วัดย่อยที่หน่วยงานมีความโดดเด่นมากที่สุด เนื่องจาก มีสัดส่วนระดับความพร้อมระดับที่ 5 (ระดับขั้นสูงสุด) มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 60.68 และมีสัดส่วนความพร้อมตั้งแต่ระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) ขึ้นไปมากที่สุด เมื่อเทียบกับตัวชี้วัดย่อยอื่น อยู่ที่ร้อยละ 100.00 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าหน่วยงานระดับกรม หรือเทียบเท่ามีความโดดเด่นในด้านการออกแบบเว็บไซต์สำหรับผู้ใช้งาน และตัวชี้วัดย่อย Promotion for Digital Service Usage เป็นตัวชี้วัดย่อยที่หน่วยงานมีความโดดเด่นน้อยที่สุด เนื่องจาก เป็นตัวชี้วัดที่หน่วยงานมีสัดส่วนความพร้อมในช่วงระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) และระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) มากที่สุดเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดอื่น อยู่ที่ร้อยละ 39.66 จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ควรจะส่งเสริมให้ภาคส่วนต่างๆ ใช้บริการของหน่วยงานผ่านช่องทางดิจิทัลมากยิ่งขึ้น

2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

ระดับจังหวัด

ภาพรวมระดับความพร้อมฯ ตัวชี้วัดที่ 4 บริการภาครัฐ (Public Services)



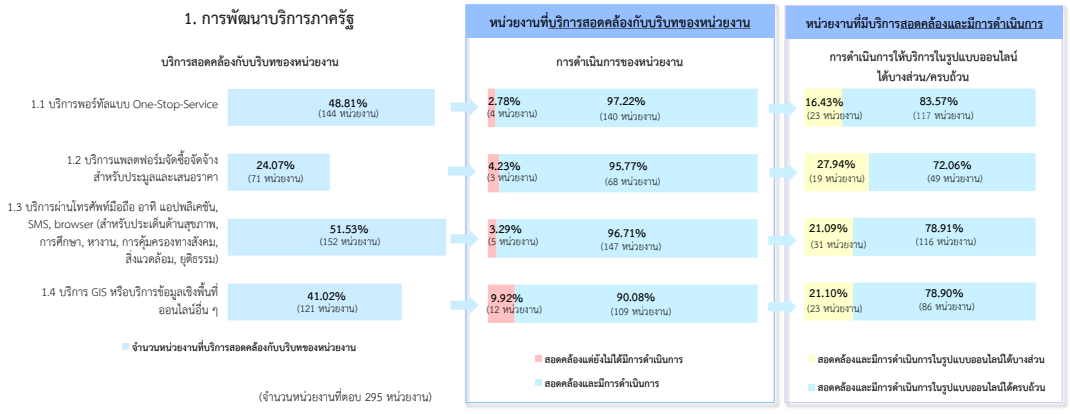
หมายเหตุ: * หมายถึงตัวชี้วัดย่อยที่นำคะแนนมาจากกรมต้นสังกัด (จำนวนจังหวัดที่ตอบ 76 จังหวัด)

ในขณะที่ ผลการสำรวจของหน่วยงานระดับจังหวัด ซึ่งถึงแม้ว่าหน่วยงานระดับจังหวัดมีการดำเนินการด้านประชาสัมพันธ์ให้มีการใช้บริการดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ (Promotion for Digital Service Usage) อยู่ในระดับขั้นสูงทั้งหมด แต่มีการดำเนินการด้านบริการภาครัฐ (Service Provision) และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation)อยู่ในระดับริเริ่มและระดับขั้นต้นอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับผลการสำรวจของหน่วยงานระดับกรม

2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

ระดับกรมหรือเทียบเท่า

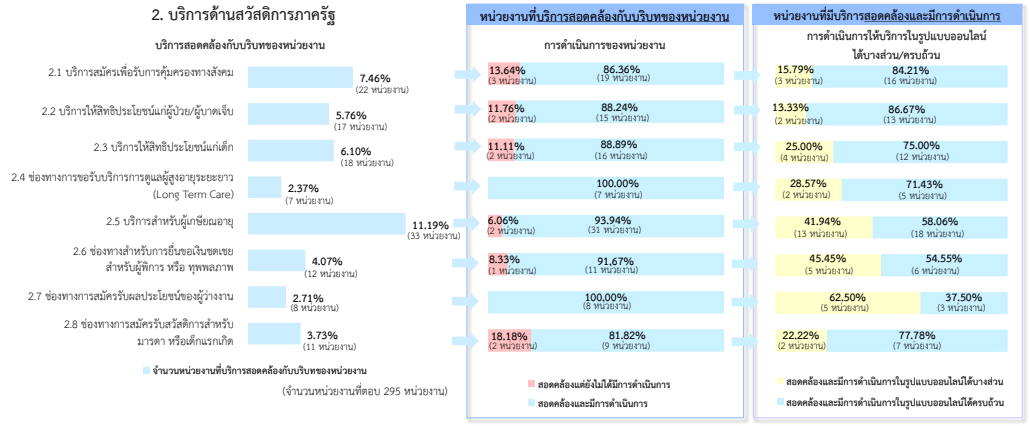
4.3.1 บริการหลักของหน่วยงานที่มีการประกาศช่องทาง ทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 10 พ.ร.บ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มีบริการใดบ้างที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานท่าน



ระดับกรมหรือเทียบเท่า

2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

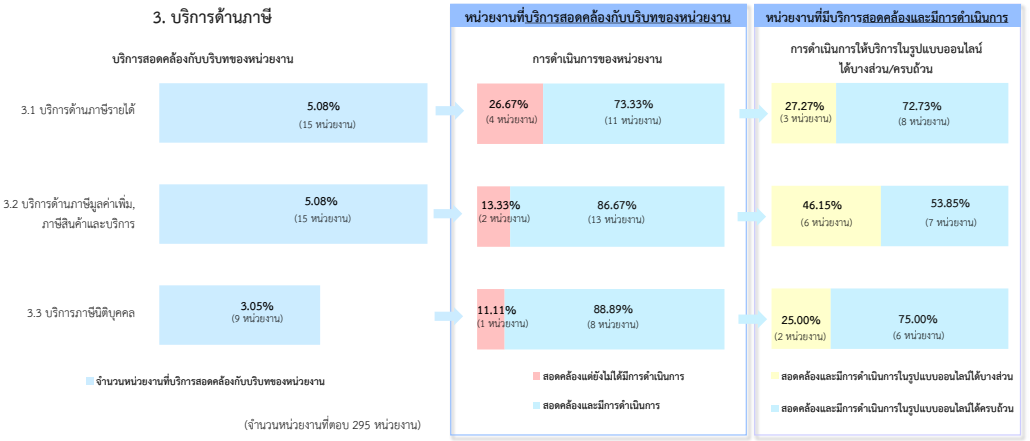
4.3.1 บริการหลักของหน่วยงานที่มีการประกาศช่องทาง ทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 10 พ.ร.บ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มีบริการใดบ้างที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานท่าน



ระดับกรมหรือเทียบเท่า

2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

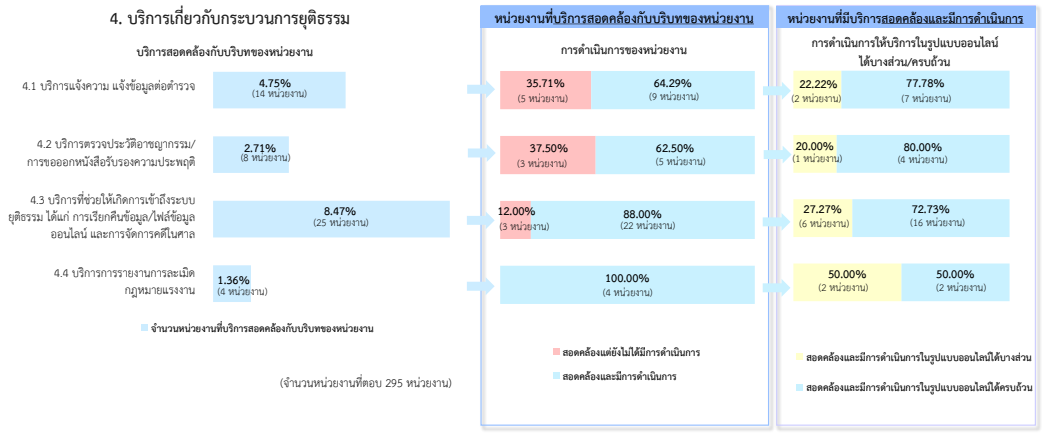
4.3.1 บริการหลักของหน่วยงานที่มีการประกาศช่องทาง ทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 10 พ.ร.บ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มีบริการใดบ้างที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานท่าน



2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

ระดับกรมหรือเทียบเท่า

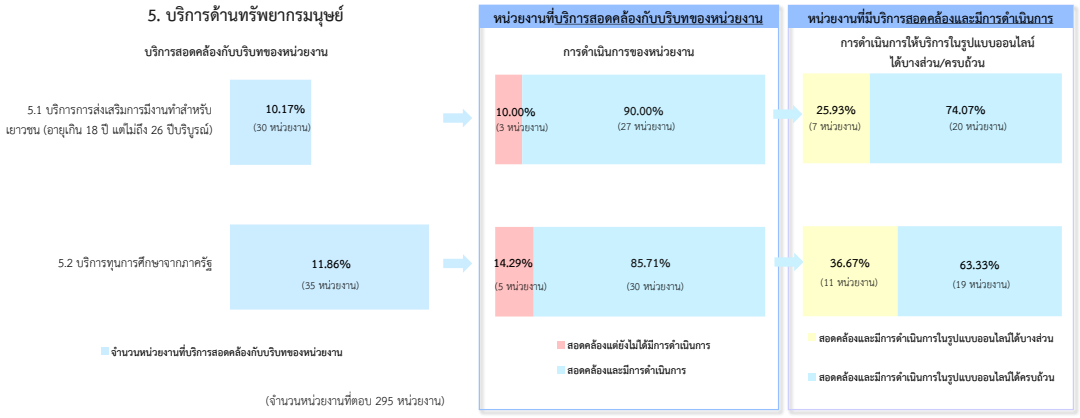
4.3.1 บริการหลักของหน่วยงานที่มีการประกาศช่องทาง ทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 10 พ.ร.บ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มีบริการใดบ้างที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานท่าน



2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

ระดับกรมหรือเทียบเท่า

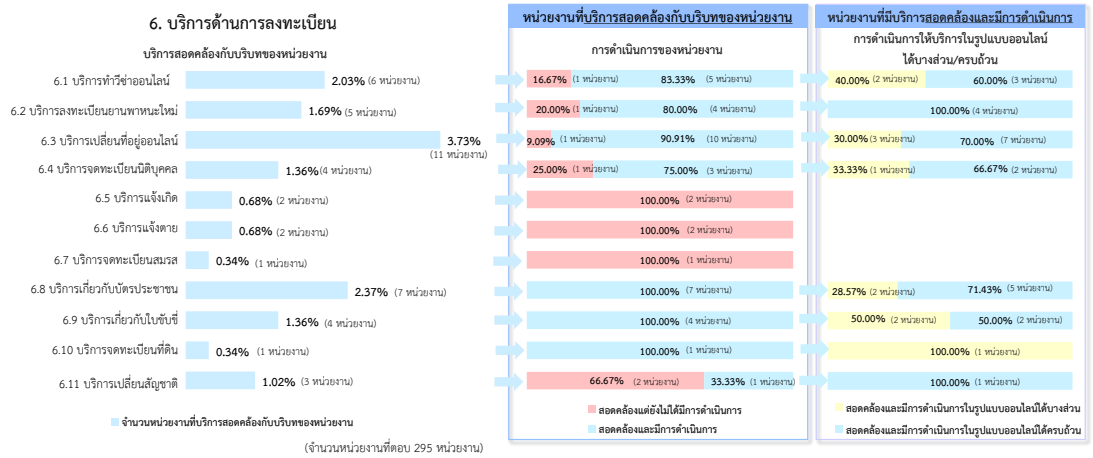
4.3.1 บริการหลักของหน่วยงานที่มีการประกาศช่องทาง ทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 10 พ.ร.บ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มีบริการใดบ้างที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานท่าน



ระดับกรมหรือเทียบเท่า

2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

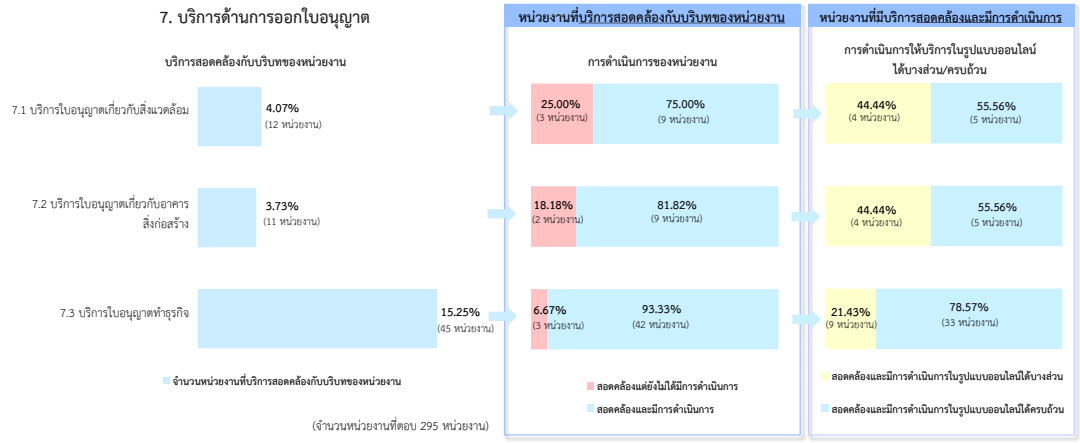
4.3.1 บริการหลักของหน่วยงานที่มีการประกาศช่องทาง ทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 10 พ.ร.บ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มีบริการใดบ้างที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานท่าน



ระดับกรมหรือเทียบเท่า

2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

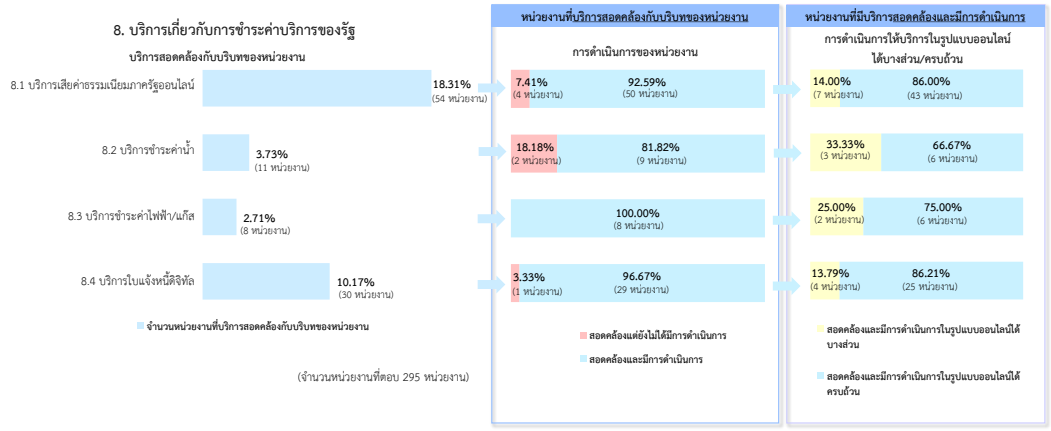
4.3.1 บริการหลักของหน่วยงานที่มีการประกาศช่องทาง ทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 10 พ.ร.บ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มีบริการใดบ้างที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานท่าน



2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

ระดับกรมหรือเทียบเท่า

4.3.1 บริการหลักของหน่วยงานที่มีการประกาศช่องทาง ทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 10 พ.ร.บ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มีบริการใดบ้างที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานท่าน

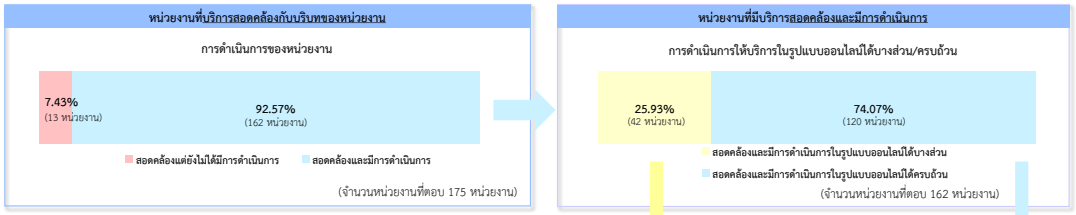


2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

ระดับกรมหรือเทียบเท่า

4.3.1 บริการหลักของหน่วยงานที่มีการประกาศช่องทาง ทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 10 พ.ร.บ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มีบริการใดบ้างที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานท่าน

9. บริการอื่น ๆ รวม 59.32% (หน่วยงานที่ตอบบริการอื่นๆ เพียงอย่างเดียว 48 หน่วยงาน หรือ 16.27%)



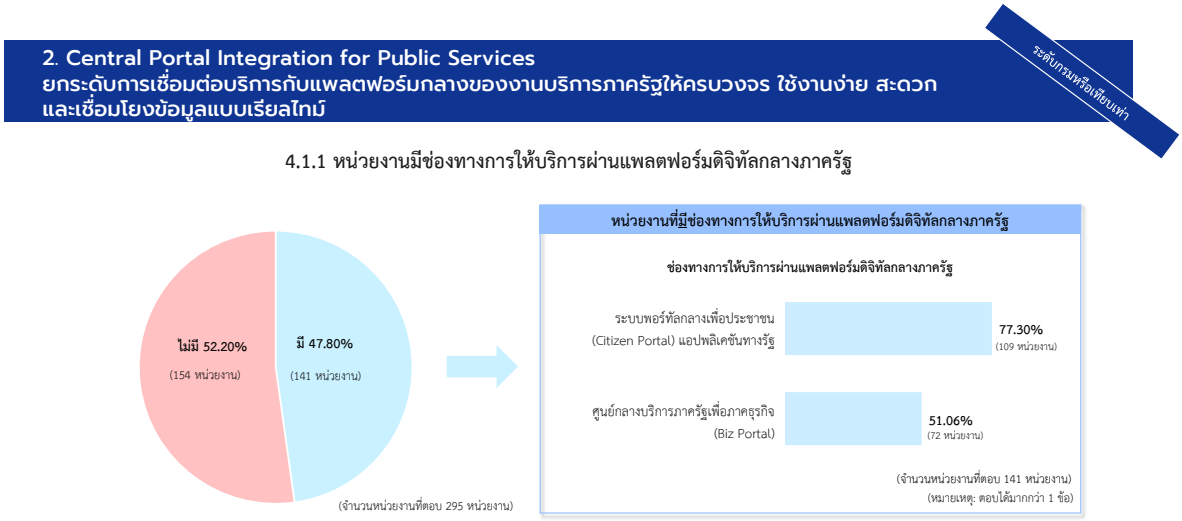
ตัวอย่างบริการอื่นๆที่โดดเด่น

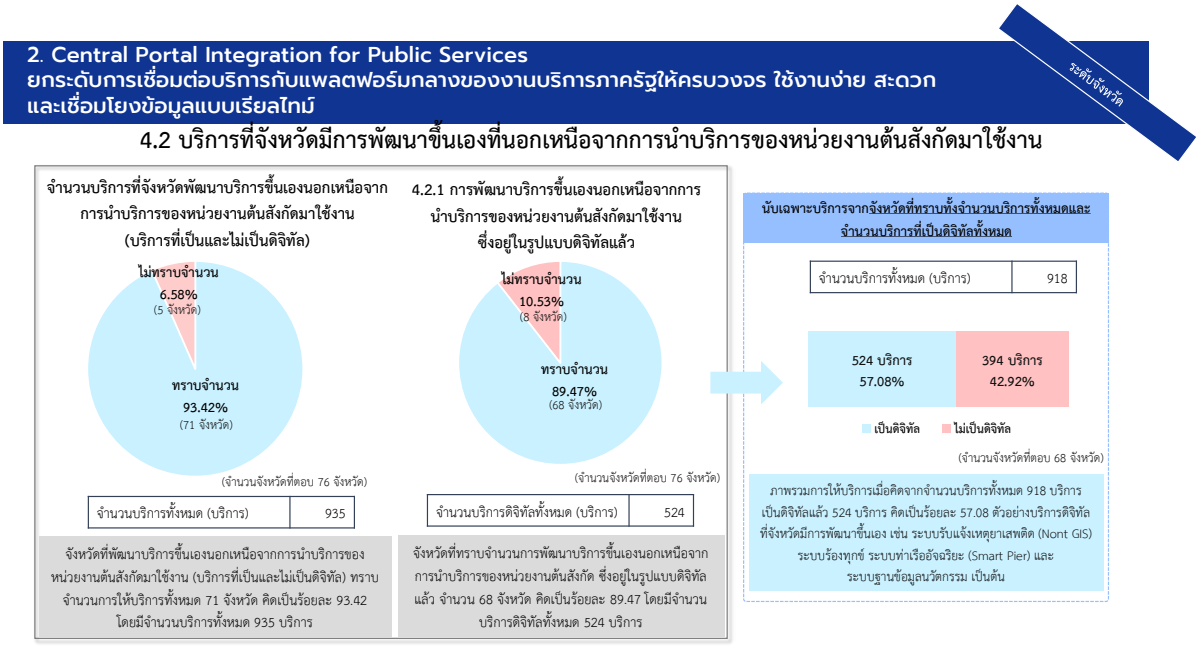
สอดคล้องและมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้บางส่วน	สอดคล้องและมีการดำเนินการในรูปแบบออนไลน์ได้ครบถ้วน
ระบบ VAT for Electronic Service (VES)	ระบบร้องเรียนการทุจริตเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์
ระบบลงทะเบียนรับข่าวสารสถานการณ์ไซเบอร์รายสัปดาห์ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	ระบบการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร
ระบบร้องเรียนต่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ระบบแจ้งข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ การสร้างความสามัคคีปรองดอง/ การปฏิรูปกฎหมาย/ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ให้ภาครัฐทราบ
แบบรับฟังความคิดเห็นการใช้งาน Dopa Citizen Service	ระบบบริหารสำนักงานอัตโนมัติ (e-Office) ของกรมการขนส่งทางราง
ระบบแจ้งเหตุฉุกเฉิน ในพื้นที่กองทัพเรือ	ระบบภูมิสารสนเทศเพื่อวิเคราะห์พื้นที่ประกอบการยื่นคำขออาชญาบัตรและคำขอประทานบัตร
ระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ (e-Service) สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล	ระบบการรับรองคุณภาพสถานพยาบาล
ศูนย์บริการประชาชนออนไลน์ ส.ป.ก.	คลังข้อมูลและความรู้ระบบสุขภาพ (Knowledge Bank)

ปัจจุบันบริการภาครัฐมีจำนวนมากและครอบคลุมหลากหลายมิติของการให้บริการ แต่ลักษณะการให้บริการยังคงกระจัดกระจายอยู่ในหลายหน่วยงาน การเข้าถึงข้อมูลหรือดำเนินการจึงมีความซับซ้อนและใช้เวลานาน ทั้งสำหรับประชาชนและภาคธุรกิจ ความท้าทายดังกล่าวสะท้อนถึงความจำเป็นในการสร้างระบบที่สามารถบูรณาการบริการของหน่วยงานเข้าด้วยกันบนแพลตฟอร์มกลาง เพื่อให้การเข้าถึงบริการมีความต่อเนื่อง ครบวงจร และสอดคล้องกับมาตรฐานการให้บริการสาธารณะในยุคดิจิทัล

จากการพิจารณาประเด็นที่หน่วยงานได้ประกาศช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 พบว่า แม้หน่วยงานส่วนใหญ่จะสามารถพัฒนาบริการให้อยู่ในรูปแบบออนไลน์ในระดับสูง แต่ก็ยังมีบางหน่วยงานที่สามารถให้บริการในรูปแบบ

ออนไลน์ได้เพียงบางส่วน ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความไม่สม่ำเสมอของการพัฒนา และยิ่งตอกย้ำความจำเป็นของการจัดทำแพลตฟอร์มกลางเพื่อยกระดับคุณภาพบริการภาครัฐอย่างทั่วถึง



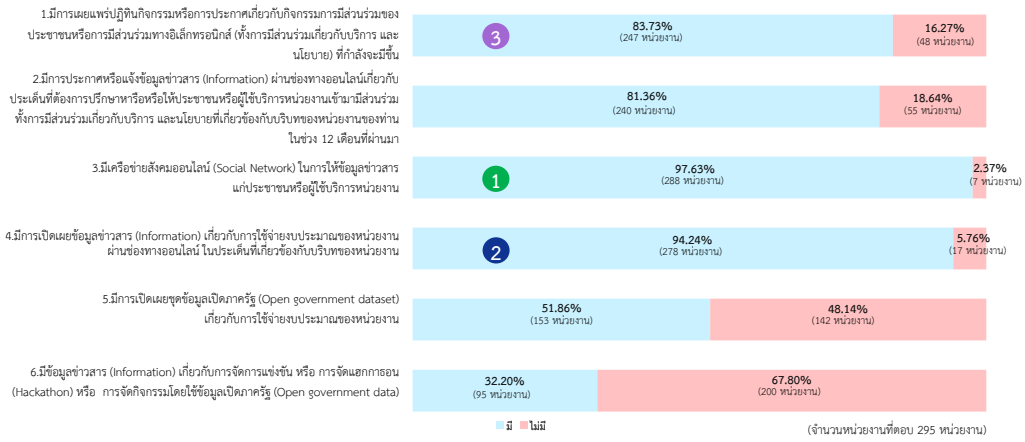


จากข้อมูลการสำรวจพบว่า หน่วยงานระดับกรมกว่าร้อยละ 52.20 ยังไม่มีช่องทางการให้บริการผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลกลางภาครัฐ และบริการที่จังหวัดมีการพัฒนาขึ้นเองกว่าร้อยละ 42.92 หรือ 394 บริการ จาก 918 บริการ ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล สถานการณ์นี้สะท้อนถึงความไม่ต่อเนื่องและการขาดการเชื่อมโยงระหว่างบริการของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งอาจส่งผลให้ประชาชนและภาคธุรกิจประสบความยุ่งยากในการเข้าถึงบริการ

2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

ระดับกรมหรือเทียบเท่า

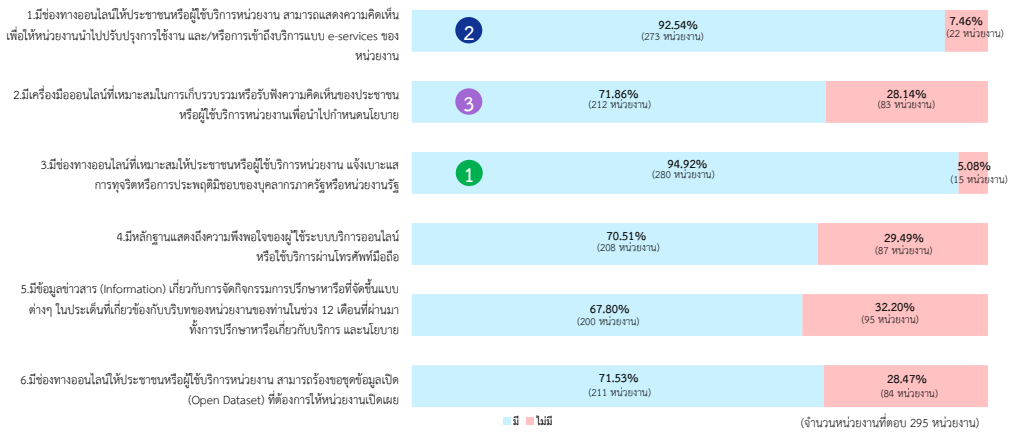
4.7 การให้ข้อมูล/จัดทำช่องทางการเข้าถึงข้อมูลสำหรับประชาชน (e-Information)



2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

ระดับกรมหรือเทียบเท่า

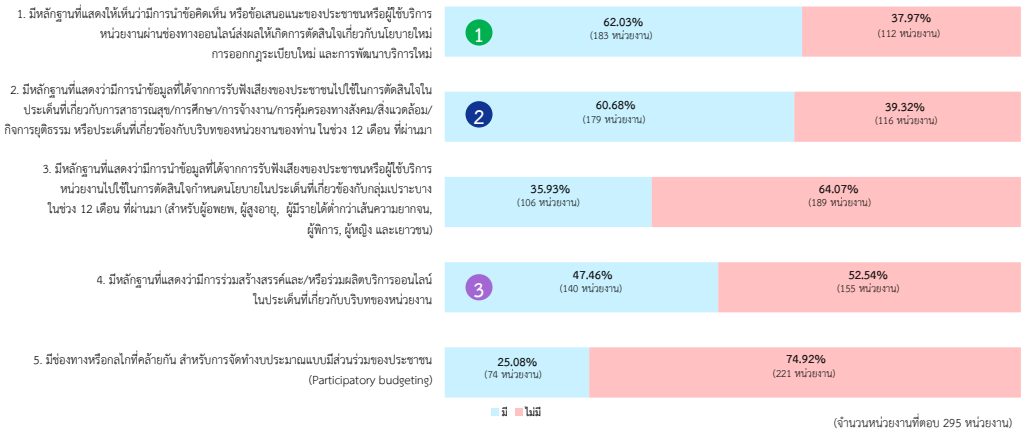
4.8 การแสดงความคิดเห็นของประชาชน (e-Consultation)



ระดับกรมหรือเทียบเท่า

2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

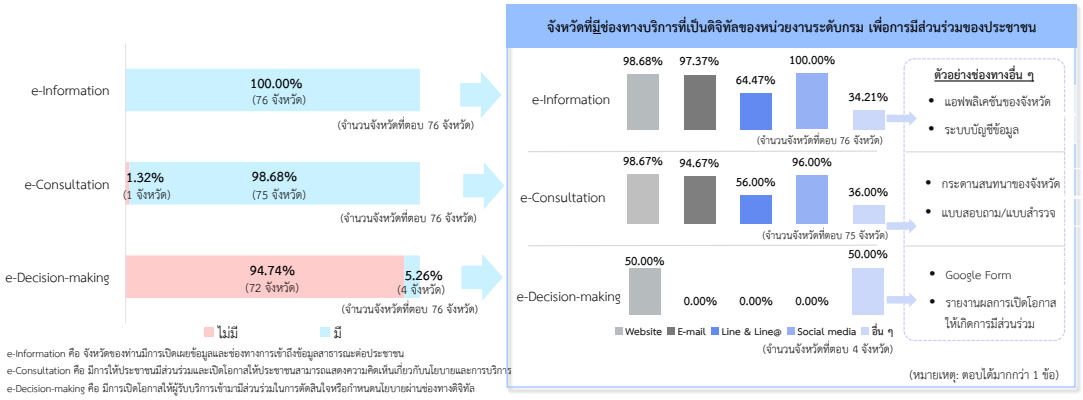
4.9 การร่วมเสนอทางเลือกหรือมีส่วนร่วมในการบริการต่าง ๆ ของภาครัฐ (e-Decision Making)



ระดับจังหวัด

2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

4.6 จังหวัดมีช่องทางบริการในการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการผ่านช่องทางดังต่อไปนี้ นอกเหนือจากกรมต้นสังกัดจัดหาให้



มิติด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) ในหน่วยงานระดับกรม พบว่า หน่วยงานระดับกรมมีการดำเนินการในด้านการให้ข้อมูล/จัดทำช่องทางการเข้าถึงข้อมูลสำหรับประชาชน (e-Information) และการแสดงความคิดเห็นของประชาชน (e-Consultation) ในระดับสูง สอดคล้องกับผลการสำรวจในระดับจังหวัดที่มีระดับสูงเช่นเดียวกัน แต่ในอีกด้านหนึ่ง ทั้งหน่วยงานระดับกรมและหน่วยงานระดับจังหวัด มีการดำเนินการในด้านการร่วมเสนอทางเลือกหรือมีส่วนร่วมในการบริการต่าง ๆ ของภาครัฐ (e-Decision Making) ในระดับต่ำ โดยมีส่วนใหญ่หน่วยงานระดับกรมไม่มีการดำเนินการมากกว่าร้อยละ 50 ซึ่งสอดคล้องกับหน่วยงานระดับจังหวัดที่ไม่มีการดำเนินการกว่าร้อยละ 90 แสดงให้เห็นถึงว่าทั้งหน่วยงานระดับกรมและหน่วยงานระดับจังหวัดยังขาดการดำเนินการในด้านการร่วมเสนอทางเลือกหรือมีส่วนร่วมในการบริการต่าง ๆ ของภาครัฐ (e-Decision Making) เป็นอย่างมาก

ดังนั้น ในมิติด้านยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์ จึงเสนอแนะให้หน่วยงานภาครัฐเสริมสร้างให้เกิดการสร้างมาตรฐานที่ยึดผู้ใช้งานเป็นศูนย์กลาง พร้อมทั้งเกิดการเชื่อมต่อบริการต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐ และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งหมด 3 ด้าน ดังนี้

2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

2.1 จัดทำและกำหนดมาตรฐานการออกแบบที่ยึดผู้ใช้งานเป็นศูนย์กลาง



- สำนักงานพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ควรร่วมกันกำหนดมาตรฐานการออกแบบ UX/UI สำหรับบริการภาครัฐออนไลน์ให้เป็นแบบเดียวกัน เช่น คู่มือการออกแบบประสบการณ์ผู้ใช้ (User Experience Design) รายการบริการทั้งหมด (Service List) และการออกแบบเนื้อหา (Content Design) ทั้งนี้ ควรสอดคล้องกับมาตรฐานสากล และรองรับกลุ่มเปราะบาง ผู้พิการและผู้สูงอายุ

2.2 เชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐ



- หน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจในการให้บริการควรเพิ่มช่องทางการให้บริการผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลกลางของภาครัฐ เพื่อเพิ่มความสะดวกและการเข้าถึงบริการ รวมทั้งส่งเสริมการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานเพื่อการให้บริการออนไลน์แบบ End-to-end
- สำนักงานคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (สคส.) ควรผลักดันให้มีการจัดทำกระบวนการประเมินผลกระทบด้านความเป็นส่วนตัว (Data Protection Impact Assessment: DPIA) Privacy Impact Assessment (PIA) และ Data Protection by design and by default เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการสากล พร้อมจัดทำแนวปฏิบัติในการดำเนินการสำหรับหน่วยงานต่างๆ

- **จัดทำมาตรฐานการออกแบบที่ยึดผู้ใช้งานเป็นศูนย์กลาง ผ่านการกำหนด “แบบแผนเดียวกันทั้งรัฐ”** โดย สำนักงานพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ควรร่วมกันกำหนดมาตรฐานการออกแบบ UX/UI สำหรับบริการภาครัฐออนไลน์ให้เป็นแบบเดียวกัน เช่น คู่มือการออกแบบประสบการณ์ผู้ใช้ (User Experience Design) รายการบริการทั้งหมด (Service List) การออกแบบเนื้อหา (Content Design) ทั้งนี้ ควรสอดคล้องกับมาตรฐานสากล และรองรับกลุ่มเปราะบาง ผู้พิการและผู้สูงอายุ
- **เชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐ** โดยหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจในการให้บริการควรเพิ่มช่องทางการให้บริการผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลกลางของภาครัฐ เพื่อเพิ่มความสะดวกและการเข้าถึงบริการ รวมทั้งส่งเสริมการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานเพื่อการให้บริการออนไลน์แบบ End-to-end และสำนักงานคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (สคส.) ควรผลักดันให้มีการจัดทำกระบวนการประเมินผลกระทบด้านความเป็นส่วนตัว (Data Protection Impact Assessment: DPIA) Privacy Impact Assessment (PIA) และ Data Protection by design and by default เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการสากล พร้อมจัดทำแนวปฏิบัติในการดำเนินการสำหรับหน่วยงานต่างๆ

2. Central Portal Integration for Public Services
ยกระดับการเชื่อมต่อบริการกับแพลตฟอร์มกลางของงานบริการภาครัฐให้ครบวงจร ใช้งานง่าย สะดวก และเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์

2.3 เพิ่มช่องทาง e-Participation และยกระดับสู่ e-Decision Making



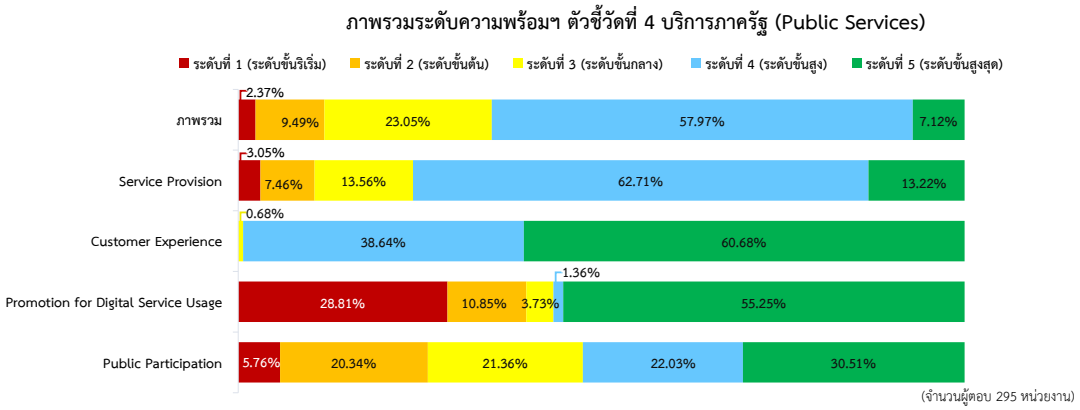
- สำนักงานพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ควรจัดทำแพลตฟอร์มกลางเพื่อส่งเสริมการตัดสินใจอย่างมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ครอบคลุมตั้งแต่การรับฟังภาพรวมจนถึงการเก็บข้อมูลเชิงลึกต่อประเด็นนโยบาย กฎหมาย หรือโครงการต่างๆ ของภาครัฐเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนและลดความซ้ำซ้อนจากการที่แต่ละหน่วยงานดำเนินการแยกกัน เช่น การจัดทำข้อกำหนดบริการใหม่โดยประชาชนร่วมจัดลำดับความสำคัญ พร้อมตัวชี้วัดผลลัพธ์หลังดำเนินการ

- **เพิ่มช่องทาง e-Participation และ ยกระดับสู่ e-Decision Making** โดย สำนักงานพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ควรจัดทำแพลตฟอร์มกลางเพื่อส่งเสริมการตัดสินใจอย่างมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ครอบคลุมตั้งแต่การรับฟังภาพรวมจนถึงการเก็บข้อมูลเชิงลึกต่อประเด็นนโยบาย กฎหมาย หรือโครงการต่างๆ ของภาครัฐเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนและลดความซ้ำซ้อนจากการที่แต่ละหน่วยงานดำเนินการแยกกัน เช่น การจัดทำข้อกำหนดบริการใหม่โดยประชาชนร่วมจัดลำดับความสำคัญ พร้อมตัวชี้วัดผลลัพธ์หลังดำเนินการ

3. บริการออนไลน์ของรัฐที่คำนึงถึงประชาชนทุกกลุ่ม ให้สามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม (Digital Inclusion & Accessibility)

3. Digital Inclusion & Accessibility
บริการออนไลน์ของรัฐที่คำนึงถึงประชาชนทุกกลุ่มให้สามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม

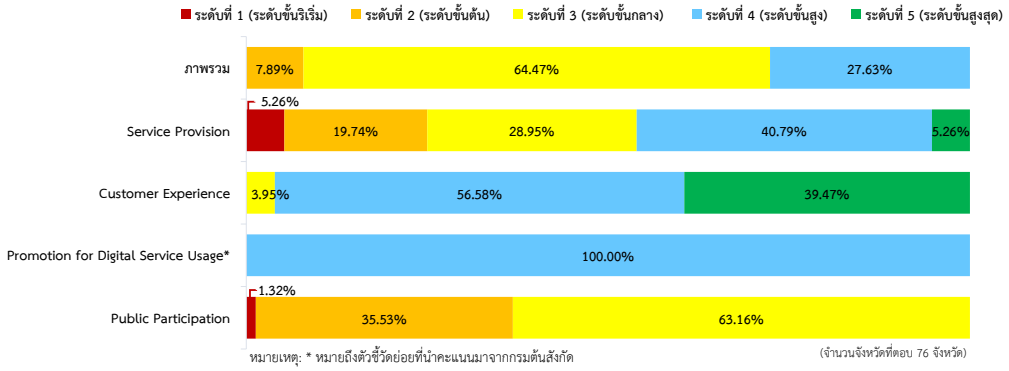
ระดับกรมหรือเทียบเท่า



3. Digital Inclusion & Accessibility
บริการออนไลน์ของรัฐที่คำนึงถึงประชาชนทุกกลุ่มให้สามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม

ระดับจังหวัด

ภาพรวมระดับความพร้อมฯ ตัวชี้วัดที่ 4 บริการภาครัฐ (Public Services)

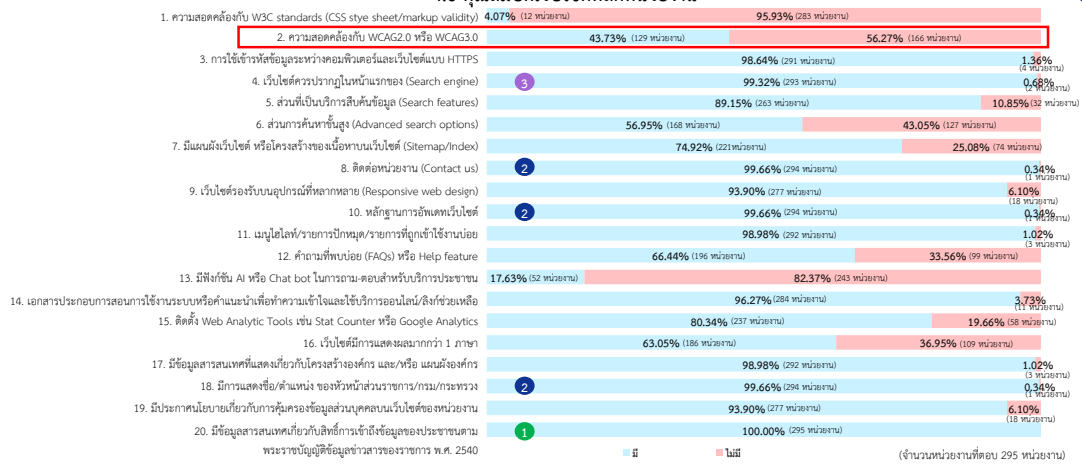


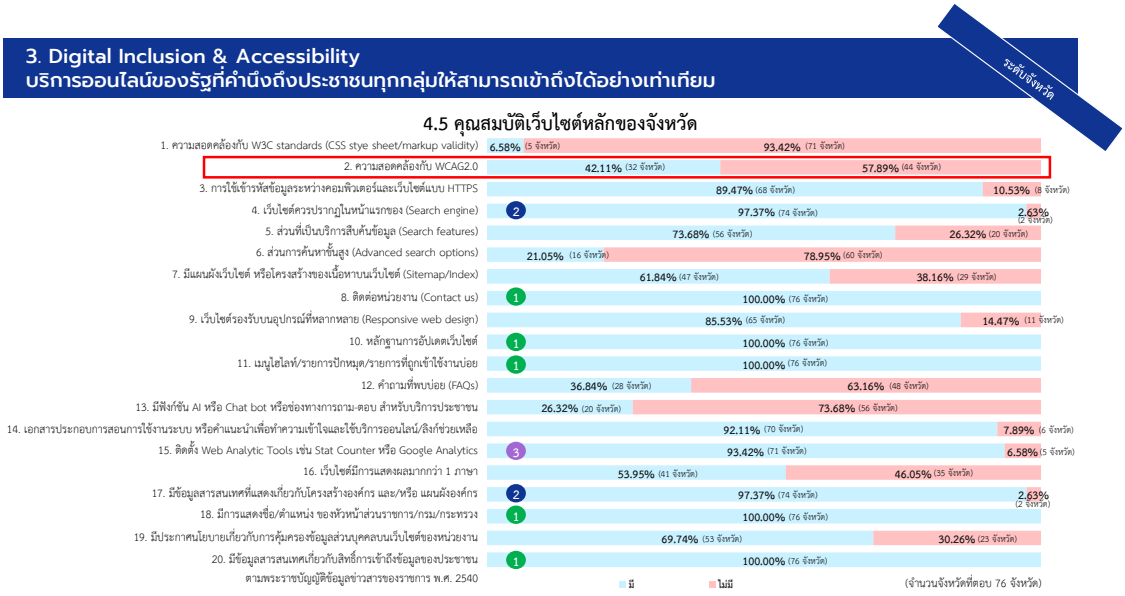
ผลการสำรวจในปี 2568 วิเคราะห์ในมิติของการดำเนินการในด้านประสบการณ์การใช้บริการ (Customer Experience) พบว่า ทั้งหน่วยงานระดับและหน่วยงานระดับจังหวัดมีระดับการดำเนินการในระดับสูง โดยหน่วยงานระดับกรมมีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับขั้นสูง และระดับขั้นสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับหน่วยงานระดับจังหวัดที่มีการดำเนินการอยู่ในระดับขั้นสูงทั้งหมด

3. Digital Inclusion & Accessibility
บริการออนไลน์ของรัฐที่คำนึงถึงประชาชนทุกกลุ่มให้สามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม

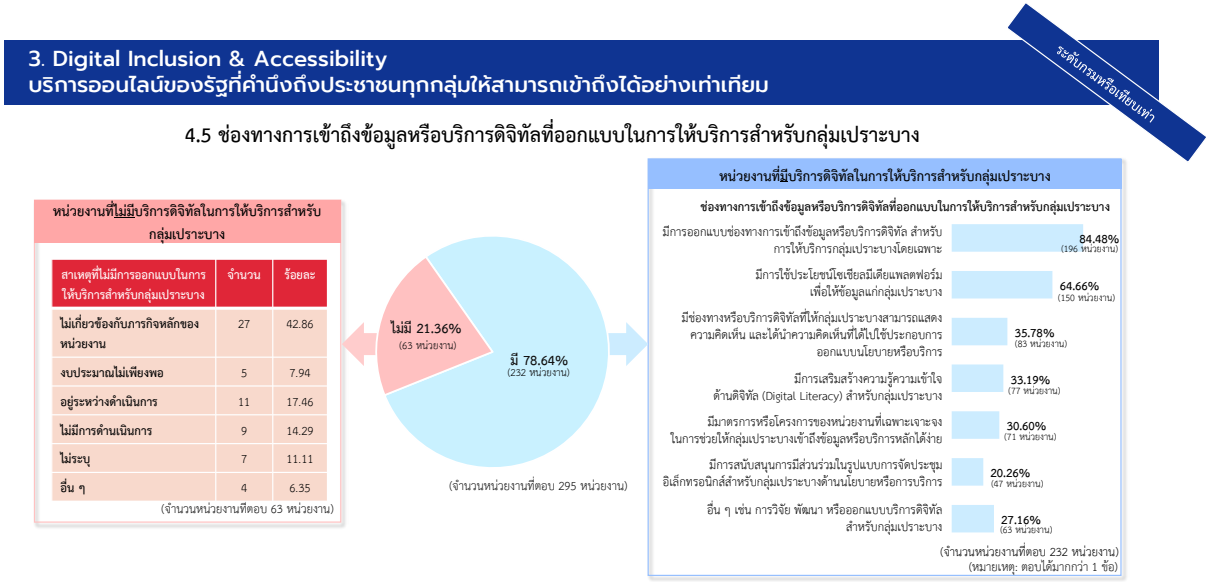
ระดับกรมหรือเทียบเท่า

4.6 คุณสมบัติเว็บไซต์หลักหน่วยงาน





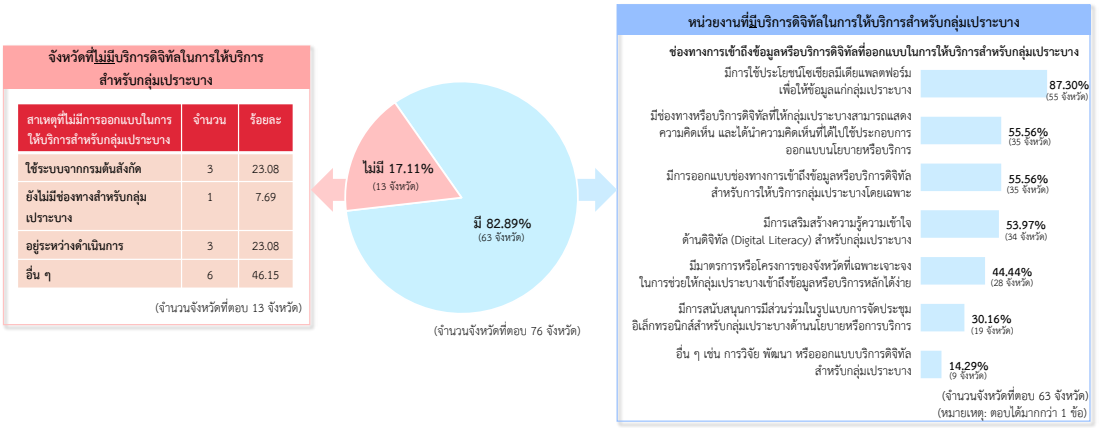
ในอีกด้านหนึ่ง เมื่อพิจารณาประเด็นคุณสมบัติเว็บไซต์ของหน่วยงานซึ่งสอดคล้องกับการบริการออนไลน์ของรัฐ สะท้อนให้เห็นว่า ทั้งหน่วยงานระดับกรมและหน่วยงานระดับจังหวัดมีการดำเนินการในด้านความสอดคล้อง WCAG2.0 หรือ WCGA3.0 น้อยกว่าร้อยละ 50 ซึ่งประเด็นดังกล่าวเกี่ยวข้องกับมาตรฐานกลางที่กำหนดโดย World Wide Web Consortium (W3C) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเว็บไซต์และเนื้อหาบนเว็บให้สามารถเข้าถึงได้โดยผู้ใช้งานทุกคน รวมถึงผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย การมองเห็น การได้ยิน และสติปัญญา ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าหน่วยงานระดับกรมและระดับจังหวัดยังขาดการดำเนินการในด้านการให้บริการแก่กลุ่มเปราะบาง



3. Digital Inclusion & Accessibility
บริการออนไลน์ของรัฐที่คำนึงถึงประชาชนทุกกลุ่มให้สามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม

ระดับจังหวัด

4.4 จังหวัดมีช่องทางการเข้าถึงข้อมูล หรือบริการดิจิทัลที่ออกแบบในการให้บริการสำหรับกลุ่มเปราะบาง นอกเหนือจากกรมต้นสังกัดดำเนินการ



ด้านมิติการเข้าถึงข้อมูลหรือบริการดิจิทัลที่ออกแบบในการให้บริการสำหรับกลุ่มเปราะบาง พบว่า หน่วยงานระดับกรมกว่าร้อยละ 21.38 ไม่มีบริการที่ออกแบบสำหรับกลุ่มเปราะบาง ซึ่งสอดคล้องกับหน่วยงานระดับจังหวัด ที่ไม่มีการออกแบบบริการแก่กลุ่มเปราะบางกว่าร้อยละ 17.11

เมื่อพิจารณาทั้ง 2 ประเด็นขั้นต้น ทำให้เกิดข้อสังเกตต่อการให้บริการของภาครัฐ ทั้งในหน่วยงานระดับกรม และหน่วยงานระดับจังหวัดที่ยังขาดการดำเนินการเพื่อให้บริการแก่กลุ่มเปราะบาง

ดังนั้น ในมิติด้านบริการออนไลน์ของรัฐที่คำนึงถึงประชาชนทุกกลุ่มให้สามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม จึงเสนอแนะให้หน่วยงานภาครัฐเกิดการออกแบบบริการ และดำเนินการตามมาตรฐานต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผู้ใช้บริการทุกกลุ่ม ทั้งหมด 2 ด้าน ดังนี้

3. Digital Inclusion & Accessibility
บริการออนไลน์ของรัฐที่คำนึงถึงประชาชนทุกกลุ่มให้สามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม

3.1 การออกแบบบริการออนไลน์ของภาครัฐที่ผู้ใช้บริการทุกกลุ่มเข้าถึงได้



- หน่วยงานรัฐควรออกแบบหรือปรับปรุงบริการออนไลน์และเว็บไซต์ให้เป็นไปตามมาตรฐานการเข้าถึง เช่น มาตรฐานเว็บไซต์ภาครัฐ 3.0 และ Web Content Accessibility Guidelines (WCAG 2.1 ระดับ AA) เพื่อให้กลุ่มเปราะบางสามารถเข้าถึงข้อมูลและบริการได้โดยผ่านหลักการสำคัญ คือ การมองเห็นและรับรู้ได้ (Perceivable) การใช้งานได้ (Operable) และการเข้าใจได้ (Understandable)

3.2 การผลักดันแนวคิด Inclusion by Design มาประยุกต์ใช้



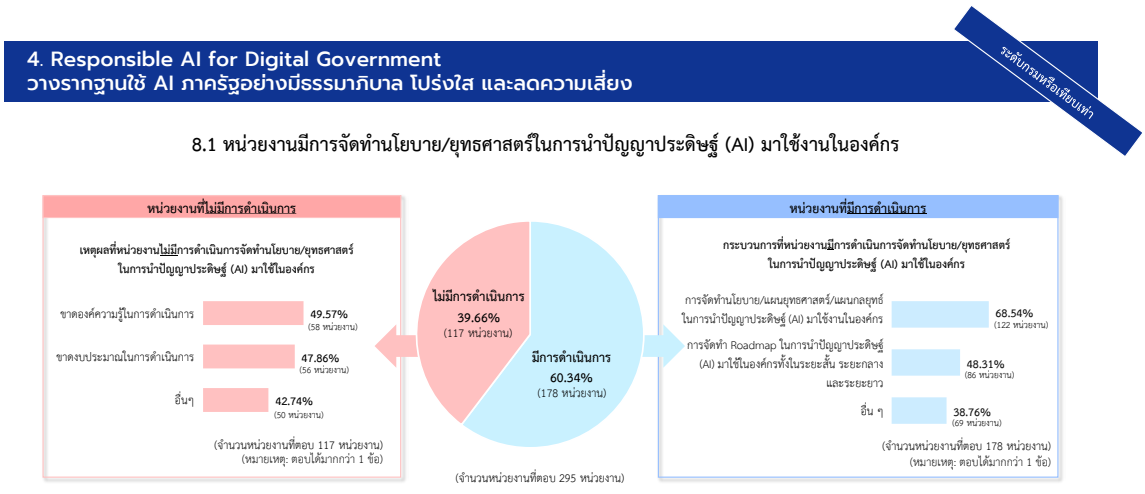
- หน่วยงานรัฐควรออกแบบบริการออนไลน์โดยคำนึงถึงอุปสรรคของกลุ่มเปราะบาง เช่น ความเร็วอินเทอร์เน็ตต่ำ การไม่มีอุปกรณ์สมัยใหม่ ความบกพร่องทางการมองเห็นหรือการได้ยิน และความเข้าใจภาษาราชการ พร้อมจัดทำทางเลือกการใช้งานบริการที่เท่าเทียม เช่น โหมดตัวอักษรใหญ่/คอนทราสต์สูง เวอร์ชันภาษาง่าย ช่องทางเสียง หรือภาษามือ

- **การออกแบบการบริการภาครัฐให้เข้าถึงสำหรับทุกกลุ่ม** หน่วยงานรัฐควรออกแบบหรือปรับปรุงบริการออนไลน์และเว็บไซต์ให้เป็นไปตามมาตรฐานการเข้าถึง เช่น มาตรฐานเว็บไซต์

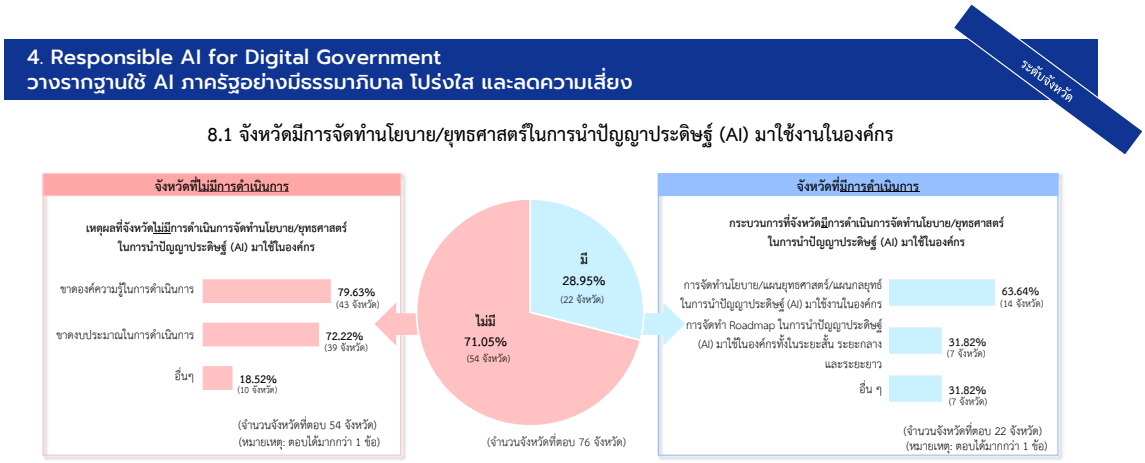
ภาครัฐ 3.0 และ Web Content Accessibility Guidelines (WCAG 2.1 ระดับ AA) เพื่อให้กลุ่มเปราะบางสามารถเข้าถึงข้อมูลและบริการได้ โดยผ่านหลักการสำคัญ คือ การมองเห็นและรับรู้ได้ (Perceivable) โดยการนำเสนอข้อมูลและองค์ประกอบต่าง ๆ ของเว็บไซต์ควรอยู่ในรูปแบบที่ผู้ใช้สามารถมองเห็นหรือรับรู้ได้อย่างชัดเจน เช่น การกำหนดข้อความที่มีขนาดเหมาะสมและอ่านง่าย การใช้สีที่มีความแตกต่างชัดเจน (Contrast) และการจัดทำคำอธิบายภาพ (Alternative Text) เพื่อให้ผู้พิการทางสายตาสามารถเข้าถึงผ่านโปรแกรมอ่านหน้าจอได้ การใช้งานได้ (Operable) โดยเว็บไซต์ควรถูกออกแบบให้สามารถใช้งานได้จริงในทุกสถานการณ์ เช่น รองรับการใช้งานผ่านคีย์บอร์ดโดยไม่จำเป็นต้องใช้เมาส์ จัดให้มีเวลาเพียงพอสำหรับการอ่านข้อความหรือการดำเนินธุรกรรม และออกแบบโครงสร้างการนำทาง (Navigation) ที่เป็นมาตรฐาน ไม่ซับซ้อน เพื่อให้ผู้สูงอายุหรือผู้มีข้อจำกัดด้านร่างกายสามารถใช้งานได้โดยสะดวก และการเข้าใจได้ (Understandable) โดยเนื้อหาและโครงสร้างของเว็บไซต์ควรถูกออกแบบให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจและไม่ซับซ้อนเกินไป เช่น การใช้ภาษาที่กระชับและเข้าใจง่าย การหลีกเลี่ยงศัพท์เทคนิคที่ไม่จำเป็น การจัดวางเมนูและแบบฟอร์มให้ชัดเจน รวมถึงการจัดทำคู่มือหรือคำแนะนำการใช้งานที่ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้บริการได้อย่างถูกต้อง

- **การนำแนวคิด Inclusion by Design มาใช้** หน่วยงานรัฐควรออกแบบบริการออนไลน์โดยคำนึงถึงอุปสรรคของกลุ่มเปราะบาง เช่น ความเร็วอินเทอร์เน็ตต่ำ การไม่มีอุปกรณ์สมัยใหม่ ความบกพร่องทางการมองเห็นหรือการได้ยิน และความเข้าใจภาษาราชการ พร้อมจัดทำทางเลือกการใช้งานบริการที่เท่าเทียม เช่น โหมดตัวอักษรใหญ่/คอนทราสต์สูง เวอร์ชันภาษาง่าย ช่องทางเสียง หรือภาษามือ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้บริการภาครัฐได้อย่างสะดวก เท่าเทียม และสอดคล้องกับหลักการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลที่เน้นความทั่วถึงและไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

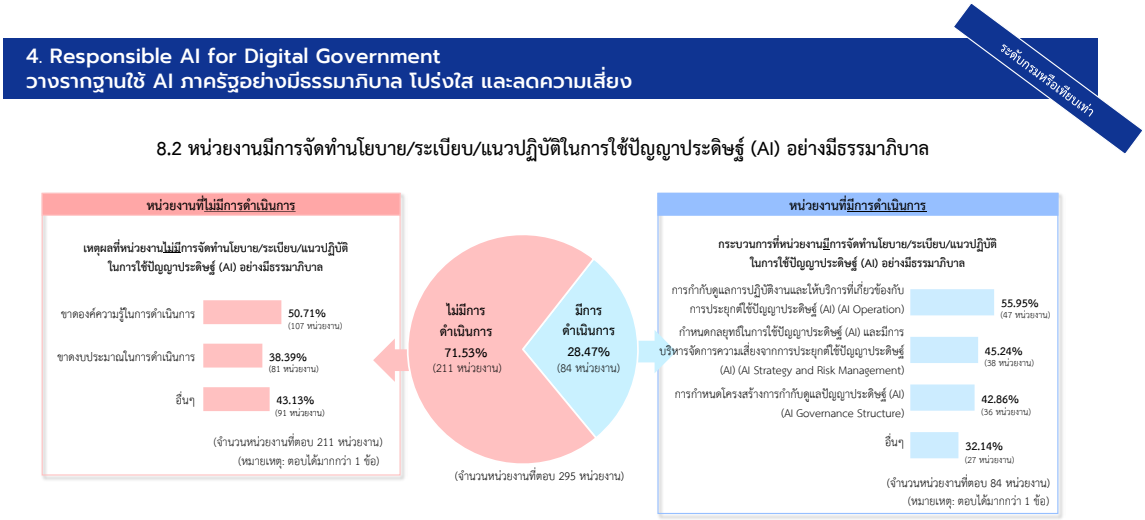
4. วางรากฐานใช้ AI ภาครัฐอย่างมีธรรมาภิบาล โปร่งใส และลดความเสี่ยง (Responsible AI for Digital Government)



ผลการสำรวจปี 2568 พบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการดำเนินการจัดทำนโยบาย/ยุทธศาสตร์ในการนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้งานในองค์กร ร้อยละ 60.34 โดยส่วนใหญ่ดำเนินการจัดทำนโยบาย/แผนยุทธศาสตร์/แผนกลยุทธ์ในการนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้งานในองค์กร ร้อยละ 68.54 ขณะที่ หน่วยงานที่ไม่มีการดำเนินการจัดทำนโยบาย/ยุทธศาสตร์ ในการนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในองค์กร ร้อยละ 39.66 โดยหน่วยงานส่วนใหญ่ไม่มีการดำเนินงานเนื่องจาก ขาดองค์ความรู้ในการดำเนินการ ร้อยละ 49.57

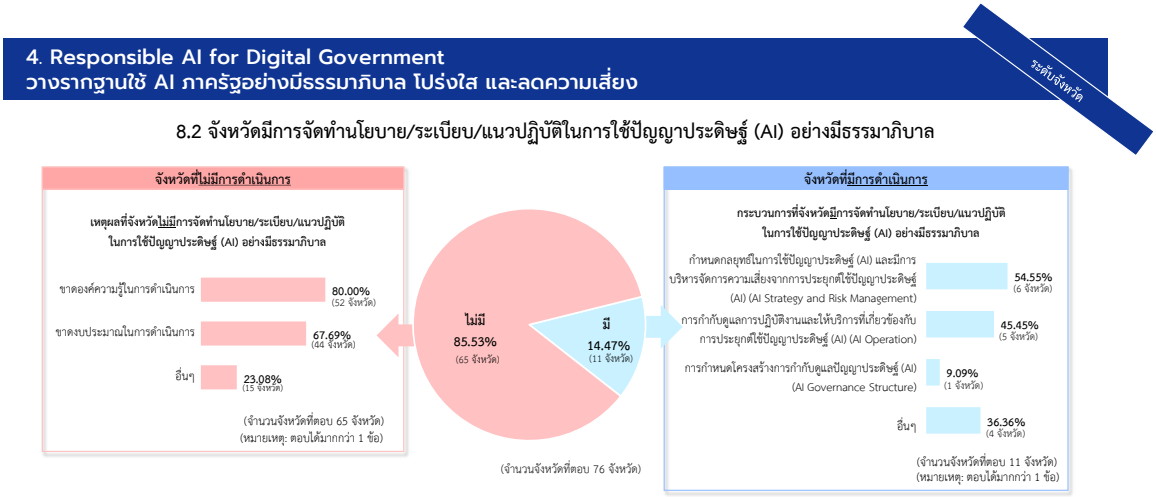


ในขณะที่ หน่วยงานระดับจังหวัดมีการดำเนินการจัดทำนโยบาย/ยุทธศาสตร์ในการนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้งานในองค์กร มีเพียงร้อยละ 28.95 โดยส่วนใหญ่ดำเนินการจัดทำนโยบาย/แผนยุทธศาสตร์/แผนกลยุทธ์ในการนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้งานในองค์กร ร้อยละ 63.64 ขณะที่ จังหวัดที่ไม่มีการดำเนินการจัดทำนโยบาย/ยุทธศาสตร์ ในการนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในองค์กร ร้อยละ 71.05 เนื่องจากจังหวัดส่วนใหญ่ขาดองค์ความรู้ในการดำเนินการ คิดเป็น ร้อยละ 79.63

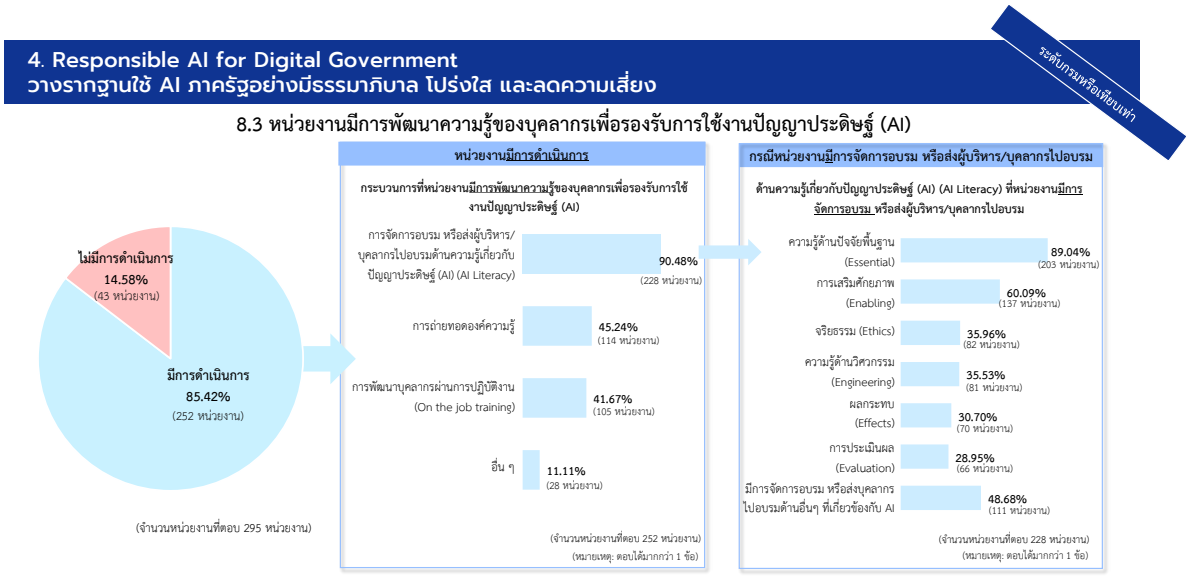


หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า มีการดำเนินการจัดทำนโยบาย/ระเบียบ/แนวปฏิบัติในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างมีธรรมาภิบาล ร้อยละ 28.47 โดยส่วนใหญ่ มีการกำกับดูแลการปฏิบัติงานและให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) (AI Operation) ร้อยละ 55.95 ขณะที่ หน่วยงาน

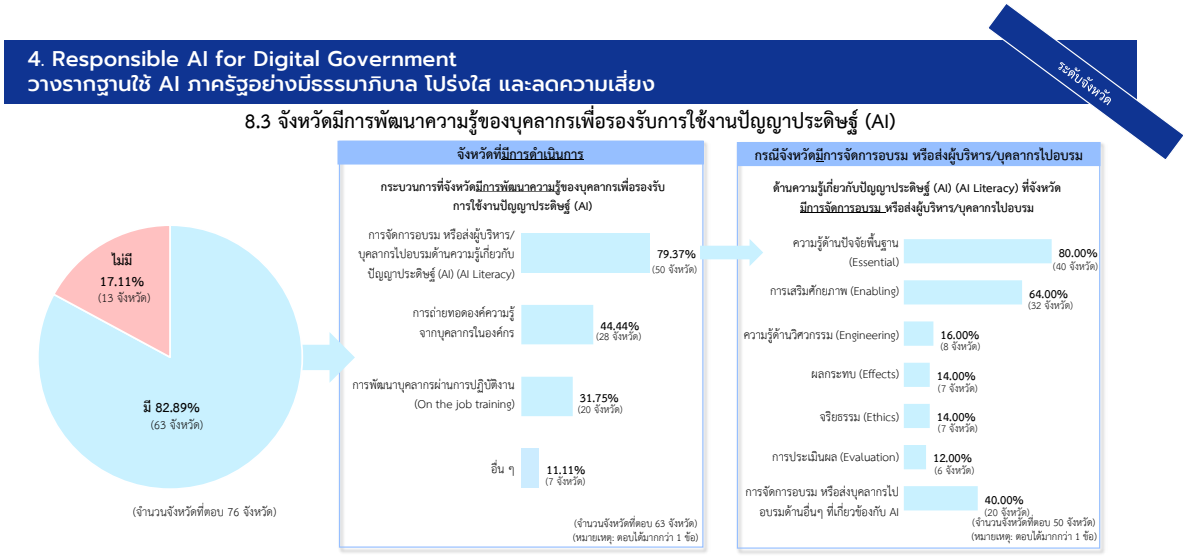
ที่ไม่มีการดำเนินการจัดทำนโยบาย/ระเบียบ/แนวปฏิบัติในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างมีธรรมาภิบาล อยู่ที่ร้อยละ 71.53 โดยหน่วยงานส่วนใหญ่ไม่มีการดำเนินงานเนื่องจาก ขาดองค์ความรู้ในการดำเนินการ ร้อยละ 50.71



หน่วยงานระดับจังหวัดมีการดำเนินการจัดทำนโยบาย/ระเบียบ/แนวปฏิบัติในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างมีธรรมาภิบาล อยู่ที่ร้อยละ 14.47 โดยส่วนใหญ่มีการกำหนดกลยุทธ์ในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงจากการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ ร้อยละ 54.55 ขณะที่ จังหวัดที่ไม่มีการดำเนินการจัดทำนโยบาย/ระเบียบ/แนวปฏิบัติในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างมีธรรมาภิบาล ร้อยละ 85.53 เนื่องจากจังหวัดส่วนใหญ่ขาดองค์ความรู้ในการดำเนินการ คิดเป็น ร้อยละ 80.00



หน่วยงานระดับกรม หรือเทียบเท่ามีการดำเนินการพัฒนาความรู้ของบุคลากรเพื่อรองรับการใช้งานปัญญาประดิษฐ์ (AI) ร้อยละ 85.42 โดยหน่วยงานส่วนใหญ่ที่ร้อยละ 90.48 มีการจัดการอบรม หรือส่งผู้บริหาร/บุคลากรไปอบรมด้านความรู้เกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ (AI) ซึ่งมีการจัดอบรมใน 3 ประเด็นอันดับสูงสุด คือ ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน (Essential) การเสริมศักยภาพ (Enabling) และมีการจัดการอบรม หรือส่งบุคลากรไปอบรมด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับ AI ตามลำดับ



ในขณะที่ หน่วยงานระดับจังหวัดมีการดำเนินการพัฒนาความรู้ของบุคลากรเพื่อรองรับการใช้งานปัญญาประดิษฐ์ (AI) ร้อยละ 82.89 โดยจังหวัดส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 79.37 มีการจัดการอบรม หรือส่งผู้บริหาร/บุคลากรไปอบรมด้านความรู้เกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ (AI Literacy) ซึ่งมีการอบรมใน 3 ประเด็นอันดับสูงสุด คือ ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน (Essential) การเสริมศักยภาพ (Enabling) และการจัดการอบรมหรือส่งบุคลากรไปอบรมด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ (AI) ตามลำดับ

จากการศึกษาผลการสำรวจ OECD Digital Government Index OECD ประจำปี 2023 ระบุว่า ร้อยละ 66 ของประเทศในกลุ่ม OECD มีการใช้ AI เพื่อปรับปรุงกระบวนการภายใน แต่มีเพียง ร้อยละ 32 เท่านั้นที่ใช้เพื่อปรับปรุงนโยบาย[9] ในขณะที่ ผลการศึกษา UN E-Government Survey 2024 ระบุว่ามีเพียงร้อยละ 44 ของประเทศที่นำกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการใช้ AI อย่างมีจริยธรรม/ความรับผิดชอบในภาครัฐมาใช้ การพัฒนา AI ที่รวดเร็ว ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงหากไม่มีการจัดการที่ดี AI มีศักยภาพทั้งในการสนับสนุนหรือขัดขวางการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องบูรณาการ AI Governance เข้ากับกรอบธรรมาภิบาลดิจิทัลที่กว้างขึ้นในระดับสากล[10]

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น จึงได้จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการวางรากฐานใช้ AI ภาครัฐอย่างมีธรรมาภิบาล โปร่งใส และลดความเสี่ยง (Responsible AI for Digital Government) ทั้งหมด 2 ประเด็น ได้แก่

[9] OECD (2024). 2023 OECD Digital Government Index: Results and key findings.

[10] United Nations Department of Economic and Social Affairs. (2024). United Nations E-Government Survey 2024: Accelerating digital transformation for sustainable development.

4. Responsible AI for Digital Government
วางรากฐานใช้ AI ภาครัฐอย่างมีธรรมาภิบาล โปร่งใส และลดความเสี่ยง

4.1 ให้หน่วยงานมีการจัดทำ AI Policy และ AI Governance และส่งเสริมการสร้างความรู้ความเข้าใจต่อ AI Literacy ของบุคลากรทุกระดับ



- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ETDA) ควรส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์ในการนำปัญญาประดิษฐ์ (AI Policy/AI Roadmap) มาใช้ในการดำเนินงานขององค์กรเพื่อให้การประยุกต์ใช้ AI ในองค์กรเป็นไปอย่างมีทิศทาง และมีเป้าหมายเดียวกันทั่วทั้งองค์กร
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ETDA) ควรส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐกำหนดโครงสร้างและกลไกกำกับดูแลการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างมีธรรมภิบาล (AI Governance) รวมทั้งบริหารจัดการความเสี่ยงจากการประยุกต์ใช้ AI (AI Risk) อย่างเหมาะสม
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ควรพิจารณากำหนดให้ทักษะทางด้าน AI โดยเฉพาะด้าน AI Literacy ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน (Essential) ความรู้ด้านวิศวกรรม (Engineering) การเสริมศักยภาพ (Enabling) การประเมินผล (Evaluation) ผลกระทบ (Effects) และจริยธรรม (Ethics) ให้เป็นหนึ่งในหน่วยความสามารถด้านดิจิทัลตามแนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ เพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล เพื่อให้บุคลากรภาครัฐมีความรู้ ความสามารถในการใช้งาน AI อย่างเต็มประสิทธิภาพ ปลอดภัย และมีธรรมภิบาล

4.2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน AI และส่งเสริมการใช้งาน AI Model ของประเทศไทย



- กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ควรร่วมกันพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน AI กลางของประเทศ (AI Infrastructure) เพื่อเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา AI ที่เหมาะกับบริบทของประเทศไทย รวมถึงเป็น Model พื้นฐานสำหรับให้หน่วยงานนำไปต่อยอดให้สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงาน
- หน่วยงานเจ้าของ AI Model ควรสร้างการรับรู้ และส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงและใช้งาน AI Model ของตนเองให้มากขึ้น เช่น Pathumma LLM (ปทุมมา แอลแอลเอ็ม) ที่ถูกพัฒนาโดยสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) OpenThaiGPT ที่พัฒนาโดยสมาคมผู้ประกอบการปัญญาประดิษฐ์ประเทศไทย (AIEAT) และสมาคมปัญญาประดิษฐ์ประเทศไทย (AIAT) เป็นต้น

- **ให้หน่วยงานมีการจัดทำ AI Policy และ AI Governance และส่งเสริมการสร้างความรู้ความเข้าใจต่อ AI Literacy ของบุคลากรทุกระดับ** โดยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ETDA) ควรส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์ในการนำปัญญาประดิษฐ์ (AI Policy/AI Roadmap) มาใช้ในการดำเนินงานขององค์กรเพื่อให้การประยุกต์ใช้ AI ในองค์กรเป็นไปอย่างมีทิศทาง และมีเป้าหมายเดียวกันทั่วทั้งองค์กร และสร้างเป้าหมายร่วมกันภายในองค์กร ทั้งนี้ การกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ดังกล่าวควรครอบคลุมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูล การจัดการความเสี่ยงและจริยธรรมในการใช้ AI การสร้างขีดความสามารถของบุคลากร รวมถึงการติดตามและประเมินผลการประยุกต์ใช้ AI อย่างต่อเนื่อง อันจะช่วยให้การนำเทคโนโลยี AI มาใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐมีความเป็นระบบ โปร่งใส และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐและการให้บริการประชาชน

  พร้อมกันนี้ ETDA ควรส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐกำหนดโครงสร้างและกลไกกำกับดูแลการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างมีธรรมภิบาล (AI Governance) ที่มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งบริหารจัดการความเสี่ยงจากการประยุกต์ใช้ AI (AI Risk) อย่างเหมาะสม ทั้งในมิติของความถูกต้องแม่นยำ ความปลอดภัย ความเป็นส่วนตัว ความรับผิดชอบ และจริยธรรม เพื่อให้การนำเทคโนโลยี AI มาใช้ในภาครัฐเป็นไปอย่างเหมาะสม เกิดความเชื่อมั่นจากสาธารณชน และสร้างประโยชน์สูงสุดต่อการยกระดับคุณภาพการบริการสาธารณะและการบริหารจัดการภาครัฐในภาพรวม

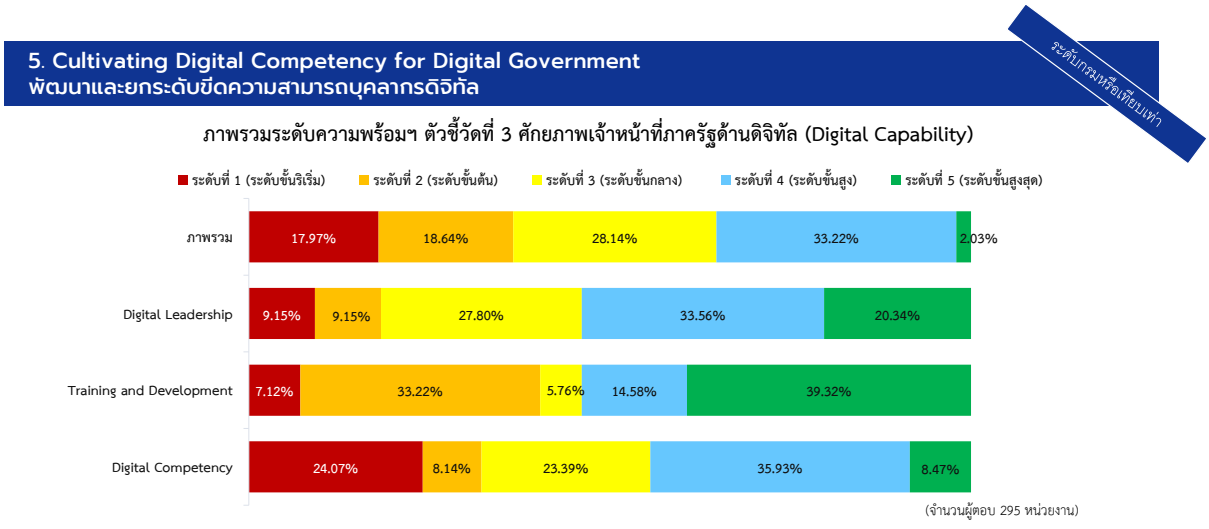
  สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ควรพิจารณากำหนดให้ทักษะทางด้าน AI โดยเฉพาะด้าน AI Literacy ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน (Essential) ความรู้ด้านวิศวกรรม (Engineering) การเสริมศักยภาพ (Enabling) การประเมินผล (Evaluation) ผลกระทบ (Effects) และจริยธรรม (Ethics) ให้เป็นหนึ่งในหน่วยความสามารถด้านดิจิทัลตามแนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากร

ภาครัฐ เพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัลเพื่อให้บุคลากรภาครัฐมีความรู้ ความสามารถในการใช้งาน AI อย่างเต็มประสิทธิภาพ ปลอดภัย และมีธรรมภิบาล

- **พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน AI และส่งเสริมการใช้งาน AI Model ของประเทศไทย** โดยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ควรร่วมกันพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน AI กลางของประเทศ (AI Infrastructure) เพื่อเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา AI ที่เหมาะกับบริบทของประเทศไทย รวมถึงเป็น Model พื้นฐานสำหรับให้หน่วยงานนำไปต่อยอดให้สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงาน ทั้งนี้ โครงสร้างพื้นฐานดังกล่าวควรประกอบด้วยแพลตฟอร์ม เครื่องมือ ชุดข้อมูล และโมเดลพื้นฐาน (Foundational Models) เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐสามารถนำไปต่อยอดและประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับภารกิจ บทบาท และความต้องการเฉพาะของแต่ละหน่วยงาน อันจะช่วยยกระดับขีดความสามารถของภาครัฐในการประยุกต์ใช้ AI อย่างมีประสิทธิภาพ

  หน่วยงานเจ้าของ AI Model ควรสร้างการรับรู้ และส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงและใช้งาน AI Model ของตนเองให้มากขึ้น เช่น Pathumma LLM (ปทุมมา แอลแอลเอ็ม) ที่ถูกพัฒนาโดยสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) OpenThaiGPT ที่พัฒนาโดยสมาคมผู้ประกอบการปัญญาประดิษฐ์ประเทศไทย (AIEAT) และสมาคมปัญญาประดิษฐ์ประเทศไทย (AIAT) เป็นต้น โดยหน่วยงานเจ้าของแบบจำลองปัญญาประดิษฐ์ (AI Model) ควรพิจารณาดำเนินการสร้างการรับรู้ (Awareness) และส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงและนำ AI Model ไปใช้งานได้อย่างกว้างขวางและเกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ ควรมีการจัดทำเอกสารคู่มือ แนวทางการใช้งาน การฝึกอบรม และกลไกสนับสนุนทางเทคนิคเพื่อเอื้อต่อการประยุกต์ใช้ในหลากหลายบริบท

5. พัฒนาและยกระดับขีดความสามารถบุคลากรดิจิทัล (Cultivating Digital Competency for Digital Government)

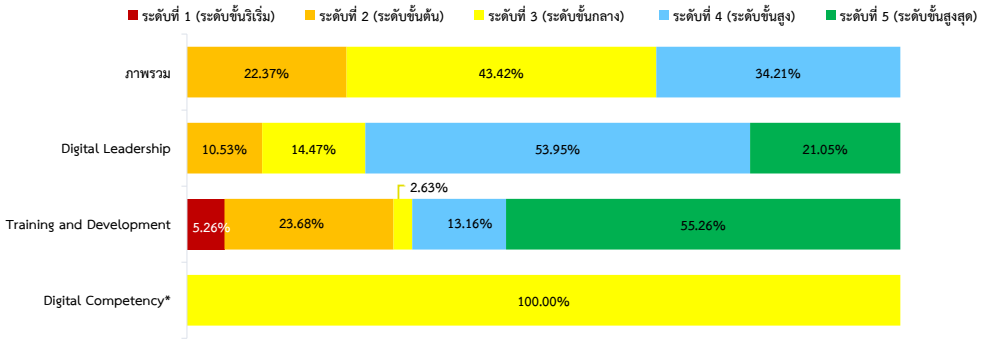


ผลการสำรวจปี 2568 พบว่า ด้านศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capability) หน่วยงานระดับกรมที่อยู่ในระดับริเริ่ม และระดับขั้นต้นสูงถึง ร้อยละ 36.61 เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า ตัวชี้วัดย่อย Training and Development เป็นตัวชี้วัดย่อยที่หน่วยงานมีความโดดเด่นน้อยที่สุด ที่ร้อยละ 40.34 รองลงมาคือด้าน Digital Competency มีสัดส่วนระดับริเริ่ม และเริ่มต้น ร้อยละ 32.20 ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐที่ต้องมีการปรับปรุง

5. Cultivating Digital Competency for Digital Government
พัฒนาและยกระดับขีดความสามารถบุคลากรดิจิทัล

ระดับจังหวัด

ภาพรวมระดับความพร้อมฯ ตัวชี้วัดที่ 3 ศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capability)



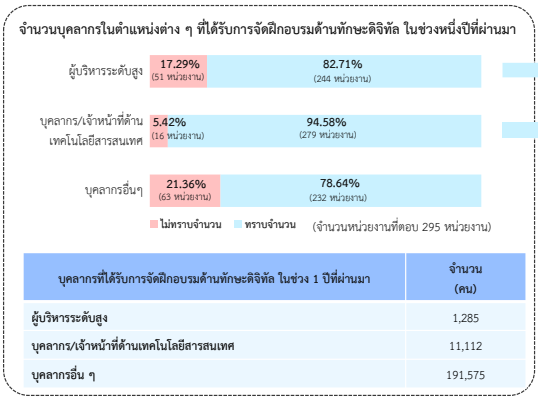
(จำนวนจังหวัดที่ตอบ 76 จังหวัด)

สำหรับหน่วยงานระดับจังหวัด พบว่า ในภาพรวม ตัวชี้วัดที่ 3 ศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล (Digital Capability) จังหวัดมีสัดส่วนที่มีความพร้อมฯ ในระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 43.42 และตัวชี้วัดย่อย Training and Development เป็นตัวชี้วัดย่อยที่จังหวัดมีความโดดเด่นน้อยที่สุด เนื่องจากมีสัดส่วนความพร้อมฯ ในระดับที่ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) และระดับที่ 2 (ระดับขั้นต้น) มากที่สุดเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดอื่น อยู่ที่ร้อยละ 28.94 จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ควรจะส่งเสริมการให้ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับบุคลากร

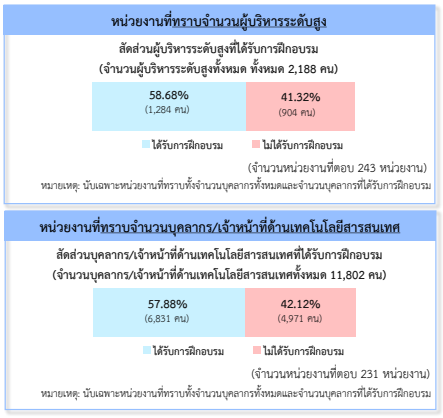
5. Cultivating Digital Competency for Digital Government
พัฒนาและยกระดับขีดความสามารถบุคลากรดิจิทัล

ระดับกรมหรือเทียบเท่า

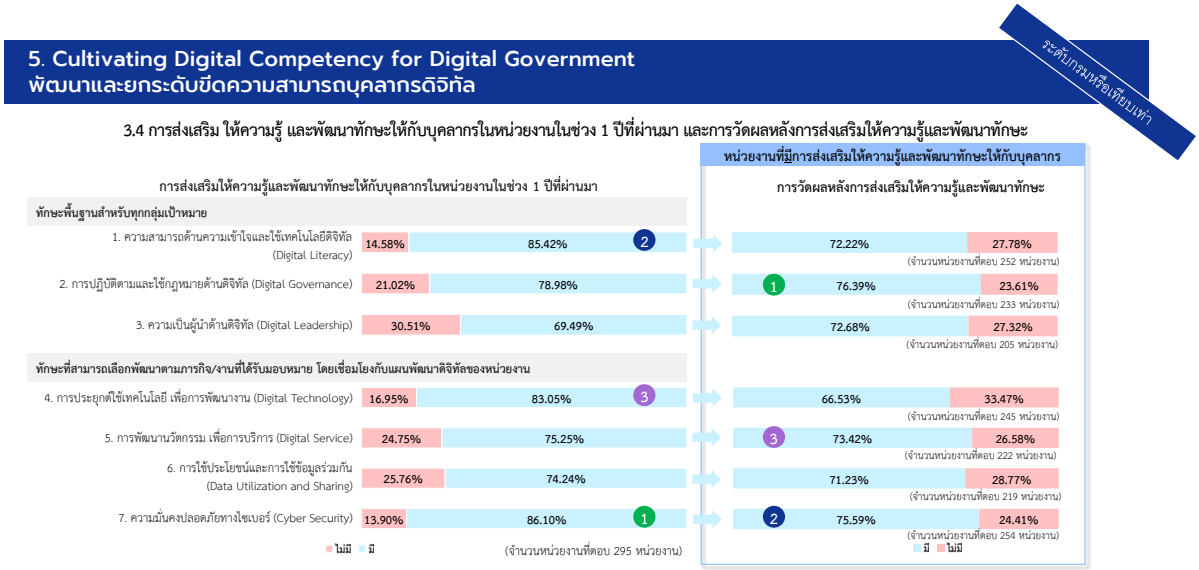
3.3 จำนวนบุคลากร/เจ้าหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ, ผู้บริหารระดับสูง และบุคลากรอื่น ๆ ที่ได้รับการจัดฝึกอบรมด้านทักษะดิจิทัลในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา



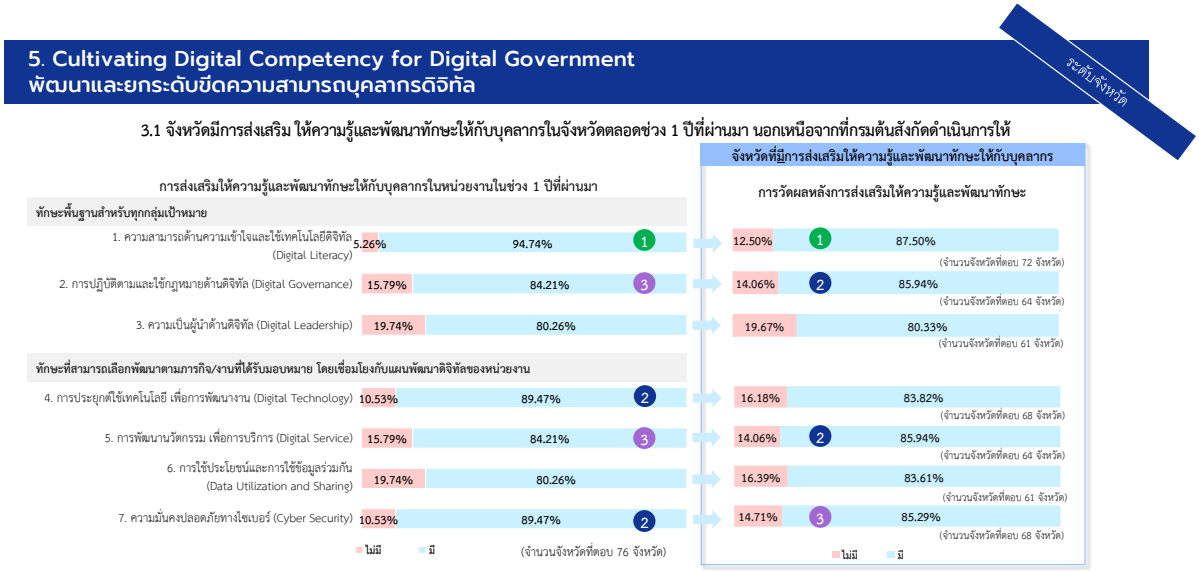
บุคลากรที่ได้รับการจัดฝึกอบรมด้านทักษะดิจิทัล ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา	จำนวน (คน)
ผู้บริหารระดับสูง	1,285
บุคลากร/เจ้าหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	11,112
บุคลากรอื่น ๆ	191,575



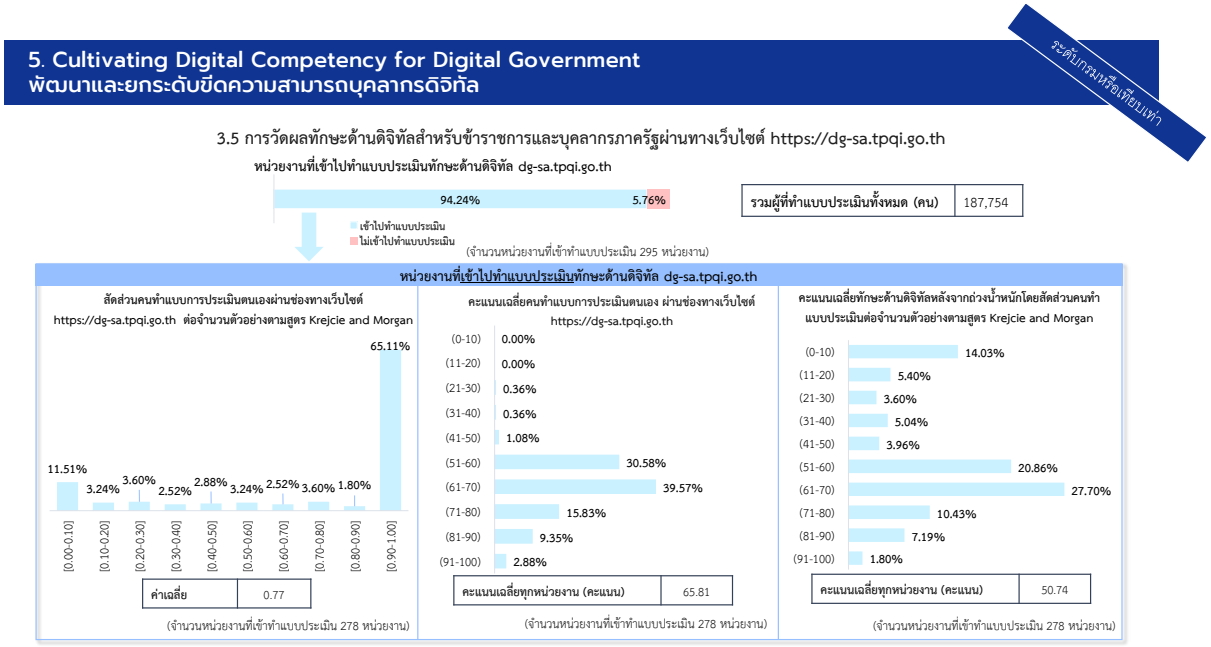
จากการสำรวจบุคลากรที่ได้รับการจัดฝึกอบรมด้านทักษะดิจิทัลในช่วงหนึ่งปีที่ผ่านมา พบว่า หน่วยงานระดับกรมมีผู้บริหารระดับสูง ร้อยละ 41.32 ของจำนวนผู้บริหารระดับสูงทั้งหมดที่ยังไม่ได้รับการฝึกอบรม และบุคลากร/เจ้าหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ร้อยละ 42.12 ของจำนวนบุคลากร/เจ้าหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งหมดที่ยังไม่ได้รับการฝึกอบรม



หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่ามีการส่งเสริม ให้ความรู้ และพัฒนาทักษะให้กับบุคลากรในหน่วยงานในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา โดยเป็นการส่งเสริมในด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) มากที่สุด ร้อยละ 86.10 รองลงมาคือ การส่งเสริมในด้านความสามารถด้านความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) ร้อยละ 85.42 และเป็นการส่งเสริมในด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อการพัฒนางาน (Digital Technology) ร้อยละ 83.05 ตามลำดับ นอกจากนี้ ด้านการวัดผลหลังการส่งเสริมความรู้ของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าในด้านต่าง ๆ มีการวัดผลในด้านการปฏิบัติตามและใช้กฎหมายด้านดิจิทัล (Digital Governance) มากที่สุด ที่ร้อยละ 76.39



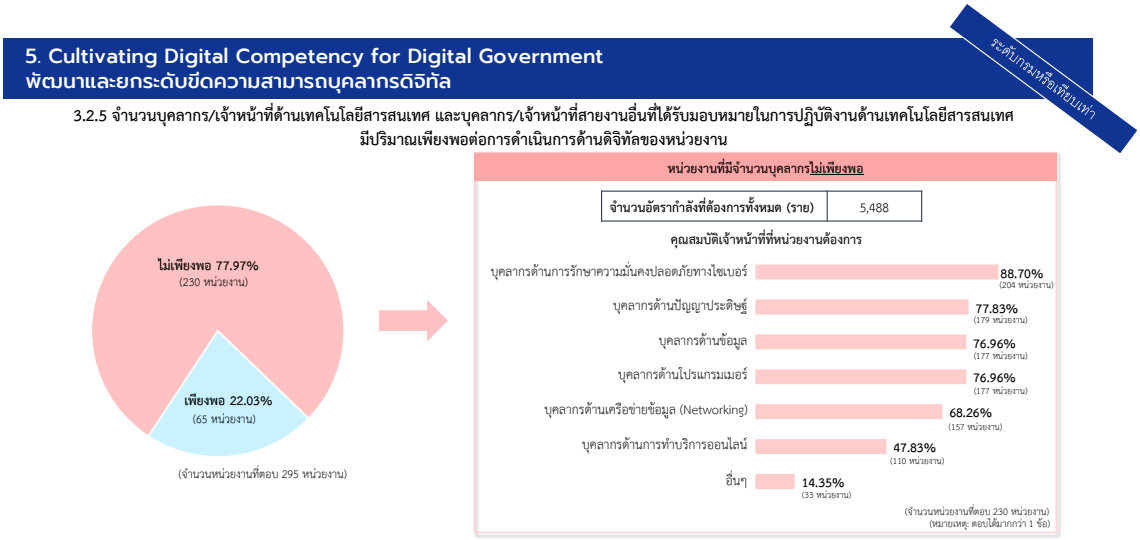
ในขณะที่จังหวัดมีการส่งเสริม ให้ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับบุคลากรในจังหวัดตลอดช่วง 1 ปีที่ผ่านมา และมีการวัดผลหลังจากการจัดฝึกอบรม โดยส่วนใหญ่จังหวัดมีการส่งเสริมให้ความรู้ และมีการวัดผลหลังจากการจัดฝึกอบรมในด้านความสามารถด้านความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมากที่สุด ร้อยละ 94.74 และร้อยละ 87.50 ตามลำดับ



เมื่อพิจารณาผลการวัดผลทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ พบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าส่วนใหญ่มีการส่งบุคลากรเข้ารับการวัดผลในระดับสูง เฉลี่ยประมาณร้อยละ 77.00 ของบุคลากรทั้งหมด อีกทั้งกว่าร้อยละ 65.11 ของหน่วยงานมีการส่งบุคลากรเข้ารับการประเมิน ร้อยละ 90-100 ของจำนวนบุคลากรทั้งหมด แสดงให้เห็นถึงความตื่นตัวในการพัฒนาทักษะดิจิทัลในระดับที่น่าพอใจ

อย่างไรก็ตาม ผลคะแนนเฉลี่ยการประเมินตนเองของบุคลากรอยู่ที่ประมาณร้อยละ 65 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง ไม่ได้อยู่ในระดับที่ต่ำมากนัก แต่เมื่อคำนวณคะแนนเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักตามจำนวนผู้เข้าร่วมประเมิน พบว่าคะแนนลดลงมาอยู่ที่ประมาณร้อยละ 50 สาเหตุสำคัญมาจากบางหน่วยงานมีบุคลากรเข้าร่วมการประเมินไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด (ตามสัดส่วนตัวอย่างที่ควรจะเป็น) คือ หน่วยงานกว่าร้อยละ 35 มีการส่งบุคลากรเข้ารับการวัดผล จากสัดส่วนบุคลากรทั้งหมดน้อยกว่าร้อยละ 90 ส่งผลให้คะแนนโดยรวมถูกดึงลงต่ำกว่าความเป็นจริง

ประเด็นนี้สะท้อนให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการเข้ารับการประเมินมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของหน่วยงาน จึงควรกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรเข้ารับการประเมินอย่างทั่วถึง เนื่องจากนอกจากจะช่วยให้คะแนนสะท้อนศักยภาพจริงได้ชัดเจนแล้ว ยังทำให้หน่วยงานสามารถนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลเชิงนโยบายและแนวทางในการวางแผนพัฒนาทักษะดิจิทัลของบุคลากรได้อย่างเหมาะสมและตรงจุดมากขึ้น



เมื่อพิจารณาความเพียงพอของบุคลากร/เจ้าหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และบุคลากร/เจ้าหน้าที่สายงานอื่นที่ได้รับมอบหมายในการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า หน่วยงานมีจำนวนบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินการด้านดิจิทัลมีเพียง ร้อยละ 22.03 เท่านั้น และอีก ร้อยละ 77.97 มีจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งคุณสมบัติเจ้าหน้าที่ที่หน่วยงานต้องการมากที่สุด คือ บุคลากรด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ คิดเป็นร้อยละ 88.70 บุคลากรด้านปัญญาประดิษฐ์ คิดเป็นร้อยละ 77.83 และบุคลากรด้านข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 76.96 ตามลำดับ

นอกจากข้อมูลจากผลการสำรวจระดับความพร้อมฯ ในปี 2568 แล้ว ผลการศึกษากรอบการสำรวจในระดับสากล พบว่า OECD ได้เน้นย้ำถึงการพัฒนา "ขีดความสามารถที่จำเป็น (Necessary Capacities)" สำหรับการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล ซึ่งรวมถึงการสร้างบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Human Resource) การอบรมและพัฒนาบุคลากรที่มีอยู่ในปัจจุบัน (Training & Development) การพัฒนาสมรรถณะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับบุคลากร (IT Competency และ Certification)[11] นอกจากนี้ UN ยังได้เพิ่ม "ความรู้ความเข้าใจด้านรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-government literacy - EGL)" เป็นตัวชี้วัดย่อยใหม่ในกรอบการประเมิน Human Capital Index (HCI) เพื่อประเมินความสามารถของประชาชนทุกกลุ่ม รวมถึงกลุ่มเปราะบาง ในการใช้บริการดิจิทัลซึ่งเป็นหนึ่งในตัวขับเคลื่อนสำคัญของ UN Digital Government Model Framework โดยผู้นำดิจิทัลจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและทักษะที่หลากหลาย[12]

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น จึงได้มีการจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถบุคลากรดิจิทัล (Cultivating Digital Competency for Digital Government) ผ่านทั้งหมด 2 ประเด็น ดังนี้

[11] OECD (2020), The OECD Digital Government Policy Framework: Six Dimensions of a Digital Government, OECD Public Governance Policy Papers.

[12] United Nations Department of Economic and Social Affairs. (2024). United Nations E-Government Survey 2024: Accelerating digital transformation for sustainable development.

5. Cultivating Digital Competency for Digital Government
พัฒนาและยกระดับขีดความสามารถบุคลากรดิจิทัล

5.1 การพัฒนาทักษะบุคลากรด้านดิจิทัล



- หน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมและพัฒนาทักษะดิจิทัล เช่น จัดการฝึกอบรม ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองและจากการปฏิบัติงาน ส่งเสริมให้เรียนรู้จากผู้อื่น และการสอนงาน เป็นต้น ตามกรอบแนวทางการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ พ.ศ. 2566 – 2570 ในหน่วยทักษะ ได้แก่ (1) ความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) (2) การปฏิบัติตามและใช้กฎหมายด้านดิจิทัล (Digital Governance) (3) ความเป็นผู้นำด้านดิจิทัล (Digital Leadership) (4) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนางาน (Digital Technology) (5) การพัฒนานวัตกรรมเพื่อการบริการ (Digital Service) (6) การใช้ประโยชน์และการใช้ข้อมูลร่วมกัน (Data Utilization and Sharing) และ (7) ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการวัดผลทักษะด้านดิจิทัลภายหลังจากการส่งเสริมและพัฒนาทักษะดิจิทัล
- หน่วยงานภาครัฐควรมอบหมายให้บุคลากรเข้าทดสอบทักษะด้านดิจิทัลสำหรับข้าราชการและบุคลากรภาครัฐตามกรอบมาตรฐานและแนวทางที่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) และสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) กำหนด

5.2 วางกลยุทธ์การบริหารบุคลากรด้านดิจิทัลแบบครบวงจร



- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ควรจัดทำแผนกำลังคนเชิงกลยุทธ์ด้านดิจิทัล (Digital Workforce Planning) ในระยะ 2–3 ปี พร้อมกำหนดแนวทางสรรหาและสร้างแรงจูงใจบุคลากรด้วยสิทธิประโยชน์ยืดหยุ่นและสภาพแวดล้อมการทำงานคล่องตัว

- **การพัฒนาทักษะบุคลากรด้านความสามารถและความเข้าใจด้านดิจิทัล** โดยหน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมและพัฒนาทักษะดิจิทัล เช่น จัดการฝึกอบรม ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองและจากการปฏิบัติงาน ส่งเสริมให้เรียนรู้จากผู้อื่น และการสอนงาน เป็นต้น ตามกรอบแนวทางการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ พ.ศ. 2566 – 2570 ในหน่วยทักษะ ได้แก่ (1) ความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) (2) การปฏิบัติตามและใช้กฎหมายด้านดิจิทัล (Digital Governance) (3) ความเป็นผู้นำด้านดิจิทัล (Digital Leadership) (4) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนางาน (Digital Technology) (5) การพัฒนานวัตกรรมเพื่อการบริการ (Digital Service) (6) การใช้ประโยชน์และการใช้ข้อมูลร่วมกัน (Data Utilization and Sharing) และ (7) ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการวัดผลทักษะด้านดิจิทัลภายหลังจากการส่งเสริมและพัฒนาทักษะดิจิทัล และหน่วยงานภาครัฐควรมอบหมายให้บุคลากรเข้าทดสอบทักษะด้านดิจิทัลสำหรับข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ ตามกรอบมาตรฐานและแนวทางที่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) และสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) กำหนด
- **กลยุทธ์บริหารบุคลากรดิจิทัลครบวงจร** โดยสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ควรจัดทำแผนกำลังคนเชิงกลยุทธ์ด้านดิจิทัล (Digital Workforce Planning) ในระยะ 2–3 ปี พร้อมกำหนดแนวทางสรรหาและสร้างแรงจูงใจบุคลากรด้วยสิทธิประโยชน์ยืดหยุ่นและสภาพแวดล้อมการทำงานคล่องตัว